XXXI. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. AUGUSZTUS 28.

Ludas Matyi

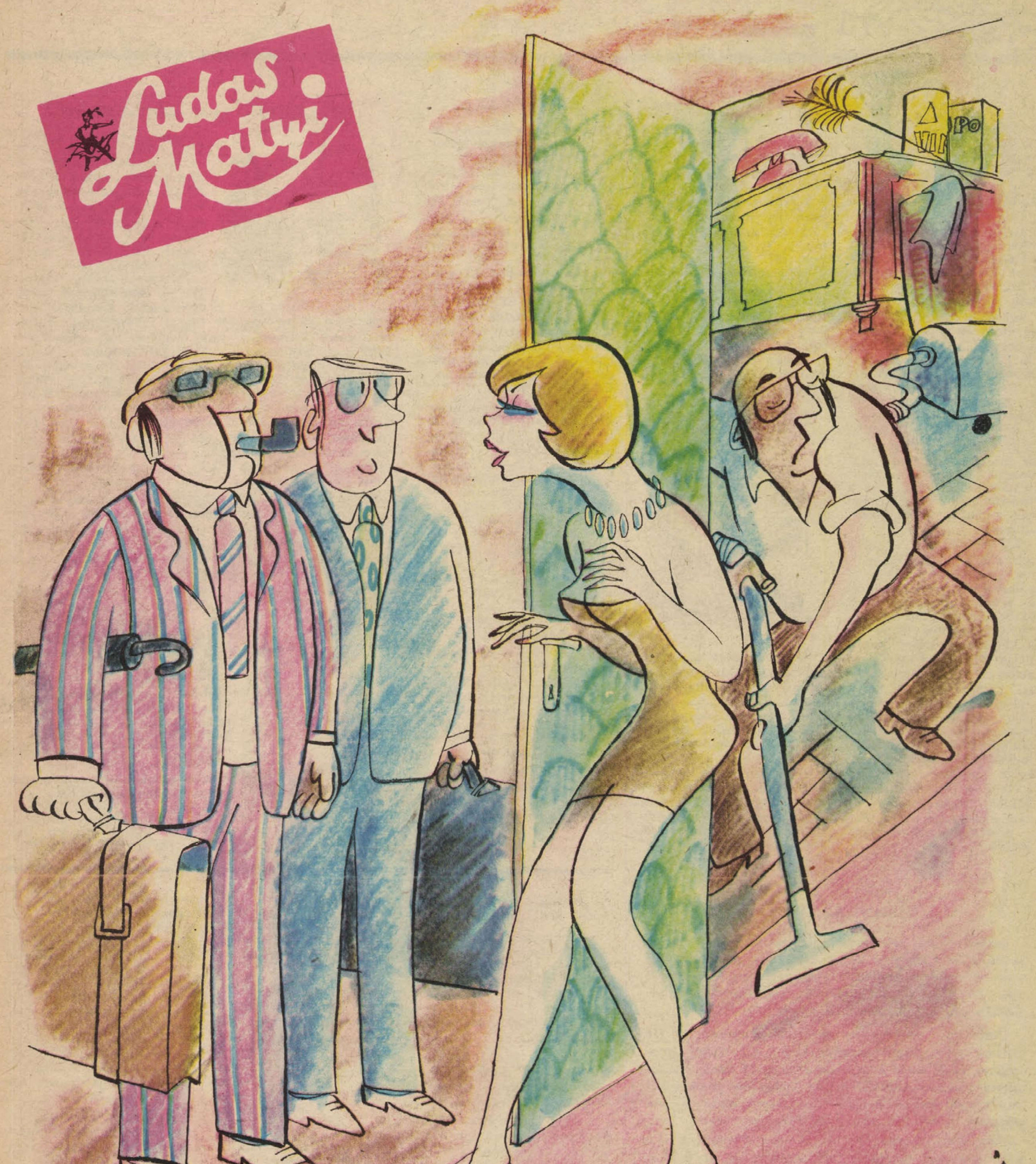

TAKARÍTÓNŐ-HIÁNY *– Csak egy perc türelem, uraim ... Az igazgató úr mindjárt végez ...*

KEDVES LUDAS!

A FŰTÉS AKADÁLYA

Történt pedig, hogy egy társasház felépült. Át is vették, volt hibajegyzék, ki is javították, amit muszáj volt kijavítani, őszre be is költöztek a lakók. Aztán jött a tél eleje és be is fűtöttek. A három emeleten sikerrel, a földszinten sikertelenül. Az olajkályha csak füstölt, aztán elaludt. Újra begyújtották, újra füstölt, újra elaludt.

Bizonyos szakemberek kiszálltak, és elmagyarázták a begyújtás szakszerű módját, ami ugyanaz volt, ahogyan addig is tették, de ezt a szakemberek nem hitték el. A gyanúsítgatások tetőfokán a már-már barbárnak titulált lakók belátták, hogy célszerűbb megnyerni az intézkedő hatalom jóindulatát. Egyetlen százas elegendő volt arra, hogy a szakemberek szakszerűen egy próbabegyújtást eszközöljenek.

És ekkor jött az első fordulat — a próbabegyújtás sem sikerült. A szakembereknek sem. Beütött a tanácstalanság. Néhány újabb kísérlet után megszületett a szakmai döntés — a kályhát javításra elszállítják. Mondta a lakó, hogy akkor ő fázni fog, cseréljék inkább ki. A diplomáciai és kereskedelmi tárgyalások, valamint a huzavona leírását, továbbá a lakók didergésének ecsetelését mellőzve, az a nap kívánkozik immár említésre, amikor a garantáltan jó kályha megérkezett, s a hála előzetes lerovása után a próbabegyújtás is megtörtént.

És — megint sikertelenül. A kályha füstölt, a tűz még meg sem gyulladt, máris kialudt. Újabb szakmai vita következett. „De a kályha jó.” „De a kályha nem jó, mert nem fűt.” „Kipróbáltuk a műhelyben.” „Itt is kipróbáltuk, nem fűt.”

Ekkor jött a második fordulat. A kályhát felvitték az első emeleti lakóhoz, bekötötték oda és ott — remekül égett. Az emeleti lakó szívességéből az ő kályháját levihették a földszintre és ott az sem égett.

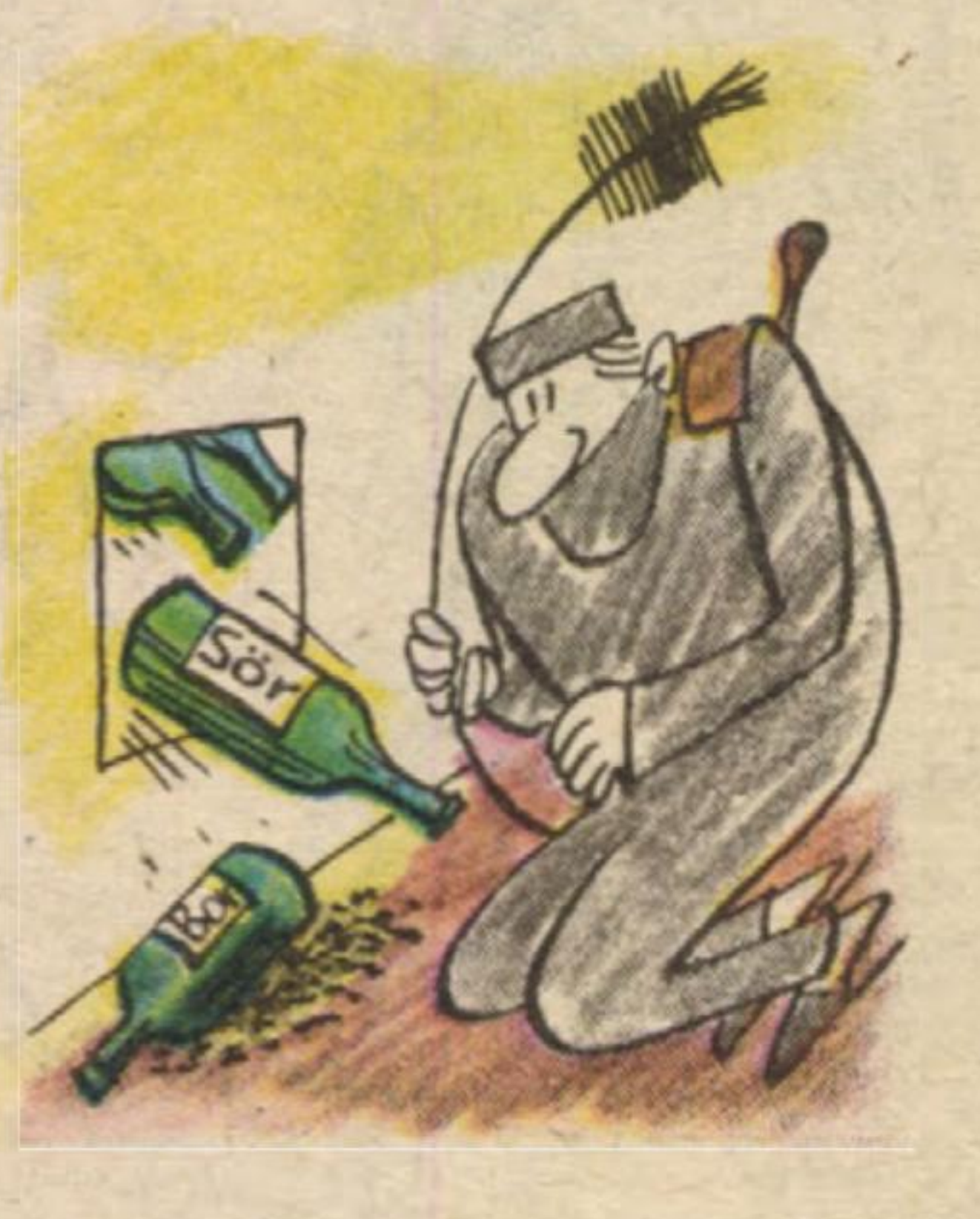

— Íme tehát a fűtőberendezéssel van a baj, nem a kályhával! — diadalmaskodtak a szakemberek és (miután megkapták az újabb borravalót) a helyzet fölött sajnálkozva eltávoztak.

A lakók immár nemcsak a hidegtől reszketve felhívták az építővállalatot. Ott azt tanácsolták, hogy hívjanak kéményseprőt. „Minek, mikor még új a ház?” „Kérem, a ház át van véve, a meghibásodások már nem ránk tartoznak.”

Így jöttek ki a kéményseprők. Leeresztették a golyót — és a golyó nem ért le addig, ameddig le kellett volna érnie. „Rosszul építették a kéményt, ilyent még nem is láttunk!” — mondta a mester. És odaient kibontotta a kályhanyílást. Aztán kibontott egy falrészt is. Aztán kiemelt a kéményaknából 82 sörösüveget, 27 borosüveget, néhány barackpálinkás üveget és meglepő mdon egy Coca-Colás üveget is.

Rejtélyes? A lakók, akikett immár a földszinti fűtés körüli bonyodalmak összemelegítettek, visszaemlékezve régebbi tapasztalatikra, magyarázatot adtak. Éspedig: mire az építőbrigád annak idején a tetőig eljutott, nagyon erős lett a hétközbeni pihenhetnék. Összeültek a tetőn és kártyázgattak, iszogattak. Ha építésvezető, mérnök vagy hasonló hivatali ember tűnt fel a láthatáron, pillanatok alatt összecsapták a kártyát, be az üvegeket a kéménylyukba, az a tiszta munka.

Úgy látszik, nálunk kielégítő az ellenőrzés, elég sűrűn jöttek a vezetőféleségek, mert az üveghalom egészen az első emelet szintjéig emelkedett.

Most, a fűtési szezon közeledtével ajánlom ezt a tanmesét mindazoknak, akik okulhatnak belőle.

Gombó Pál

VÍZMELEGÍTŐ — CSAK KÖZÜLETEKNEK?

VÍZMELEGÍTŐ

Augusztus 1-én a RAVILL IX., Ferenc körút 36. szám alatti boltjába 120 literes vízmelegítőt raktak le. Én már több mint egy éve ezt keresem. Tudom, hogy hiánycikk, ezért odaálltam az ajtó elé, amelyre „Áruátvétel miatt zárva” tábla volt kirakva.

Közben a boltból kiszóltak és megkérdezték, hogy mire várok. Mondtam: szeretnék vásárolni egy 120 literes vízmelegítőt. Közölték velem szívélyesen, hogy mind el van adva. Nem hittem el, vártam tovább. Később behívtak a boltba és újra közölték velem, hogy el van adva. Mire én megkérdeztem, hogy lehet eladva, amikor én voltam az első, aki az üzletbe belépett, közben kezdték behordani az árut a bolt hátsó részébe. Ezután az elárusítónő közölte velem, hogy hívjam fel a 111-654-es telefonon Nyúl Jánosnét, aki rendelkezik a leszállított vízmelegítőkkel. Felhívtam. Ő közölte, hogy a vízmelegítőket közületek viszik el, majd letette a telefont.

Ez meglepett, mivel előjegyzést sehol sem vettek fel, pedig nagyon sok helyen jártam a több mint egy év alatt, amióta keresem ezt az árucikket. Ezek után szeretném megkérdezni a RAVILL-tól, hogyan vásárolhatnék én is egy 120 literes vízmelegítőt, annak ellenére, hogy nem vagyok közület?!

Borgulya Károly
2721 Pilis
Malom u. 11.

LEXIKONT KERESEK

A 1963-ban kiadott Magyar Irodalmi Lexikon sorozatából a középsőt, az L—R betűig terjedő részt keresem. Könyvüzleteket, antikváriumokat végigjártam, sajnos, hiába. Ha valaki tudja, hol kaphatnám meg, nagyon kérem, értesítsen. Ha csak az egész sorozatot kaphatnám meg, az is jó lenne.

Újváry Bertalanné
1136 Budapest, XIII.,
Rajk László u. 52/A, fszt. 3.

SEGÍT AZ AFIT?

Július 15-én szövetkezetünk megbízásából Sárospatakra mentem egy ZIL-gyártmányú tehergépkocsival. Azt kaptam feladatul, hogy a Sárospatakon nyaraló általános iskolai diákokat szállítsam haza Jánoshalmára.

Útközben Debrecenben elromlott a gépkocsim (a kardán felfüggesztő csapágy törött el). Sebaj, gondoltam, segít majd a bajokon a helyi 13. számú Autójavító Vállalat (AFIT), hiszen Debrecen minden utcájában jól látható helyen kifüggesztett táblákon propagálják a segítőkészséget és irányjelző nyilak mutatják, hogy merre van az AFIT. Mondanom sem kell, hogy az oda-vissza 760 kilométeres út tudatában megörültem a segítséget ígérő tábláknak. Azonban az AFIT illetékes szakemberei hallani sem akartak segítségnyújtásról. Közölték velem, hogy ők ilyen pitiáner, bagatell témával nem foglalkoznak, csakis felújítanak és a II. számú szemlét végzik a ZIL-eken.

Végül az autóbontóban sikerült szereznem egy kardánfelfüggesztő csapágyat (de csak tengellyel együtt).

Kérem az AFIT illetékeseit, vegyék le a segélynyújtást ígérő táblákat ott Debrecenben. Ha pedig ott maradnak a táblák, akkor valóban segítsenek is a bajbajutott autósokon.

Pfendler István
Jánoshalma
Bajai u. 56.

BÚJÓCSKA

Cseng a telefon. Csüggedt férfihang kéri:

— Segítsenek kinyomozni egy telefonszámot. A Nagytétényi Sertéshizlaldával kellene beszélnem, hivatalos ügyben, de nem találom őket a telefonkönyvben. A tudakozó se tudja megmondani.

Előveszem a közületi telefonkönyvet. Nézzük először az N betűnél. N mint Nagytétény. Nincsen.

S mint sertés. Semmi. H mint hizlalda, hús, húsipar. Hiába. Ott sincsen. D mint disznó. Persze, hogy ott sincs.

Gondolkozzunk! A sertés ugyebár állat. Nézzük az Á betűnél. Van itt valami olyan, hogy Állatforgalmi és Húsipari Tröszt, hátha ők tudják. Az áruforgalmi főosztályon mentegetőznek:

— Kapcsolatban vagyunk velük, járunk is oda ki, de hogy a telefonkönyvben hol lehetnek, azt nem tudjuk...

Ha emlékezetem nem csal, a Chinoinnak van ott a hizlalda közelében egy részlege. Talán ők meg tudják mondani. Ők is mentegetőznek:

— Hogy mi a pontos, hivatalos megnevezésük és hogy hol kell keresni őket a telefonkönyvben, azt nem tudjuk.

T mint tudakozó. Tizenhetedik hívásra jelentkezik. Tudja a számot!

— Hol találta meg, hölgyem? Mi a hivatalos neve a cégnek?

— Húsipari Hizlaló Vállalat.

Ismét előveszem a telefonkönyvet, nézem a H betűnél. Hasztalan. Nincs ott. Talán Budapesti Húsipari... Van ilyen címszó, de nincs benne a Nagytétényi Hizlalda. Talán Magyar Húsipari... Melléfogtam. Nincs ilyen. Esetleg Országos Húsipari Hizlaló. Olyan sincsen.

Van itt azonban valami: Országos Sertéshizlaló Vállalat. De az V. kerületben, Pesten. Végigböngészem a címszó alatt található részlegeket. Ott van! Eldugva, majdnem a legalján: Nagytétényi Hizlalda...

Hamarosan új telefonkönyv készül. A cégeken múlik, hogy milyen címszó alatt vétetik fel magukat a könyvbe. Jó lenne, ha megszűnne az ilyen buta bújócska, s minden cég, üzem ott szerepelne, annál a betűnél, ahol a logika szabályai szerint leginkább kereshetik. Elvégre a telefonkönyv nem rébuszújság.

(r)

LEÉRTÉKELÉS

A nyári vásár idején a Corvin Áruház pénztáránál találkoztam Tuba Róberttel, aki így biztatott:

— Most vegyen, jobban jár!

— Köszönöm, de már vettem két leértékelt atlétatrikót, egy pár irodai könyökvédőt és egy pár kamáslit — lobogtattam a blokkomat.

— Ne itt, hanem nálunk, az Egyesült Műveknél vásároljon. Ott még jobban jár, mert még nagyobb árengedményt adunk.

— Miből?

— Elfekvő készleteinkből. Sajnos, az utóbbi 10 év alatt nagyon megnövekedtek. Az ötletet a nyári vásár, illetve a nyári árleszállítás adta, és mi is elhatároztuk, hogy megszabadulunk az inkurrenciától. Körlevélben értesítettük ügyfeleinket, hogy most vegyenek, jobban járnak, mert leértékelünk.

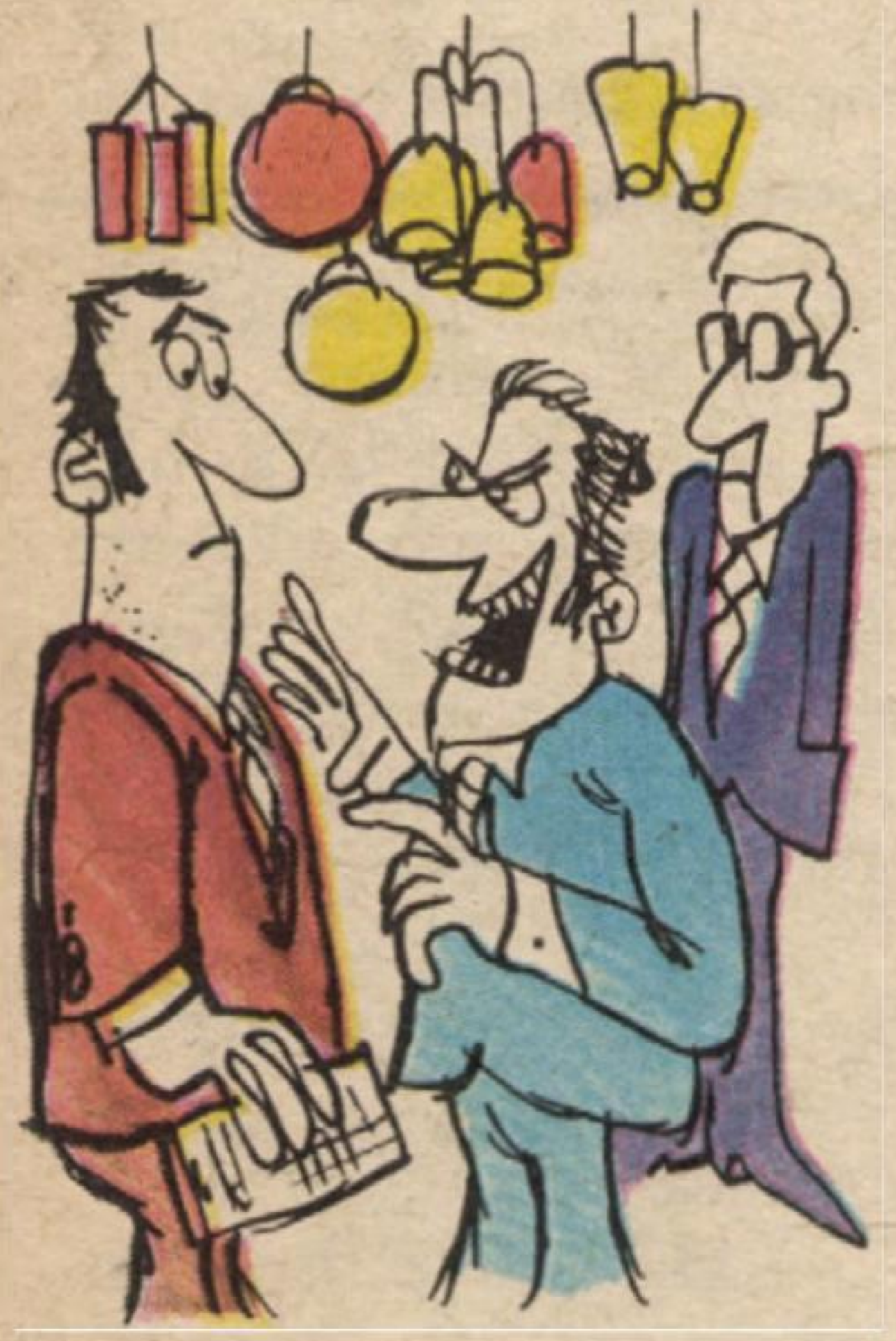

— Mit értékelnek le?

— Nem mit, hanem kit. Például Kese Bálint főelőadónkat. Valaha igen korszerű típus volt, de lassan elavult, nehezen forog, hamar bereked, elfekvő készlet. A nyári vásár idején 20 százalék árengedménnyel adnánk túl rajta, de a konkurrenciának 50 százalék engedményt is adunk. Ha megnyerte, hadd vigye.

— Köszönöm, de most nem kell.

— Akkor 35 százalékos árengedménnyel ajánlom a vezér titkárnőjét, Cifra Bözsikét. Külsőre még ma is nagyon divatos, de az arca mosásra és frontátvonulásra gyűrődik, pedig modern fazon, csak hamar bepörög és begerjed.

— Köszönöm, akkor ő sem kell.

— Akkor talán ajánlom Lófő Szilárdot, a főkönyvelőnket. Kiváló minőség, nagyon jól működik, bár a hangja kissé recseg és gyakran vibrál. Használat és nyereségrészesedés fizetése előtt felrázandó. 15 százalékos árengedménnyel adjuk.

— Köszönöm, de valami kellemesebb nyári ajánlata nincs?

— Dehogy nincs. Próbálja meg a bérelszámolásból Ugrik Pannikát. Víkendre, kirándulásra igen kellemes viselet, fiatal, tehát nagykapacitású, de kihasználatlan. A munkahelyén szintén. Karbantartási költségei sajnos állandóan emelkednek. Ezért ajánlom önnek 25 százalékos árengedménnyel.

— Olyat ajánljon, ami a feleségemnek is tetszene.

— Az igazgatónkat, Hamar Vazult kellene felpróbálniuk. Régi fazon, lassan elavul, nehéz vele sávot váltani, olykor nagyon elhalkul, máskor nagyon bömböl, néha teljesen süket. Minden engedményt megadunk.

Idős, ősz hajú ember lépett hozzánk.

— Hamar Vazul igazgató vagyok — mutatkozott be, majd így folytatta: — Ha ez az ajánlat sem kielégítő, tessék kipróbálni a jelenlevő Tuba Róbertet. Télen, nyáron, esőben, hóban, szélben és napsütésben mindenre alkalmatlan. Egyedi darab. Vigyázat, nagyon fúrós.

— És ha ő sem felel meg? — kérdeztem.

Az igazgató csendesen válaszolt:

— Akkor fegyelmivel kirúgjuk!

Miklósi Ottó

EGY AMERIKAI KANYARBAN

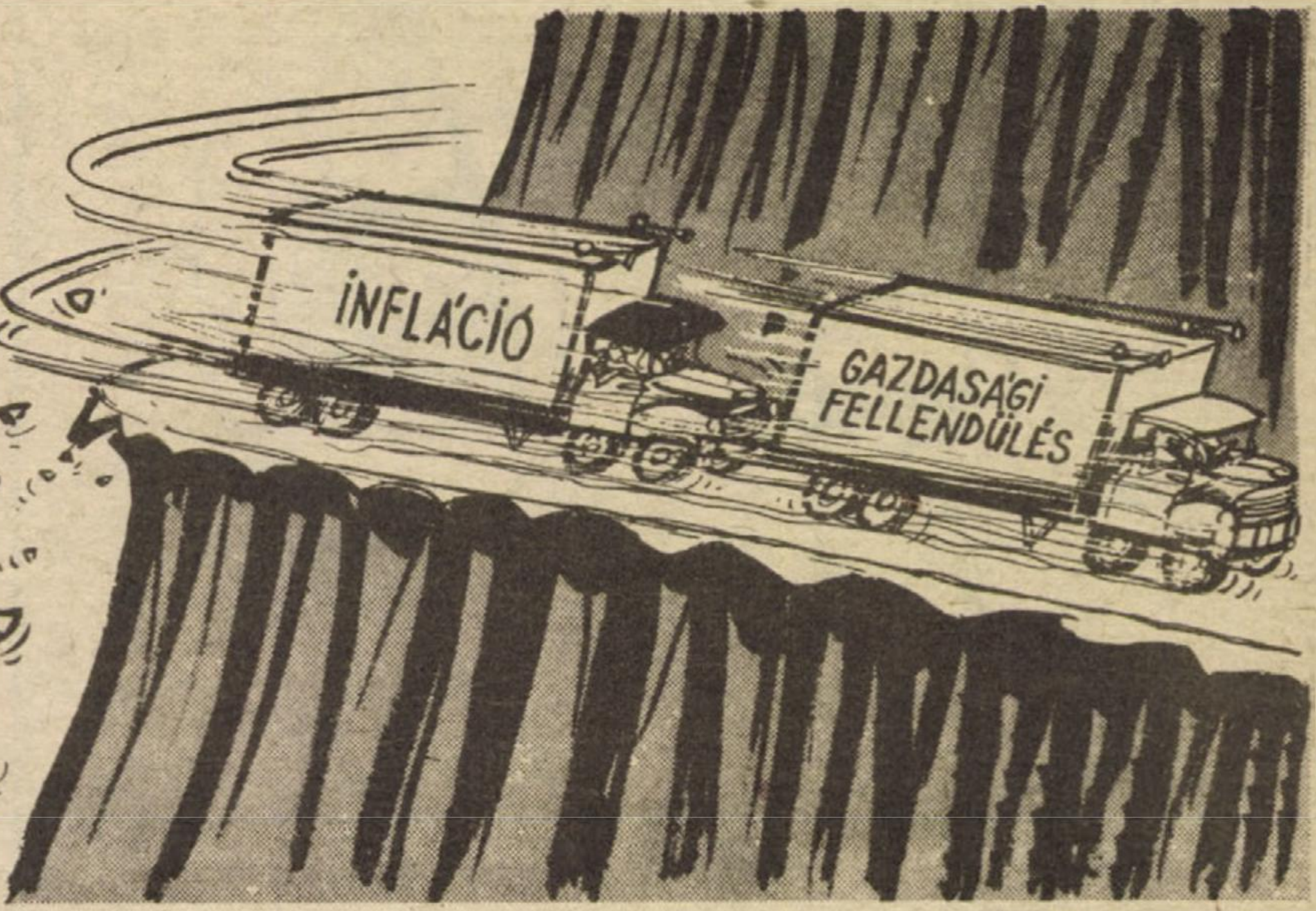

(„Chicago Daily News")

Üldözés.

ELKÉSETT UTAS

— Fusson utánunk a legközelebbi állomásig, ott visszaváltják a menetjegyét!

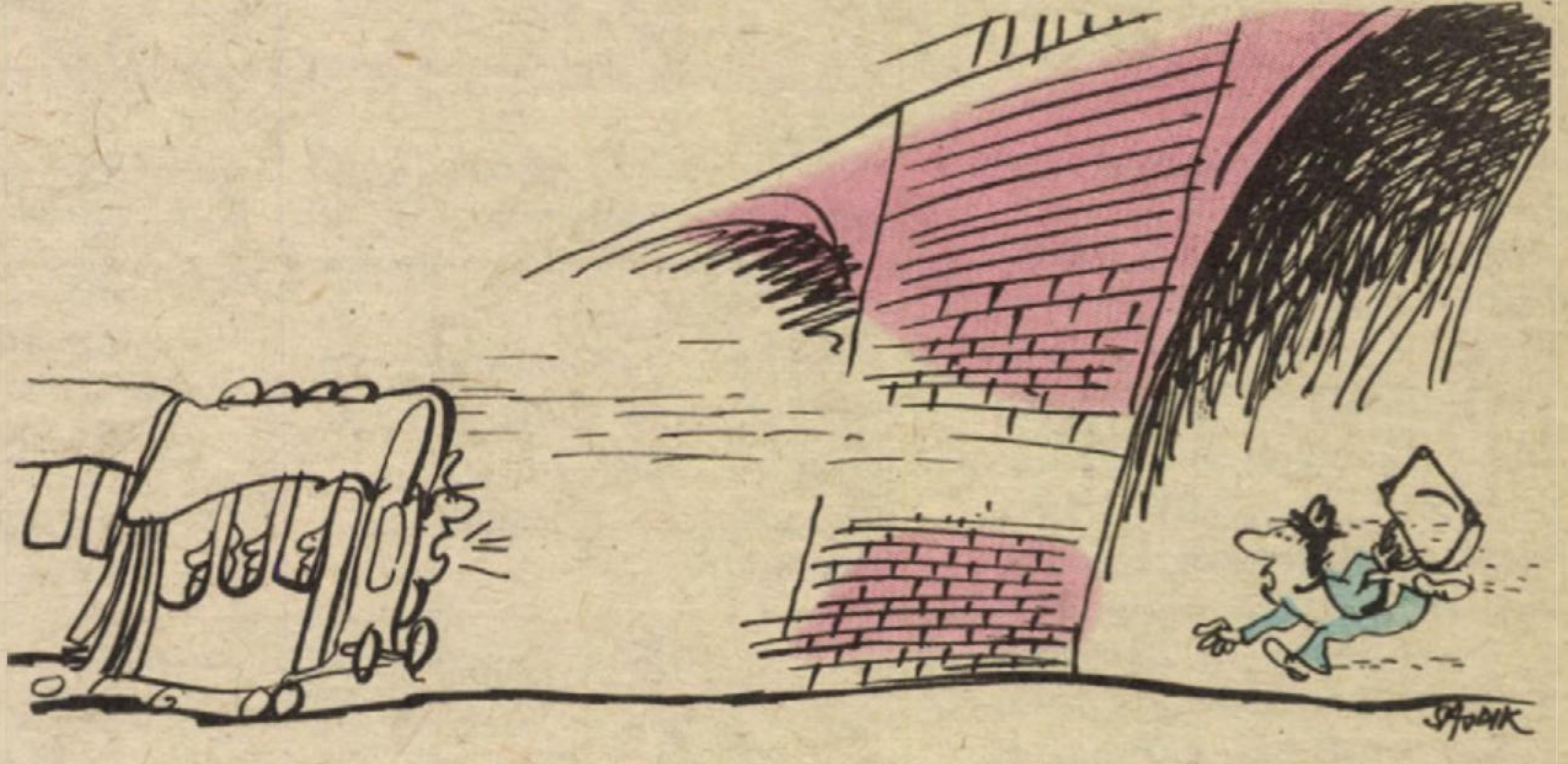

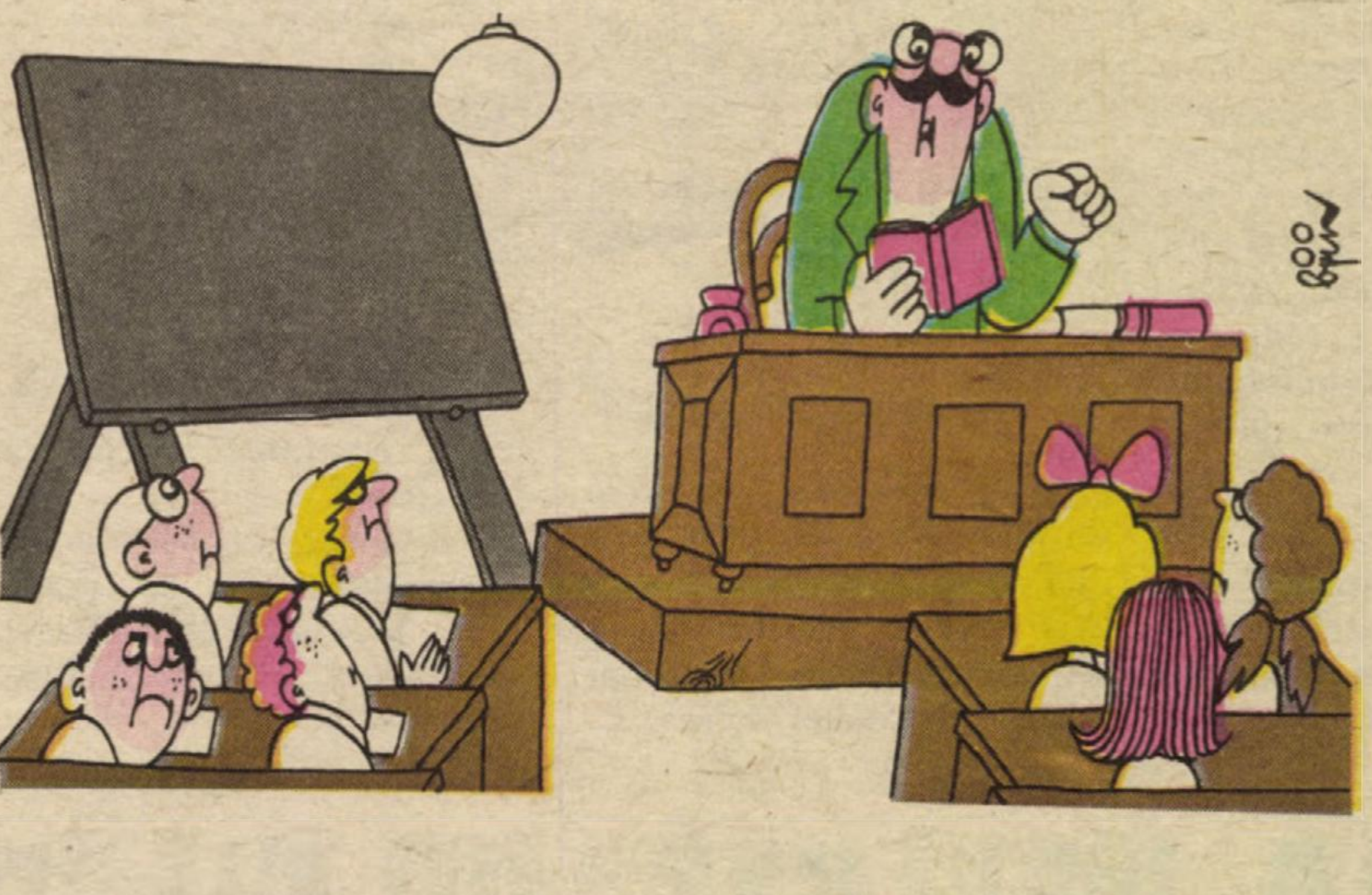

TAPASZTALT PEDAGÓGUS

— Milyen 18 éven felüli film ment tegnap a tévében, hogy mára senki sem készült?

HAZATÉRÉS A MUNKÁBÓL

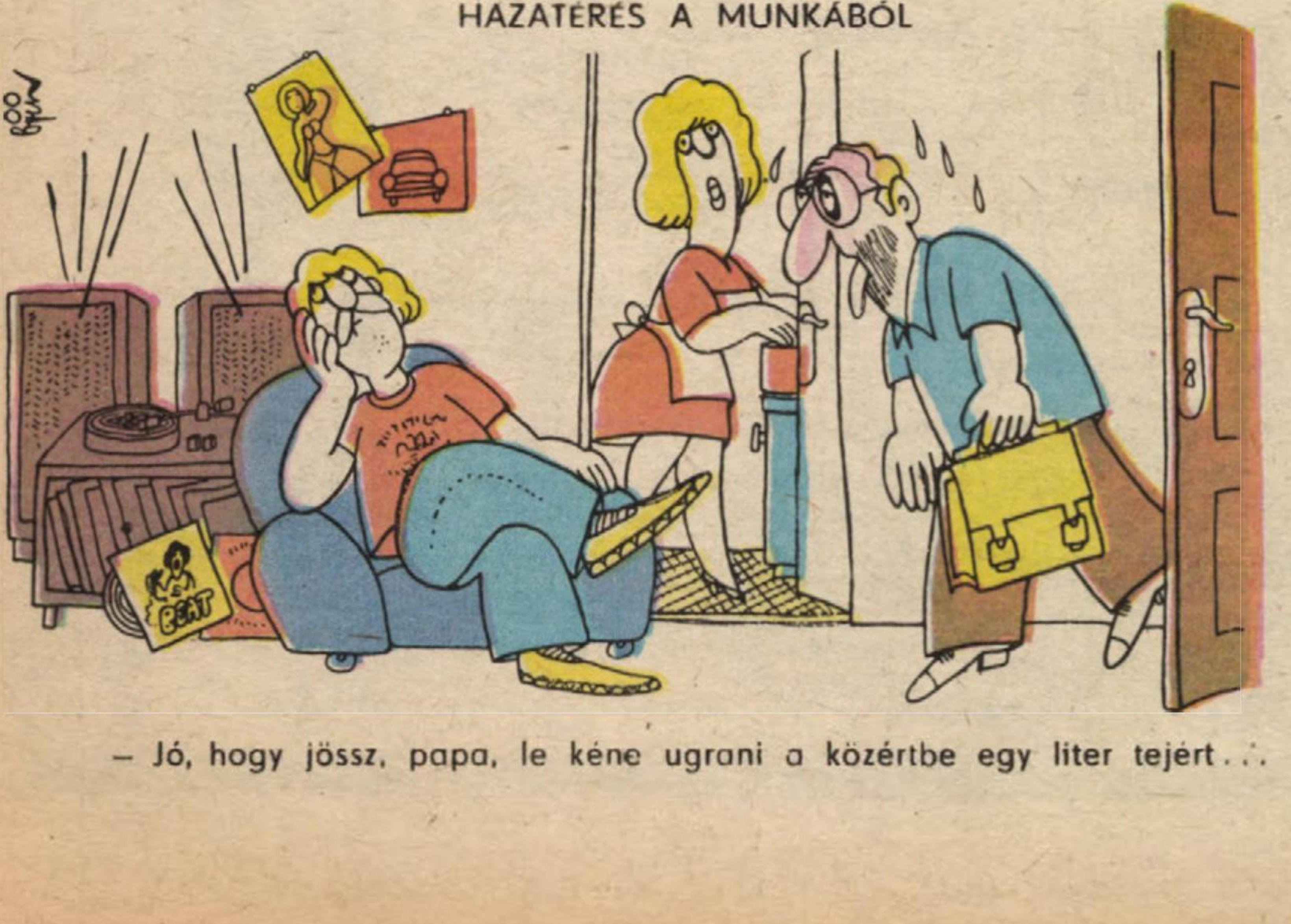

— Jó, hogy jössz, papa, le kéne ugrani a közértbe egy liter tejért . . .

MAGYARÁZAT

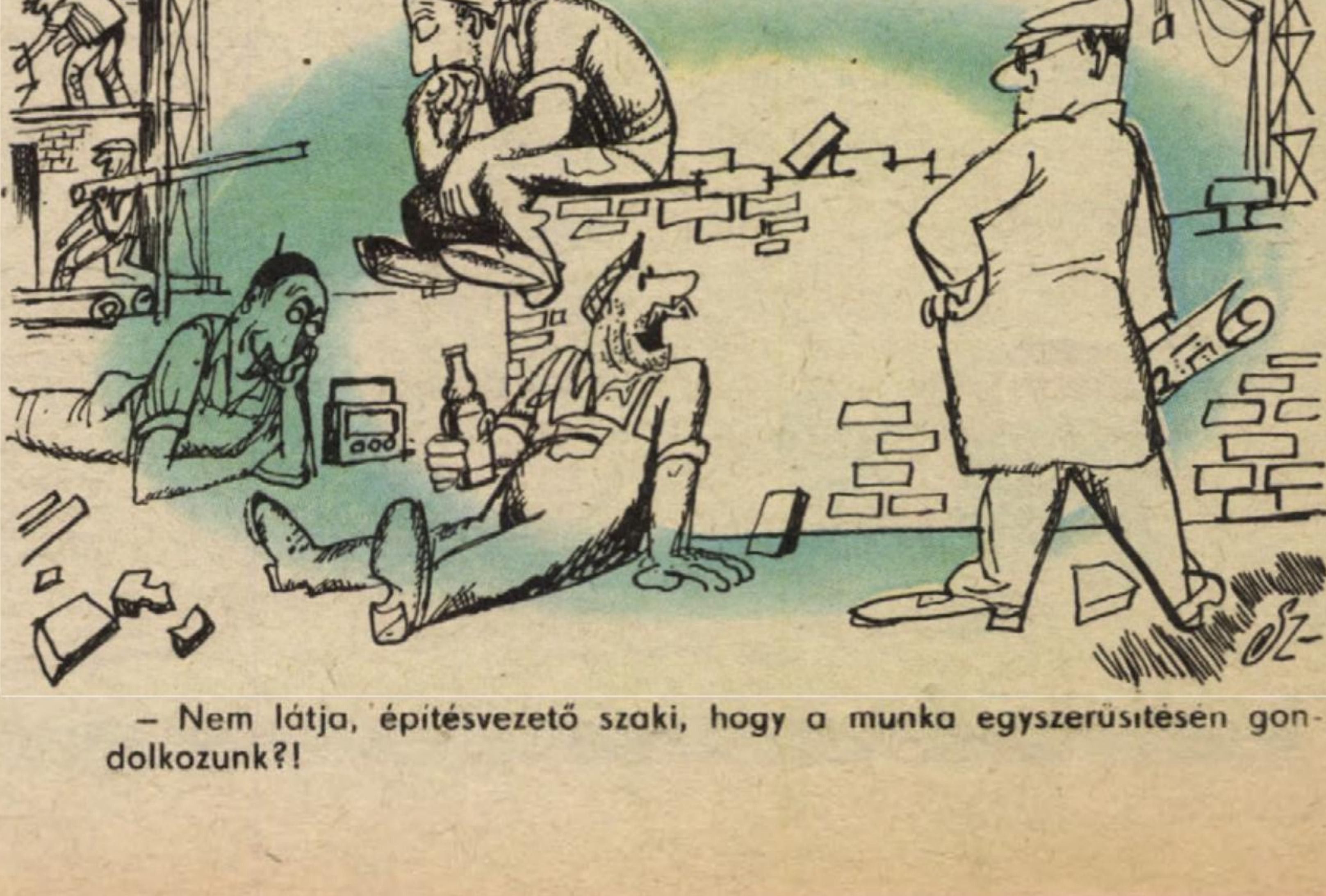

— Nem látja, építésvezető szaki, hogy a munka egyszerűsítésén gondolkozunk?!

BÁTORÍTÁS

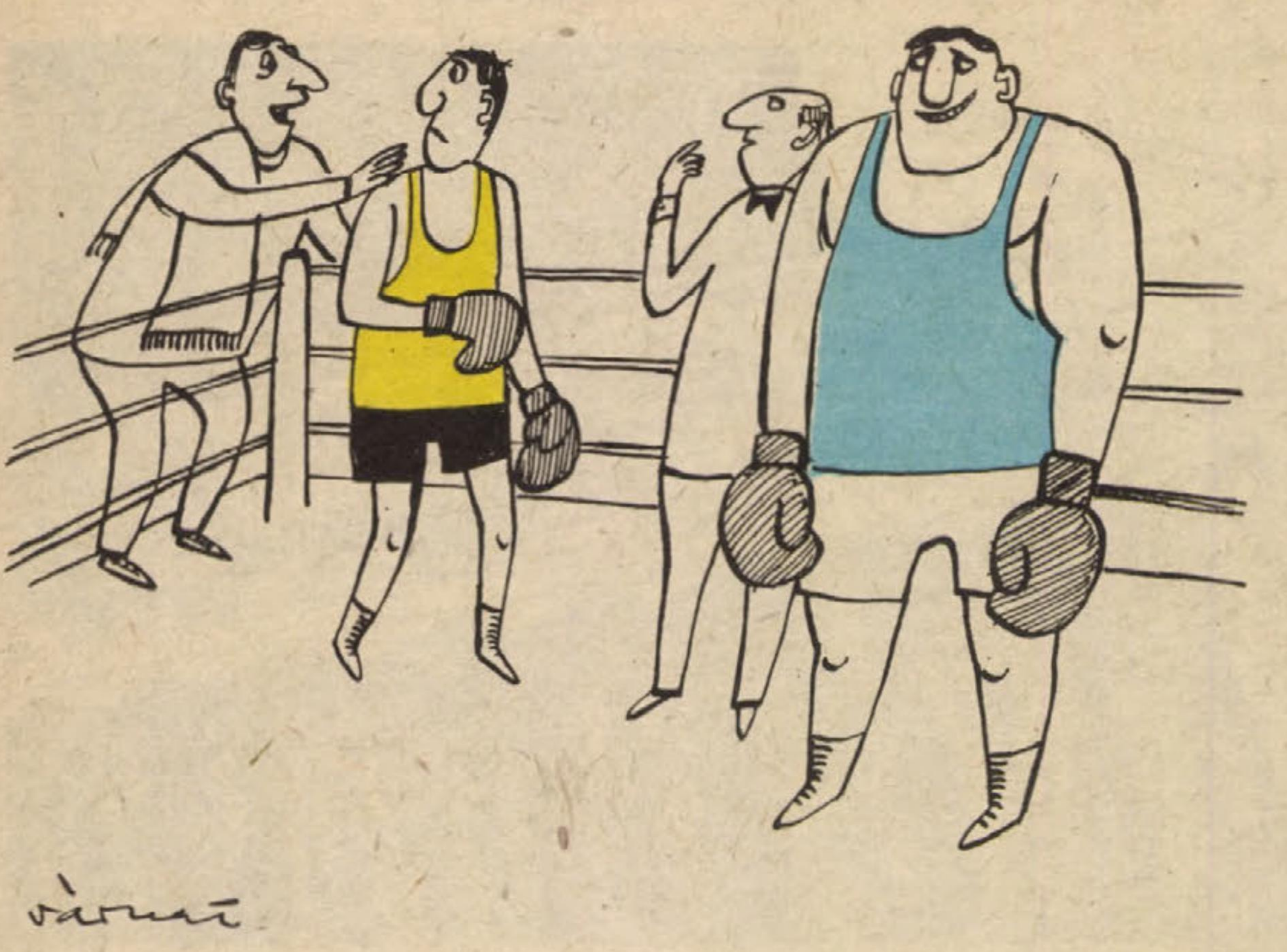

– Ne félj semmit. Az egyesület nem hagyja cserben a családodat!

TÖRVÉNYTISZTELŐ EMBER

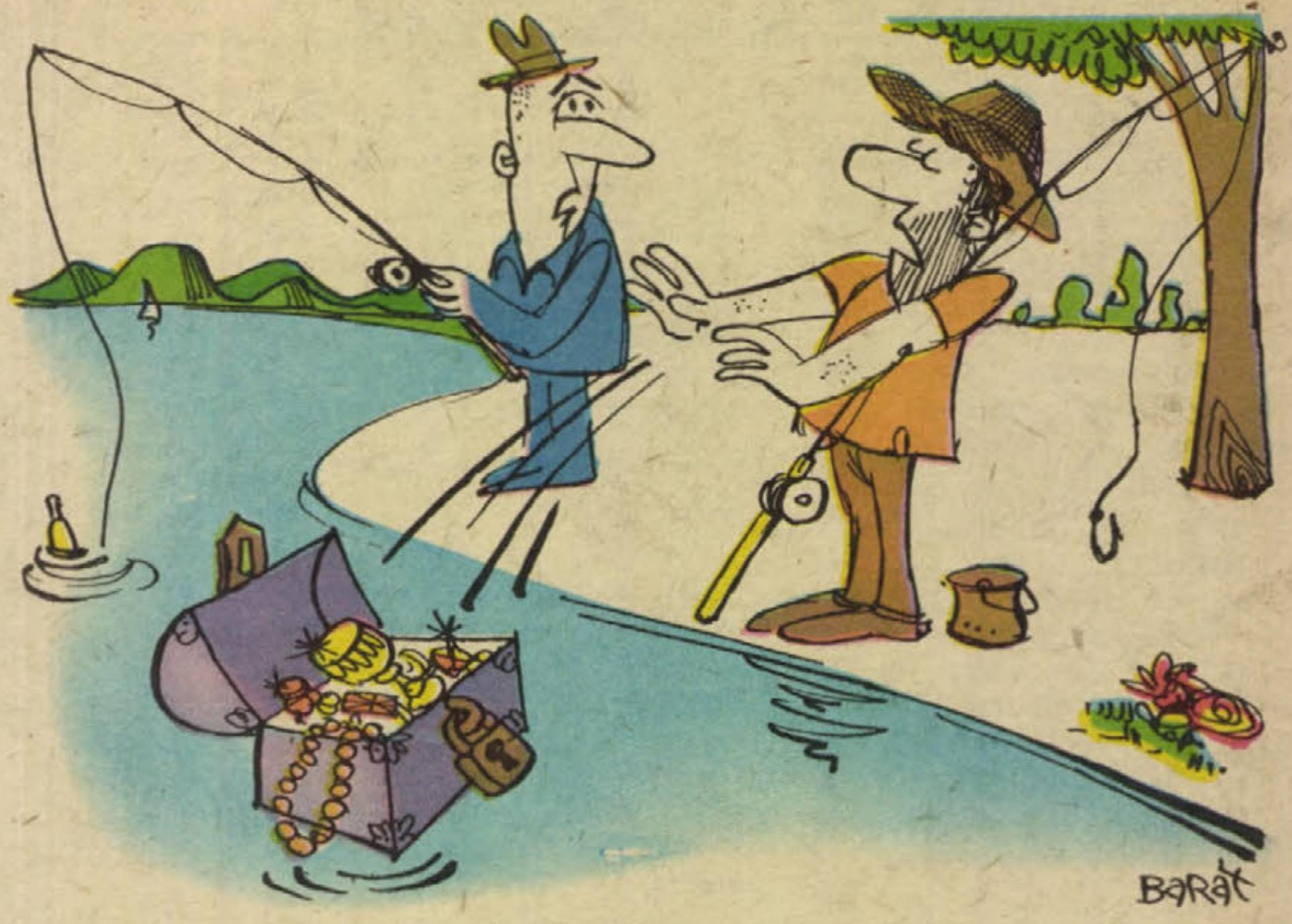

– Nekem csak halak kifogására van engedélyem!

LEVÉLVÁLTÁS A BÍRÁLAT EREDMÉNYÉRŐL

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Egy kartársam a vállalati értekezleten szóvá tette, hogy a főosztályvezetőnk barátainak a hozzátartozóit felveszi és a régi dolgozókat „meggyőző" rábeszéléssel áthelyezi egy másik vállalathoz, amelynek a vezetőjével jó barátságban van. Amikor kollégánk bírálata elhangzott, már tudtuk, hogy legközelebb rá fog kerülni a sor. Nem csalódtunk, de nemcsak a kolléga került el a vállalattól, hanem még ketten, akikről a főosztályvezetőnk tudta, hogy a bíráló kartárssal baráti viszonyban vannak. Miért biztat a sajtó, a rádió, a tévé bennünket szüntelenül arra, hogy bátran bíráljunk?

Kedves Olvasónk!

Én is biztatom önt: bíráljon bátran. Az itt következő, nem egészen képzelt párbeszéd talán meggyőzi arról, hogy a bírálat olykor mégsem hiábavaló:

— Ön, főosztályvezető kartárs, nem tűrte a bírálatot, a füle botját sem mozgatta a dolgozók észrevételeire.

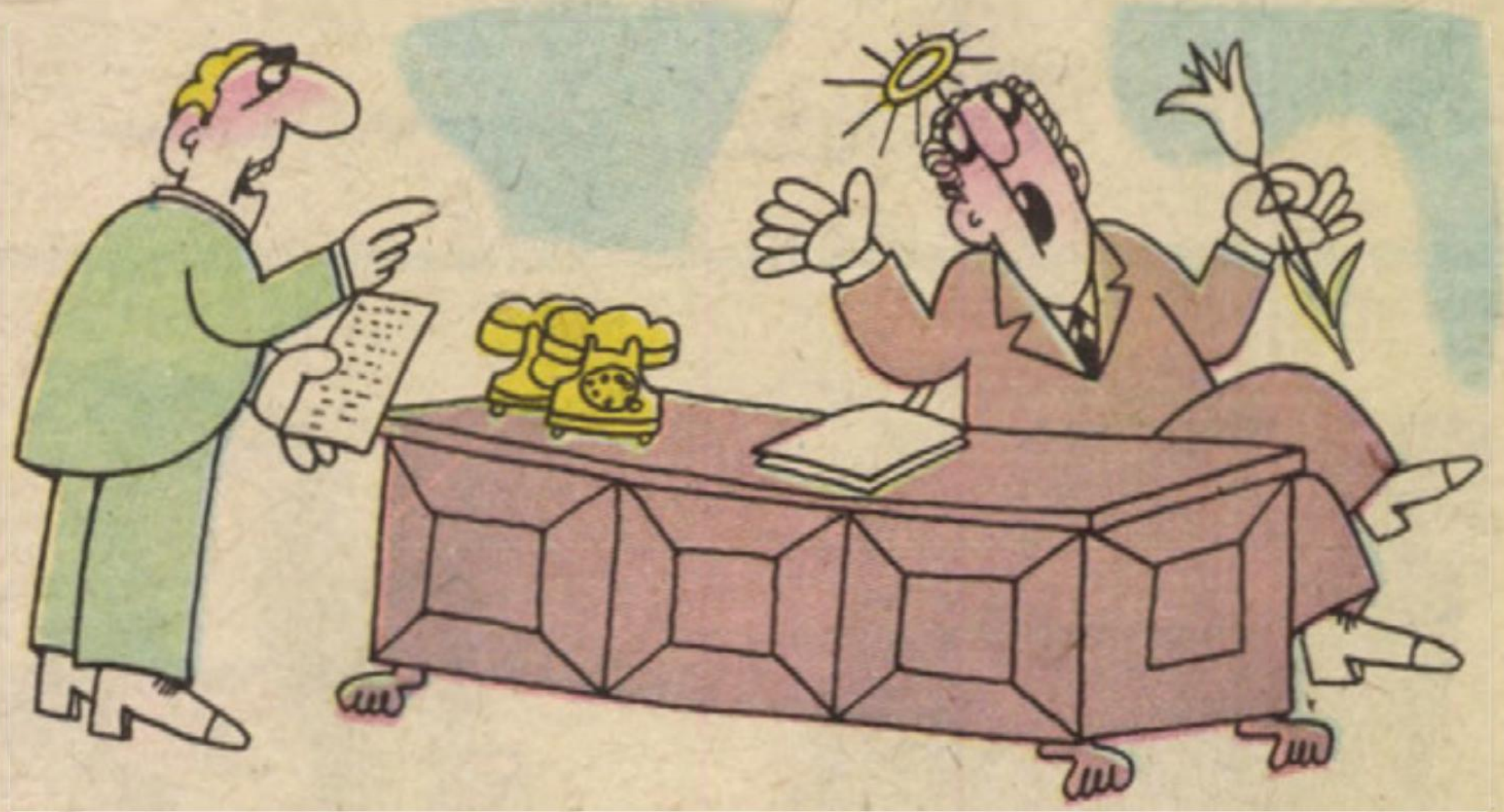

— A vezetők mindig ki vannak téve a demagógiának.

— A dolgozók jogosan bírálták, és bebizonyították, hogy halogatja a sürgős ügyek elintézését, a saját hibáiért másokat okol, felelősöket keres, és ok nélkül megtorlásokat alkalmaz a beosztottak ellen. Ezek igazolt tények!

— Egyoldalú megállapítások.

— A főnökeinek és a beosztottjainak egyaránt az a véleménye önről, hogy képzettsége hiányos, munkatársaihoz való viszonya rossz, nem tartott lépést a fejlődéssel, bizalmatlan volt és kicsinyes, gonoszkodott a beosztottjaival és állandóan kioktatta őket. Ennél aligha kell többet mondanom.

— Én csak rendet akartam teremteni.

— Visszaélt a beosztásával. Fütyült az üzemi demokráciára, magatartásával gátolta a jó munkahelyi légkör kialakítását, nem hallgatta meg a munkatársait és lebecsülte a társadalmi munkát.

— Mindenki összefogott ellenem.

— A legnagyobb jóindulatot tanúsították ön iránt. A főnökei úgy döntöttek, hogy egy fokkal alacsonyabb beosztásban, mint osztályvezető a vállalatnál maradhat. Abban bíztak, hogy levonja a tanulságot és megszünteti a basáskodását.

— Megfellebbeztem. Többször is!

— És minden fórumon vesztett, végül is felmondtak önnek és távoznia kellett a vállalattól.

— Igazságtalannak tartom.

— De a Legfelsőbb Bíróság igazságosnak tartotta és megállapította, hogy ön a vezetésre alkalmatlan, a dolgozók bírálatait következetesen megtorolta. A vállalata jogosan mondott fel önnek.

— Nem vitatkozom, de ha szabad érdeklődnöm, honnan van ilyen jól informálva?

— Megírta az Esti Hírlap.

— Az nem rólam szólt, hanem egy névrokonomról.

— Különös. A névrokona is azt mondja, hogy a cikk nem róla szólt, hanem egy névrokonáról.

Amint a párbeszédből kitűnik, ez esetben eredményes volt a dolgozók bírálata. De ez mégsem az igazi. Folytatni kell! Legalább addig, amíg a megbíráltak nem másra, hanem saját magukra ismernek.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

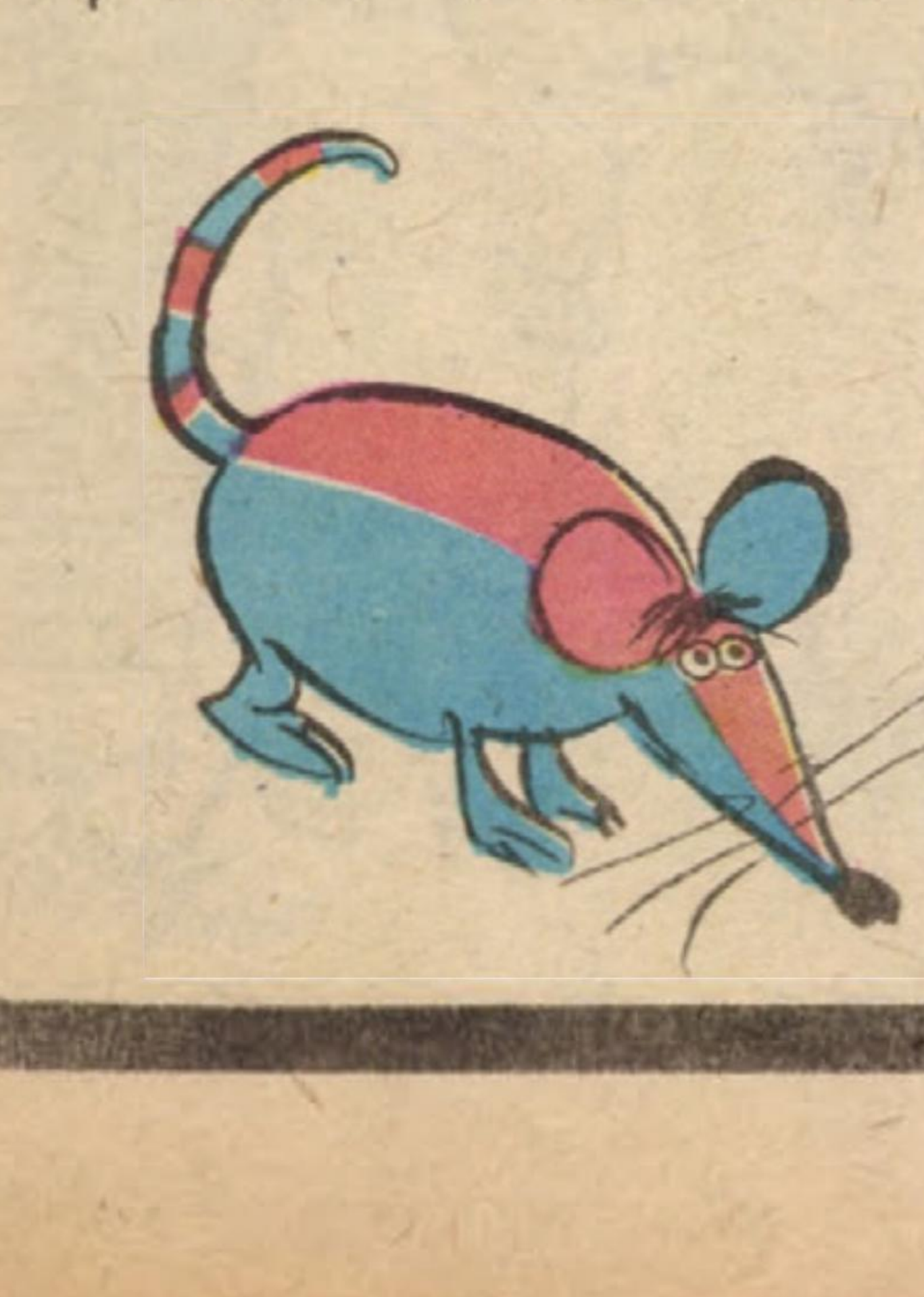

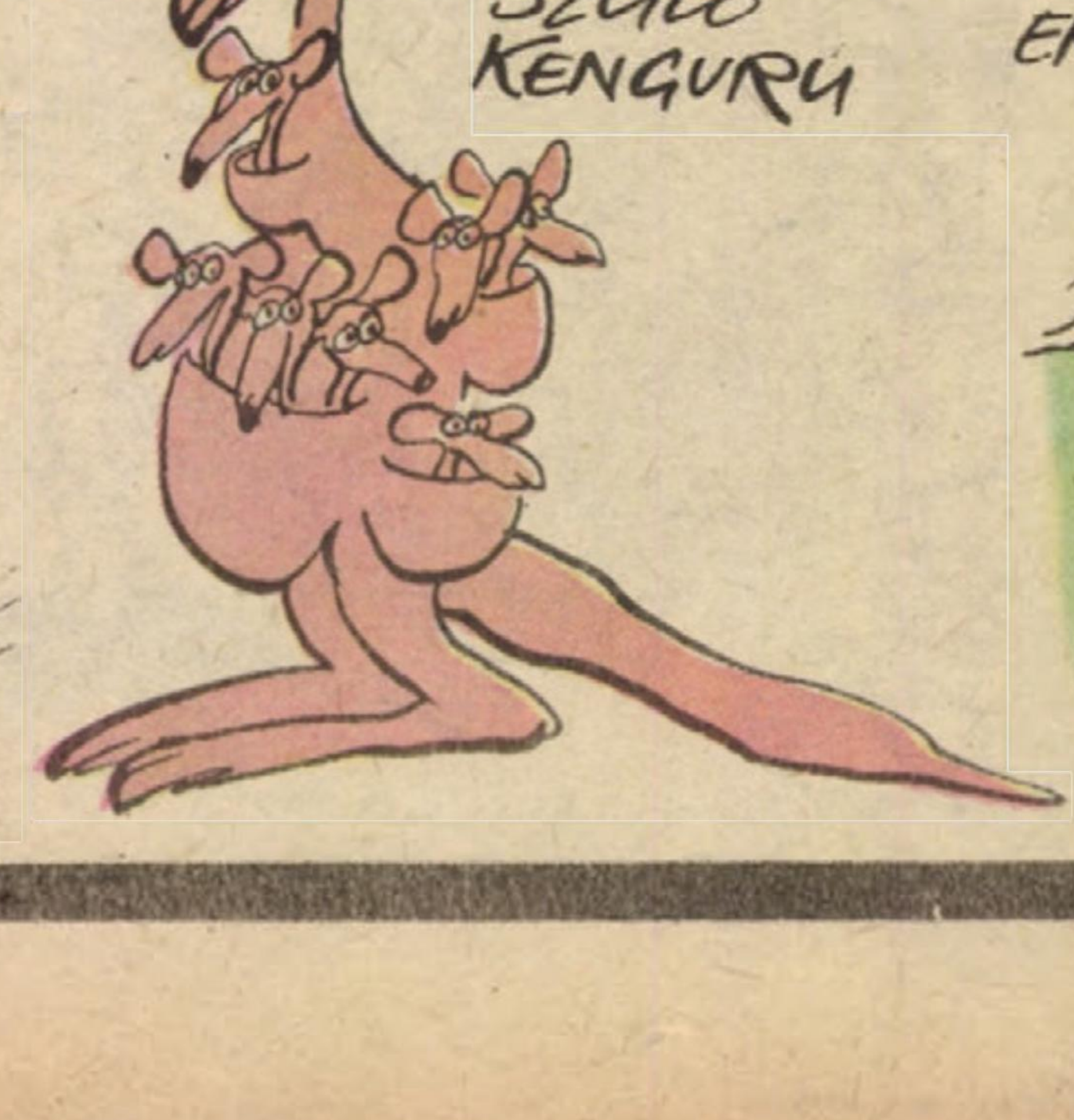

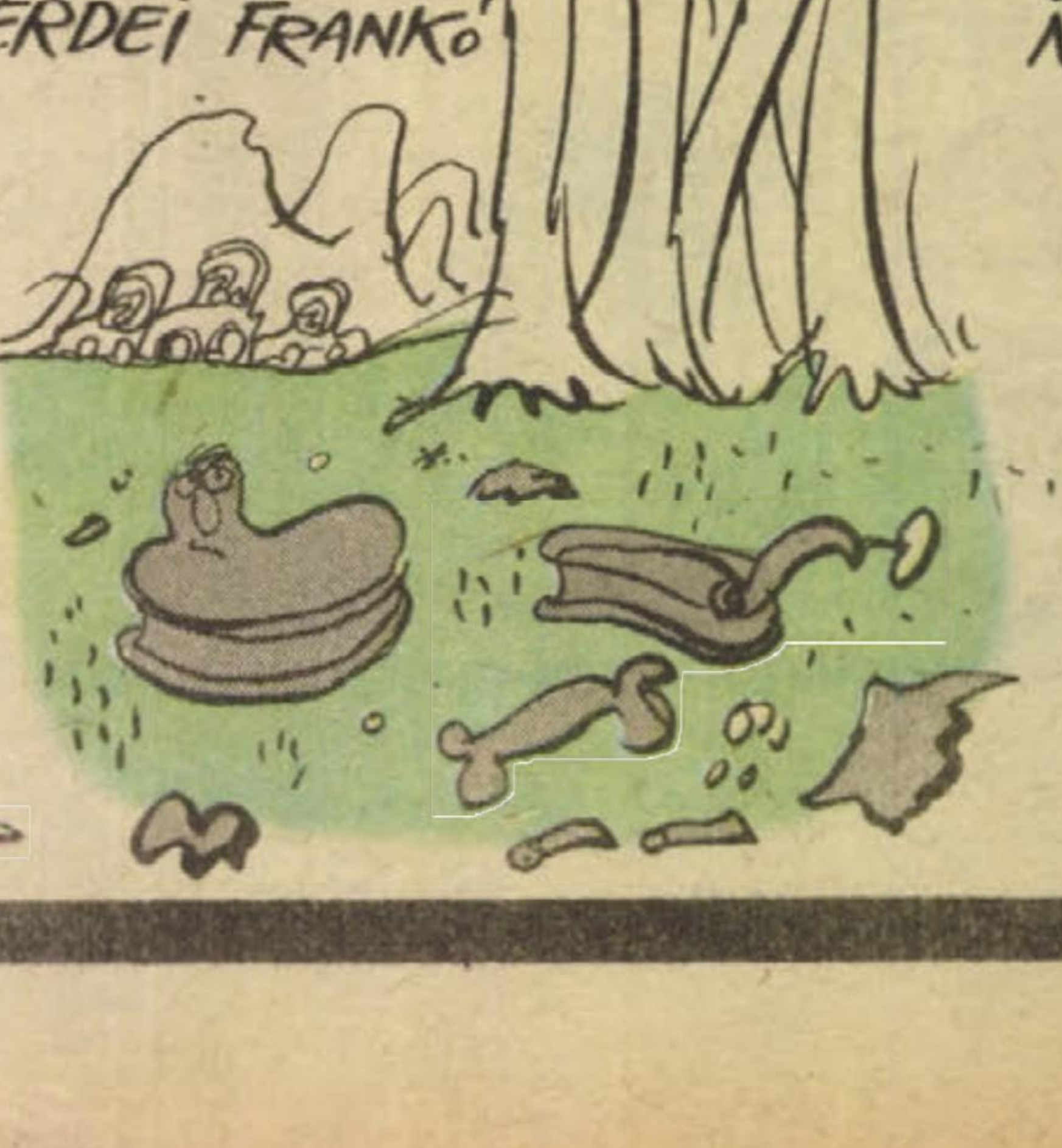

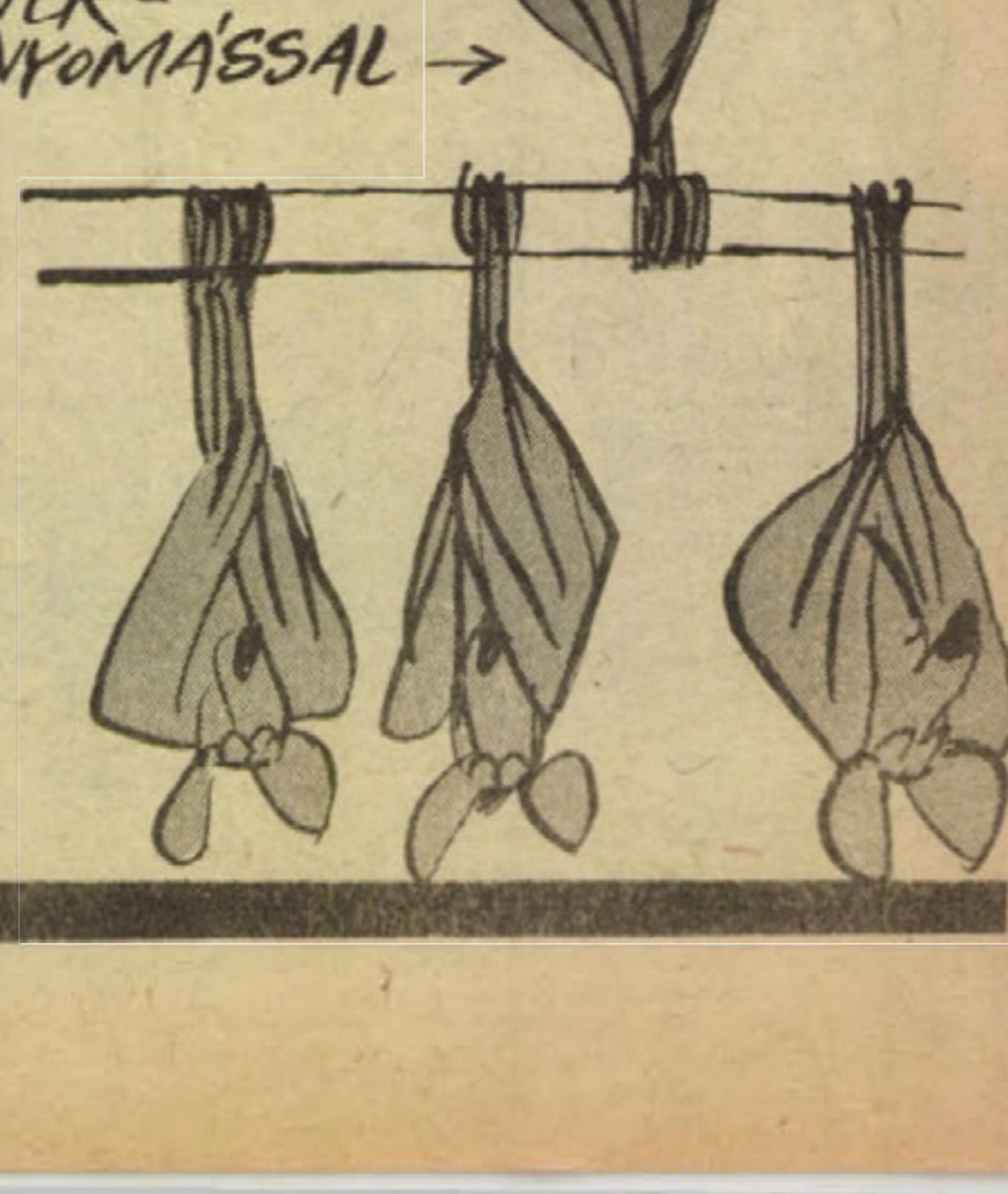

ÖSSZKOMFORT

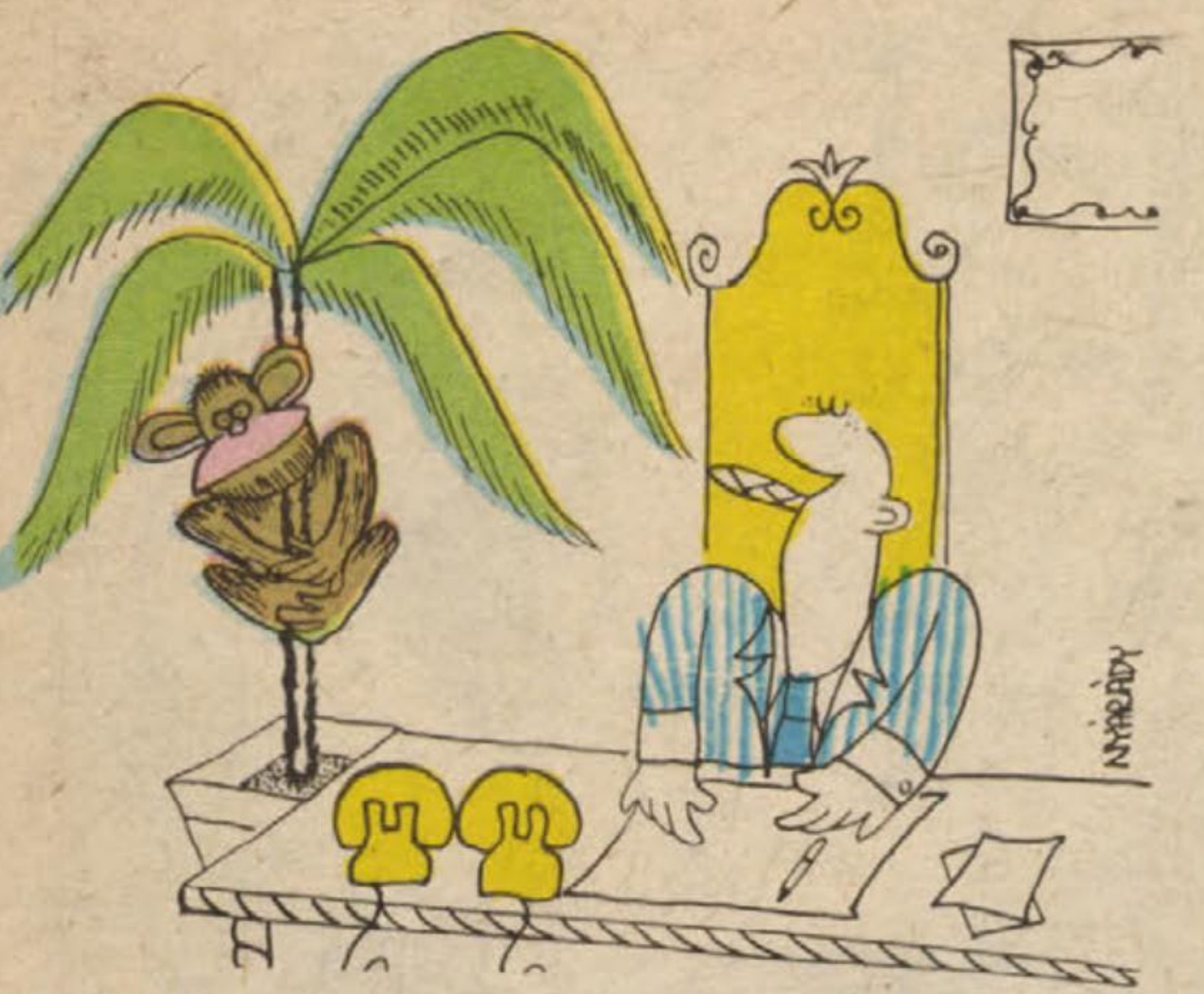

BALESET

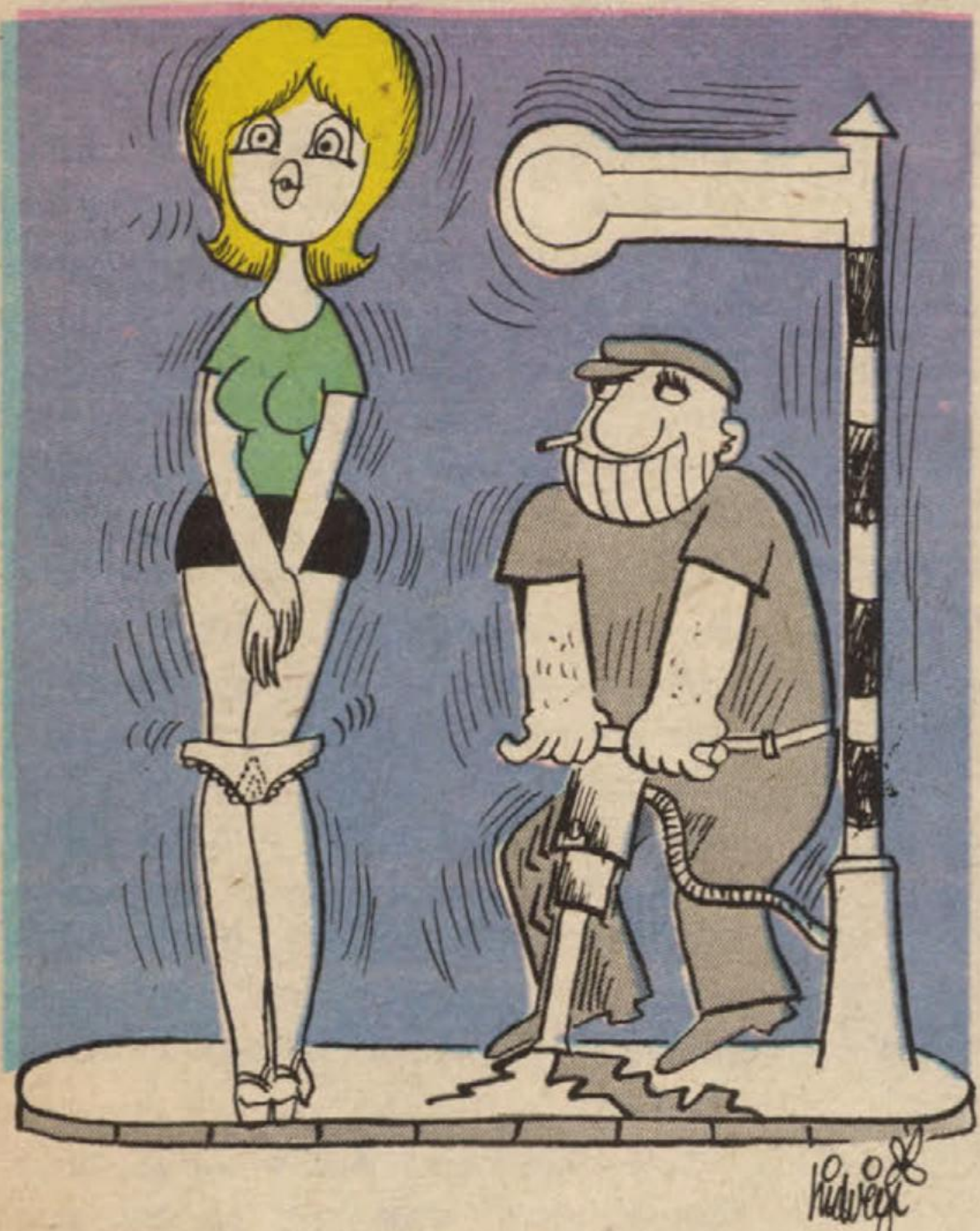

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

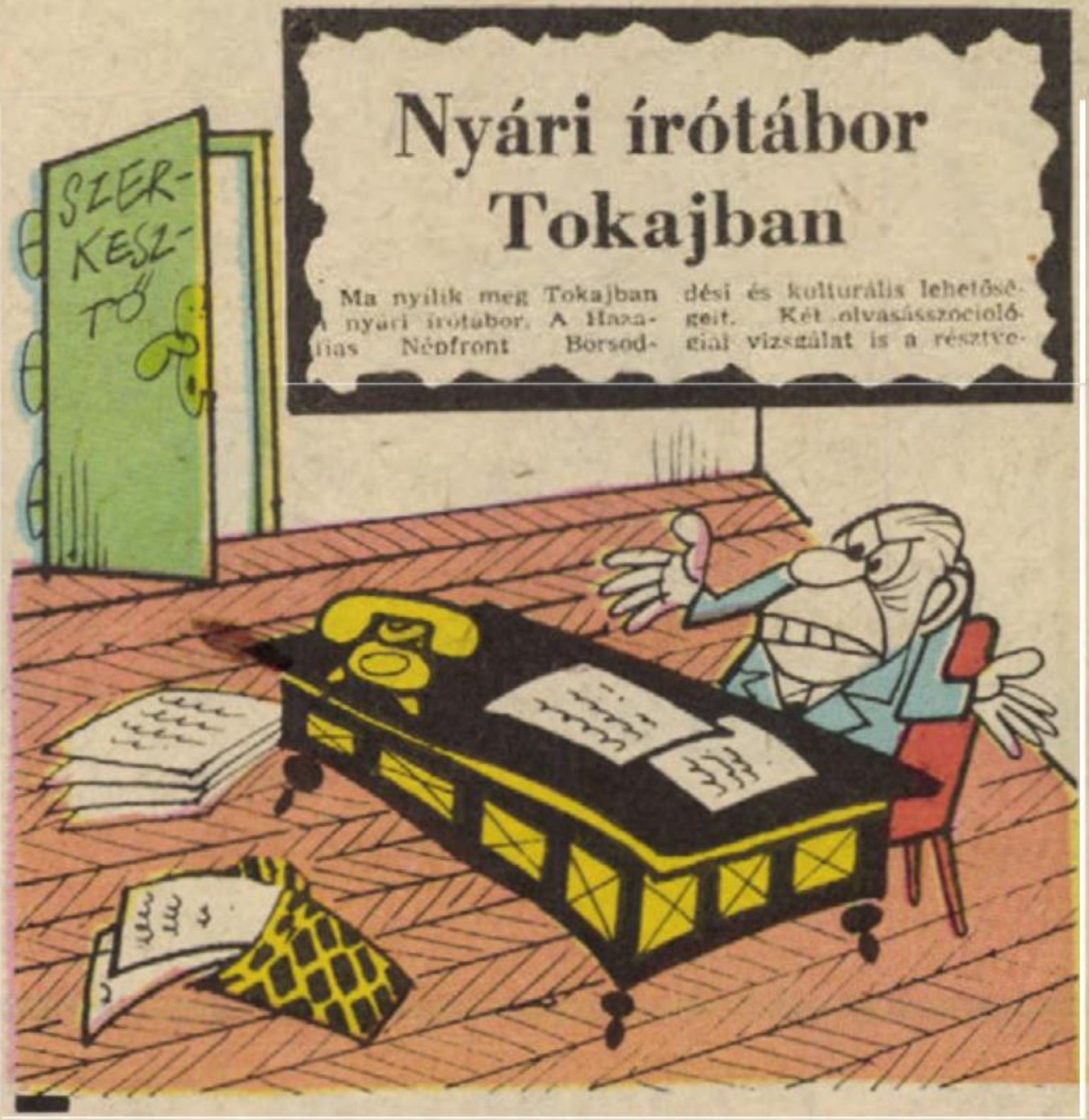

Nyári írótábor Tokajban

Ma nyilik meg Tokajban
nyári irótábor. A Haza-
ias Népfront Borsod-

dési és kulturális lehetősé-
geit. Két olvasásszocioló-
giai vizsgálat is a résztve-

— Fantasztikus, ez már a hatodik bordal.

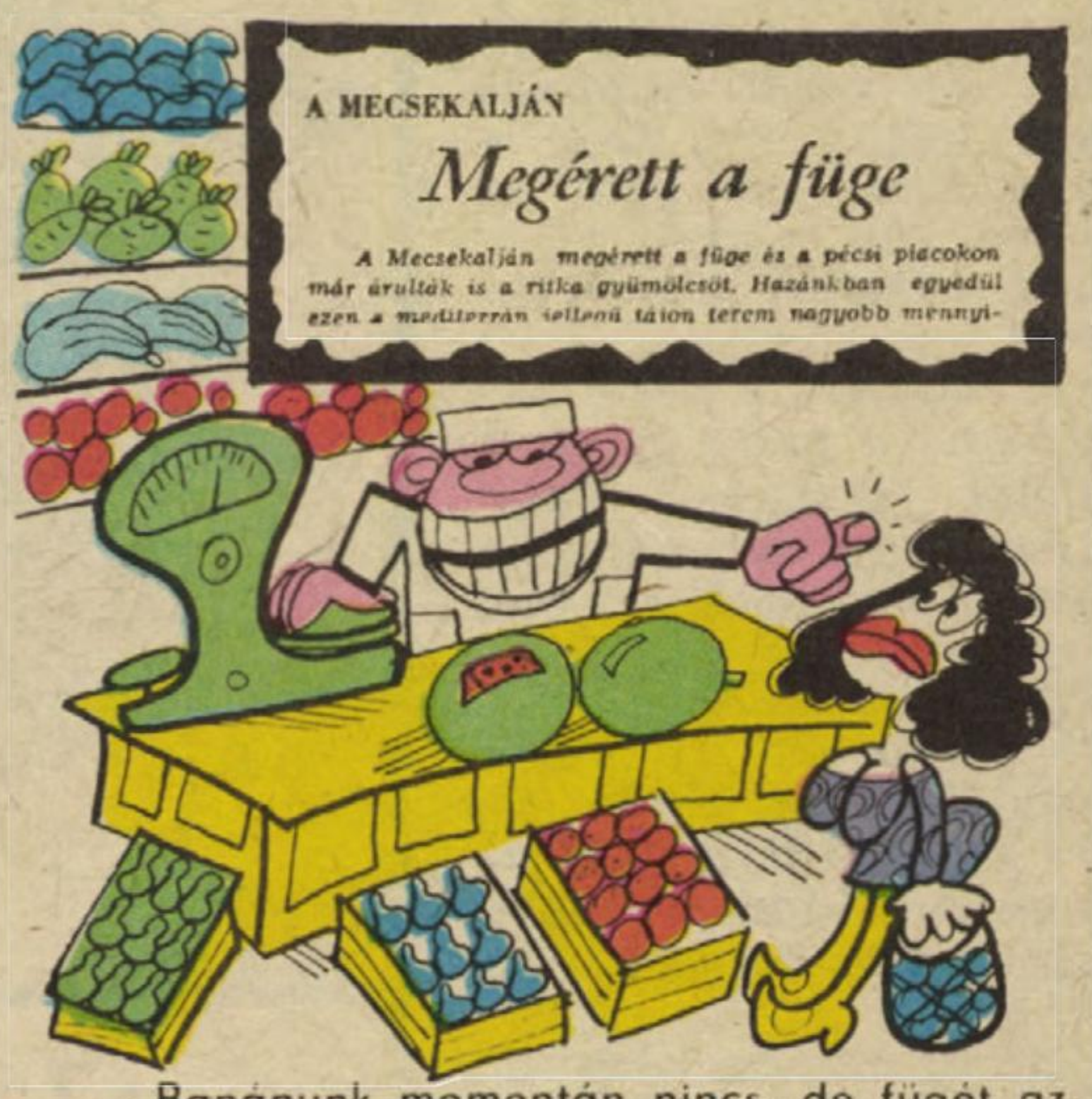

A MECSEKALJÁN

Megérett a füge

A Mecsekalján megérett a füge és a pécsi piacokon már árulták is a ritka gyümölcsöt. Hazánkban egyedül ezen a mediterrán jellegű tájon terem nagyobb mennyi-

— Banánunk momentán nincs, de fügét az. mutathatok.

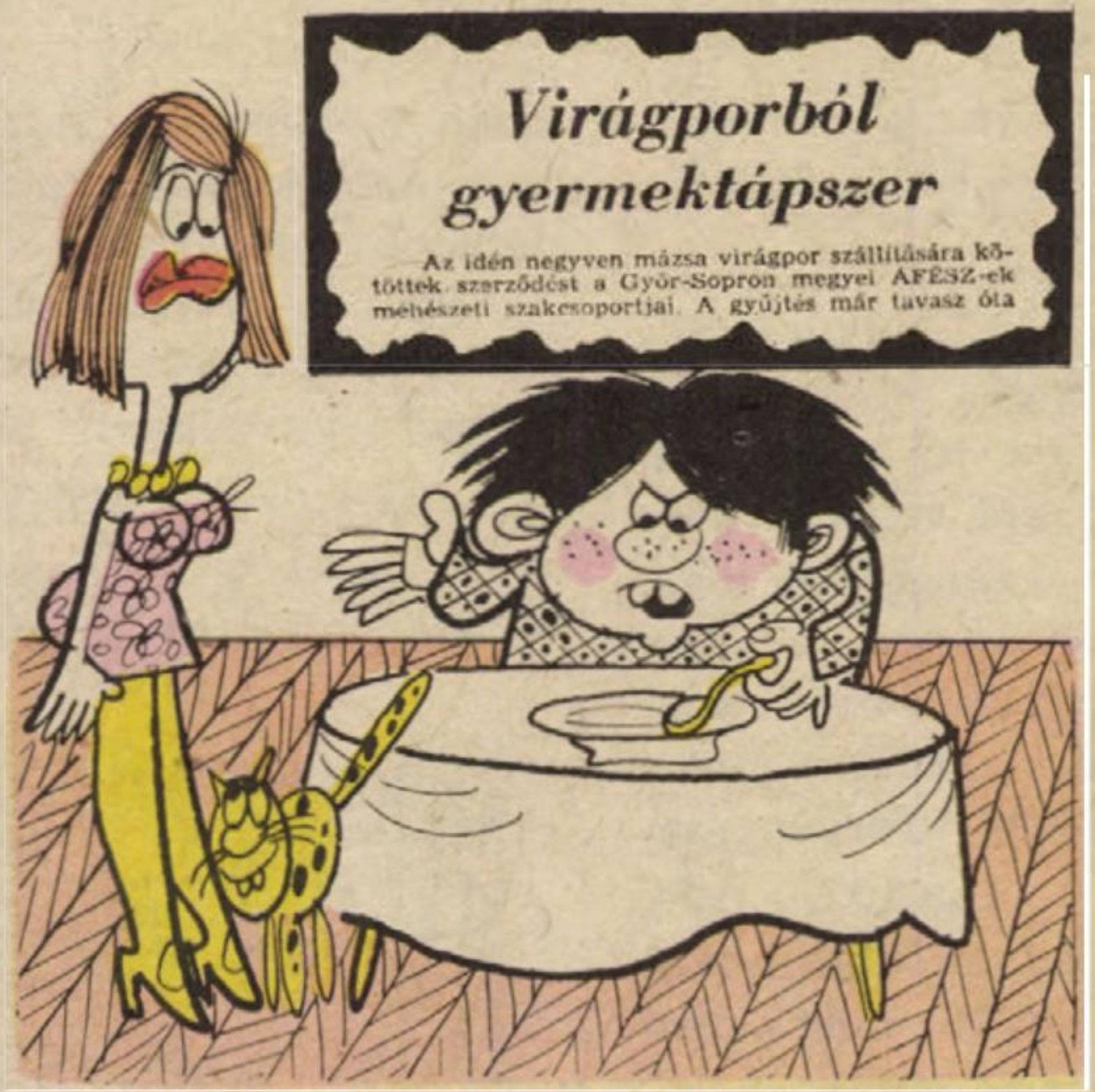

Virágporból gyermektápszer

Az idén negyven mázsa virágpor szállítására kötöttek szerződést a Győr-Sopron megyei AFÉSZ-ek méhészeti szakcsoportjai. A gyűjtés már tavasz óta

— Biztos, hogy nincs benne spenótvirág?

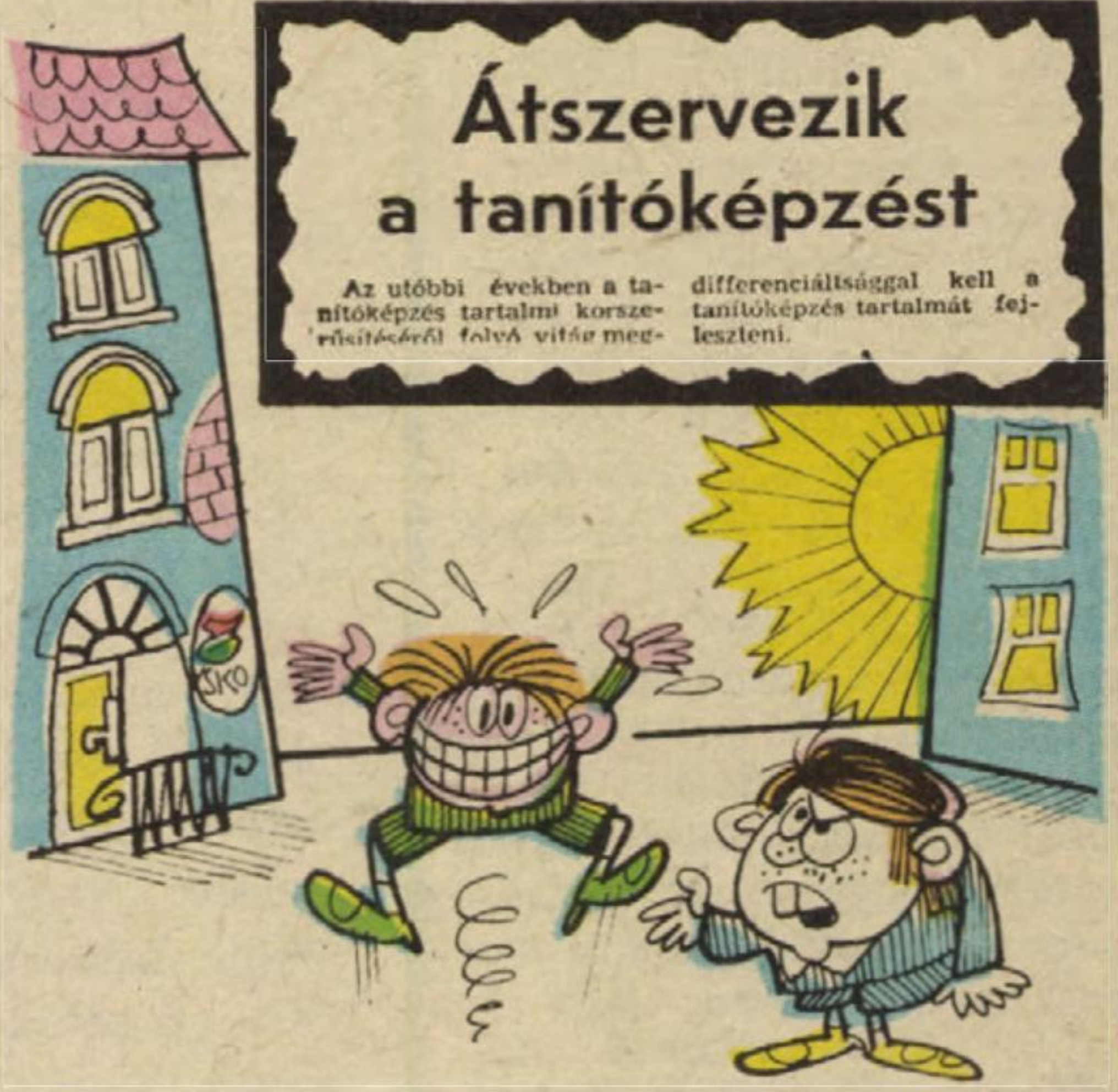

Átszervezik a tanítóképzést

Az utóbbi években a tanítóképzés tartalmi korszerűsítéséről folyó vitár meg-

differenciáltsággal kell a tanítóképzés tartalmát fejleszteni.

— Azt hiszem, tévedsz, apafej. Az iskola azért elkezdődik.

MINDEN KEZDET NEHÉZ

HÉTFŐ

Ma elkezdtük a munkát a Lózung utcában. Az autósok bizonyára bosszankodnak, mert kitettük a forgalom-elterelés táblát, de a környék lakói örültek. Egy fehér hajú nénike könnyes szemmel azt mondta nekem: „Boldog vagyok, édes gyermekem, hogy ezt még megérhettem!”

KEDD REGGEL

Nekiláttunk a munkának Pesternőn, A francia enciklopédisták terén, ott, ahol a templom van. Mi csak hárman voltunk, de százötven ember figyelte, amikor leraktuk a teherautóról a százhúsz kilós Filigrán szakit, aki majd irányítja a munkálatokat. Fénykép is készült rólunk. A fotó ezzel a címmel jelent meg: „Valami elkezdődött . . .”

KEDD DÉLUTÁN

Pesternőről átmentünk Pestjakabra. (Azelőtt Pestszentjakab.) Rövid megbeszélés után elkezdtük a melót. Filigrán szaki azt mondta, hogy meg kell fognunk a dolog végét, ha azt akarjuk, hogy határidőre készen legyünk. Az utat lezártuk. A forgalmat eltereltük. Kitettem egy táblát, amelyen ez állt: „A hajóállomás ideiglenesen áthelyezve!” Pestjakabnak ugyan nincs hajóállomása, mert a Duna harminc kilométerre van innen, de erről én nem tehetek. Nekem csak ilyen táblám volt.

SZERDA REGGEL

Ma reggel elkezdtem a munkát a Wienerwalzer téren. Én. Egyedül. Jó érzés, hogy bíznak bennem. A többiek másutt kezdték el a munkát. Beszéltem egy tanácstaggal, aki azt mondta: számíthatunk a kerület lakóinak társadalmi munkájára. Ha szükség lesz rá, azonnal aktivizálják őket.

SZERDA DÉLBEN

Elkezdtük. Filigrán szaki és én. A Finnugor utca és a Rőf utca sarkán. Hát igen, most van a munka dandárja. A helyszinen hagytunk két lapátot. Véletlenül. Aztán átmentünk a közeli Névtelen utcába, mert ott is el kellett kezdenünk a munkát, de nem kezdtük el, mert Filigrán szaki nem volt biztos az utca nevében és potyára nem dolgozunk.

SZERDA EBÉD UTÁN

A rossz szervezés következtében nem tudtuk elkezdeni a munkálatokat a Kősó utcában, mert egy másik vállalat már elkezdte: találtunk a helyszínen egy repkénnyel befuttatott szerszámosbódét. Azonnal elvonultunk.

CSÜTÖRTÖK REGGEL

„Minden kezdet nehéz” — mondta Filigrán szaki a televízió riporterének, amikor elkezdtük a munkát az Alsó-Tepertő utcában, ott, ahol a villamos befordul a Felső-Tepertő utcába. A rádiónak pedig azt nyilatkozta: „Sok húza-vona után végre belevágunk!” A telefonkábelbe vágtunk bele: a környéken megnémultak az összes telefonok.

CSÜTÖRTÖK DÉLELŐTT

Elkezdtük. Több helyen. A szélrózsa minden irányában.

CSÜTÖRTÖK EBÉD UTÁN

Arra a kérdésemre, hogy mikor folytatjuk a munkát a különböző munkahelyeken, senkitől sem kaptam választ.

Délután bementünk a Központba és felvettük a jutalmakat.

PÉNTEK REGGEL

Ma visszamentünk oda, ahol hétfőn reggel elkezdtük a munkát. Filigrán szaki ugyanis elveszítette a gyöngyház nyelű kisbicskáját és azt keresgéltük.

Egy szemfüles riporter megörökített bennünket. A kép megjelent az Esti Hírharsonában. A címe ez volt:

„A Lózung utcában jó ütemben halad a munka.”

Mikes György

HAJJA, KEND — TÉVÉ!

Hát kendtök betyár jó műsort adtak a múlt péntökön, az égyes csatornán. Még szöröncse, hogy az égyes csatornán gyütt, me' mi vidékön nemigön bírjuk fogni a kettes csatorna műsorát.

A Bibó Lajos bácsi Csodadoktor-a pedig éppen az alföldi fértálynak dukál. Mivelhogy a sok süket parasztja nem tudja ám még, hogy az orvos gyógyításra terömtött embör. Ük még ott tartanak szögényök, hogy Bessenyei Ferkó igen jó viccös formázásában, Olasz Pali bácsival mögkuruzsótássák magukat. Úgy biz a.

Szóval, nagyon kölött nekünk ez a régi, virtikli Csodadoktor, mert biz isten, az a legfontosabb, hogy ez az elesött cseléd, zsellér, kisbérlő, s miegyéb népség végre észrevögye: van ám tudományos orvos is Magyarországon, mög kórház, mög klinika, mög mindenféle. Még röggöny is van ám! Csak dicsérni tudom kendtöknek az eszit.

Ezé tán azt kéne csináni, hogy a gyüvő héten esmejg előadásra hozni Bibó Lajos bácsit, aki békésen szunnyad a vásárhelyi temetőben... De utána még úgy kéne folytatni, hogy Verne Gyulának valamilyen fantazmagóriáját is hozzácsapni: a repülőgéprű, a víz alatt járó hajórú, mög a Holdba járó embörrű, mivelhogy éccő még ez is bekövetközhet a világba. De tán még a se vóna baj, vagy hogy inkább nagyon kéne, ami arra intene bennönket, átokházi kisbérlőket, itt, a homokon, a nagy nincstelenségbe, hogy éccő együhet a nagy üdő, amikó a sok kódis parasztembör, mög asszony, mög gyerök a maga gazdája lösz. Mivelhogy ilyen hírök is hallatszottak mán különböző titkosgyűlésökön. Olyasmi, hogy irtó szépen gazdálkodnánk mink grófok mög nagygazdák nékü is.

Nem lönne rossz az ilyen előrejelzés most, a századforduló gyüvetelén, me möglöhet, hogy a ránk érkező évezred elejin, dérékán ebbü még valami begyühet.

Igön nagy tisztölette kendtök iránt, máncsak azé is, hogy a népi kérdésöknek ilyen mélyire vágnak és ilyen tanuságosan töszik elébünk. Mondhatom, kendtök igazi, népi tájékozódásúak odafönt, a tévéné, anná az ördöngős szerkesztyüné.

Még éccő nagyon köszönöm Átokháru. A városi bérfödekön senyvedő árendás parasztok nevében még csak azt említöm, hogy az „ő" betűre ügyejjenek, kendtök, hogy jó helyön tögyék oda, akkó nem lösz sömmi baj. Mán éppen csak azé töszöm említésbe, hogy mindön jó möngyön a gyüvő hétön is.

Alázatosan tisztöteli kendtöket:

Joó János

VÍZI ÉLETMÓD

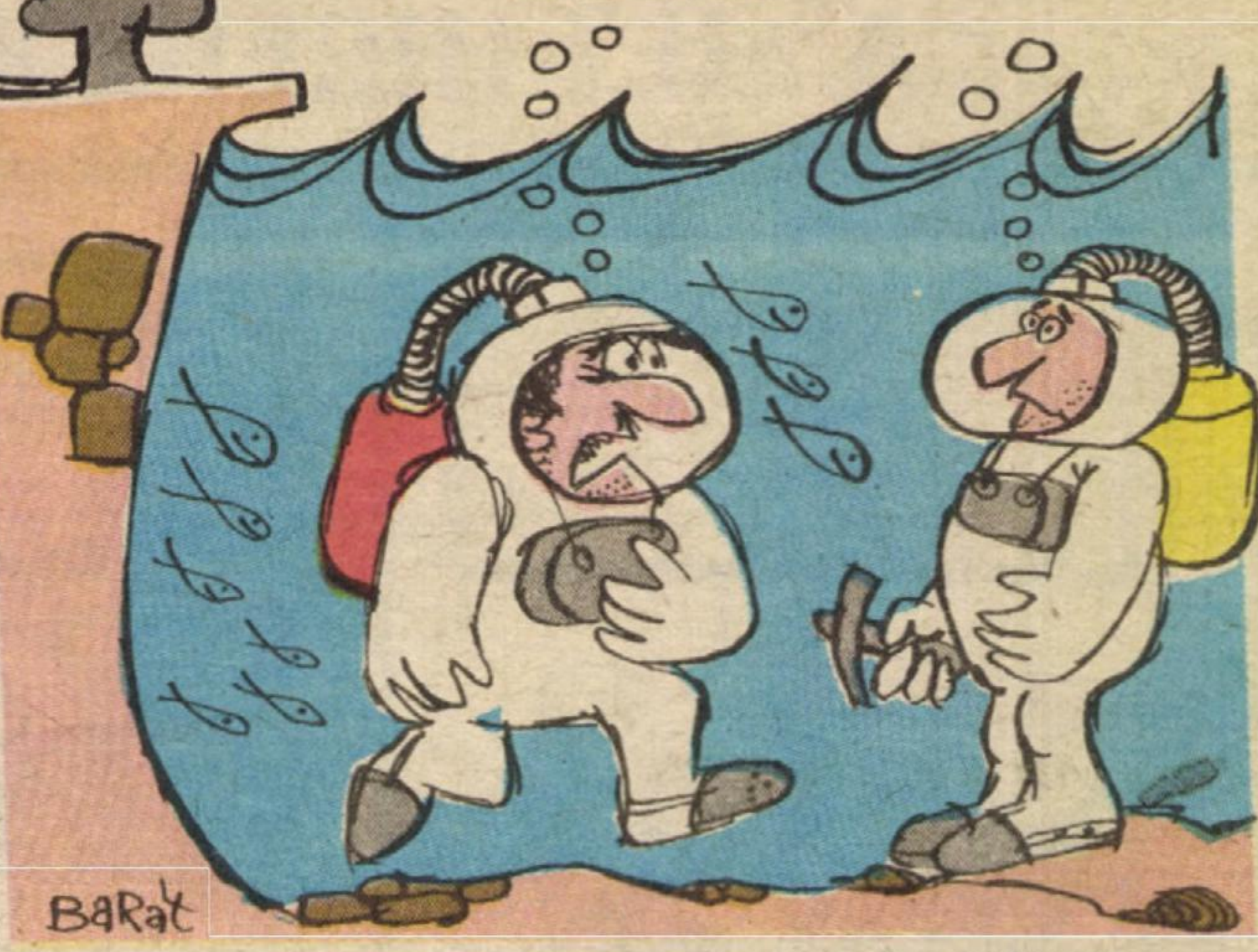

– Képzeld az orvosom iszappakolást és súlyfürdőt javasolt.

A GYEREK AZ MÁS

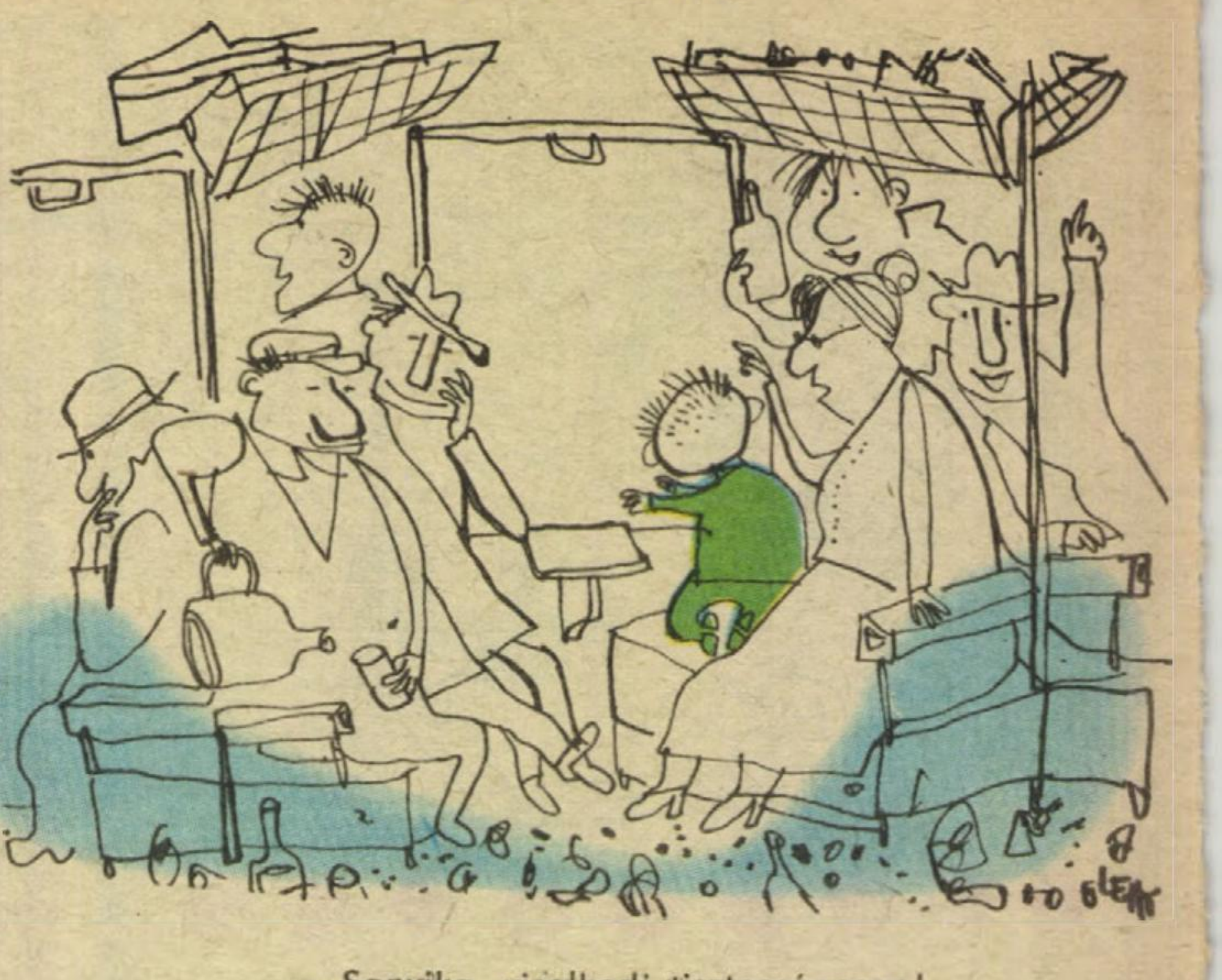

– Sanyika, viselkedj tisztességesen!

AZ ÜGYEK SZABADSÁGRA MENNEK

Imádság abból az alkalomból, hogy egy hivatalos ügyet kell elintéznem augusztus havában.

Atyám, ki vagy a mennyekben, azonképpen itt a földön is, tekints alá hű szolgádra, erre a porszemre, aki most a terhek terhét vette gyönge vállaira. Három pecsétet és három aláírást kell beszereznie egy bizonyos közérdekű iratra. Könyörülj rajtam Mindenható, Véletlen, Törvényszerűség, vagy amit akartok. Add, hogy beszerezhessem az aláírásokat és pecséteket, mielőtt még nem késő. Nem zaklatlak, atyám, becsvágyó kérésekkel, csupán azért esedezem, hogy hárítsd el utamból azokat az akadályokat, amelyek elhárításához hivány emberi erőm elégtelen, mert te vagy az úr a földön, az égen és a tengereken, valamint a közhivatalokban, ahol ilyenkor semmit se lehet elintézni.

Add uram, hogy Csemeszei kartárs, a tárcaközi bizottság referense egy nappal később kezdje el rendes évi szabadságát. Bocsájtsd ki tüzes villámaidat, zúdíts zivatart, fergeteget útjába, csupán egyetlen napra, hogy kénytelen legyen indulását elhalasztani mindaddig, amíg meg nem kapom aláírását az engedélyezési okiratra.

Abban az esetben uram, ha meghallgatnád előbbi kérésemet, legyen szabad tisztelettel előterjesztenem egy másikat is. Esedezem, hass oda, hogy Pocsovics kartárs hitelügyi előadó egyetlen napra felhagyjon kertjében rózsáinak nyesegetésével és visszatérjen hivatalába. Küldj sűrű fellegeket a napkorong elé, hogy elsötétítse a földet s elvegye a kedvét Pocsovics elvtársnak a rózsametszéstől, ellenben arra késztesse, hogy megszakítva a szabadságát, rányomja pecsétjét e fontos okiratra.

Tudom, most magamra fogom vonni haragodat. Mégis kérve kérlek — feltéve, hogy első két kérésemet már voltál szíves teljesíteni — adj parancsot a sötét hatalmaknak, hogy rontsák el Bangkoky elvtárs autóját. A világért sem gondolok jóvátehetetlen kárra, amely balesetet okozna. Dehogy is kívánok én rosszat Bangkoky kartársnak, csak egy egészen múló üzemzavart kívánok neki, annyit mindössze, hogy egy nappal elhalassza nyugat-európai túráját, mialatt kocsiját kijavítják, s mialatt ő magasságos kézjegyét ráteszi a papírosomra.

Szóltál, atyám? Azt mondod, hogy mindenkinek joga van az évi szabadságára és hogy miért nem fordulok én Csemeszei, Pocsovics, illetve Bangkoky elvtárs és kartárs helyetteseihez? Node atyám, nem tudod, hogy nálunk a helyettesek semmit nem intéznek el, hogy nálunk az emberekkel együtt az ügyek is szabadságra mennek?

Persze, honnan is tudnád ezt te, atyám, hiszen te ott fenn élsz valahol a fellegek között!

Novobáczky Sándor

NŐK ÉVE

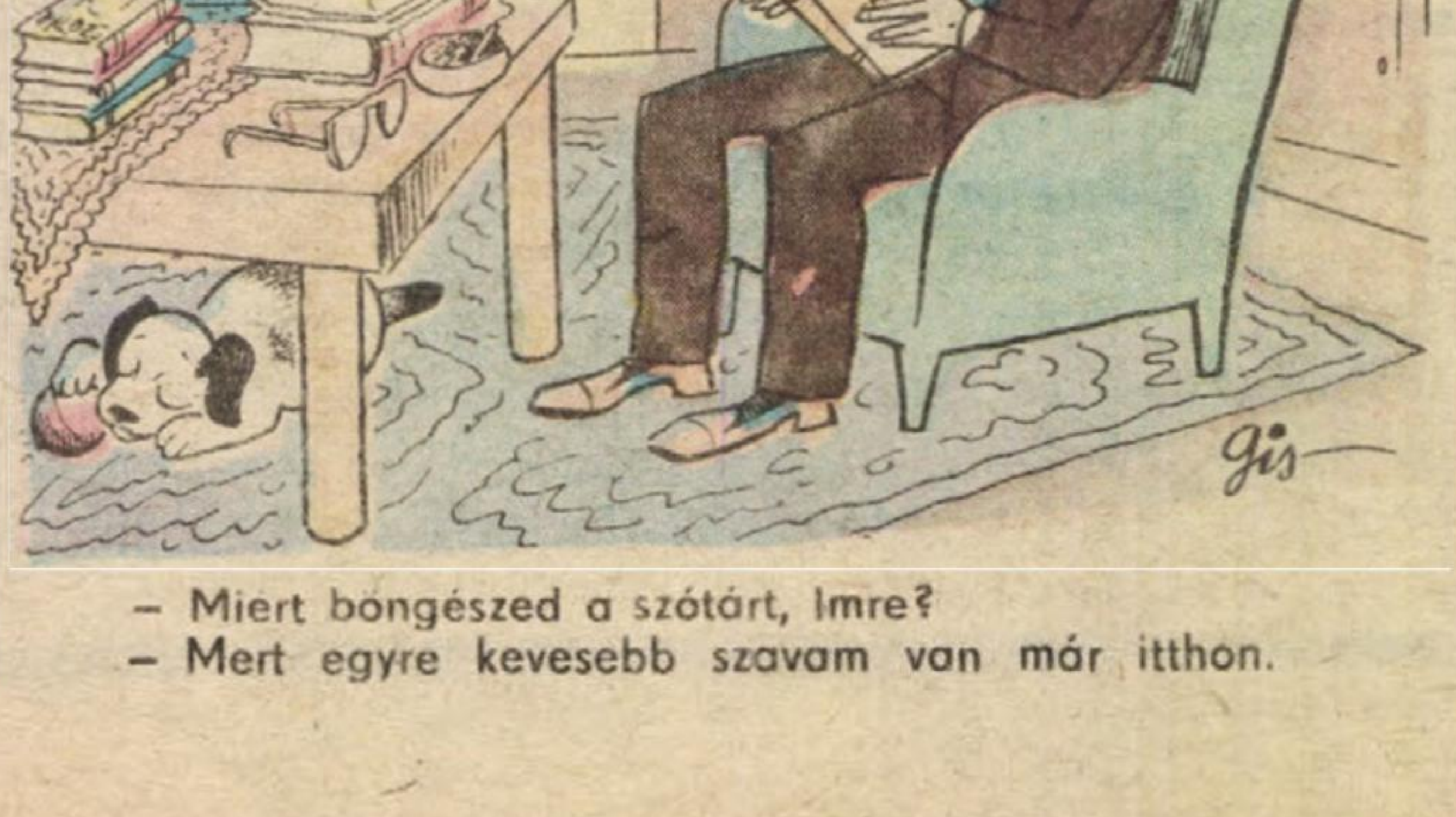

– Miert böngészed a szótárt, Imre?
– Mert egyre kevesebb szavam van már itthon.

VÁLTOZÓ FALU

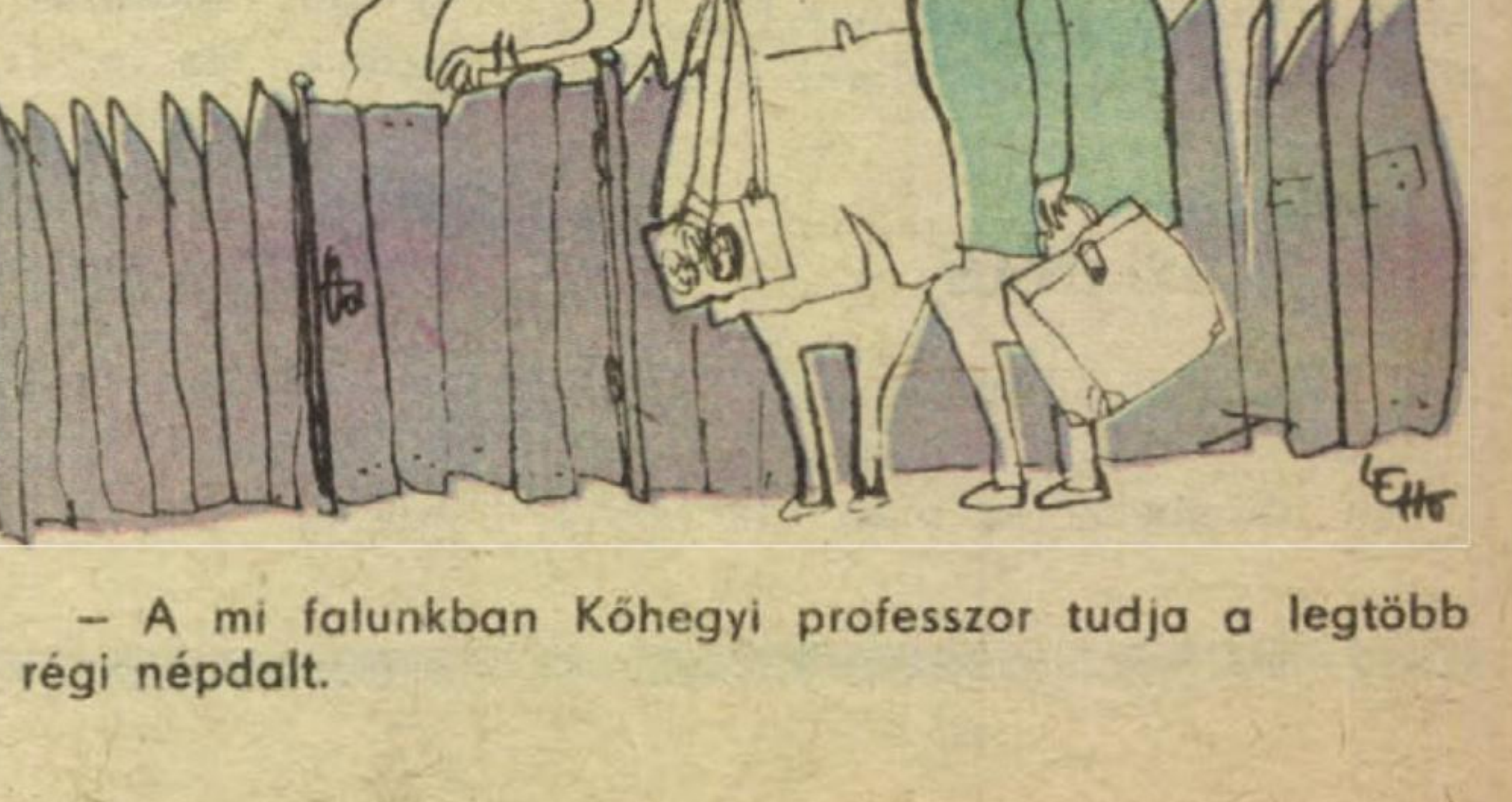

– A mi falunkban Kőhegyi professzor tudja a legtöbb régi népdalt.

OPTIMISTA ALKAT

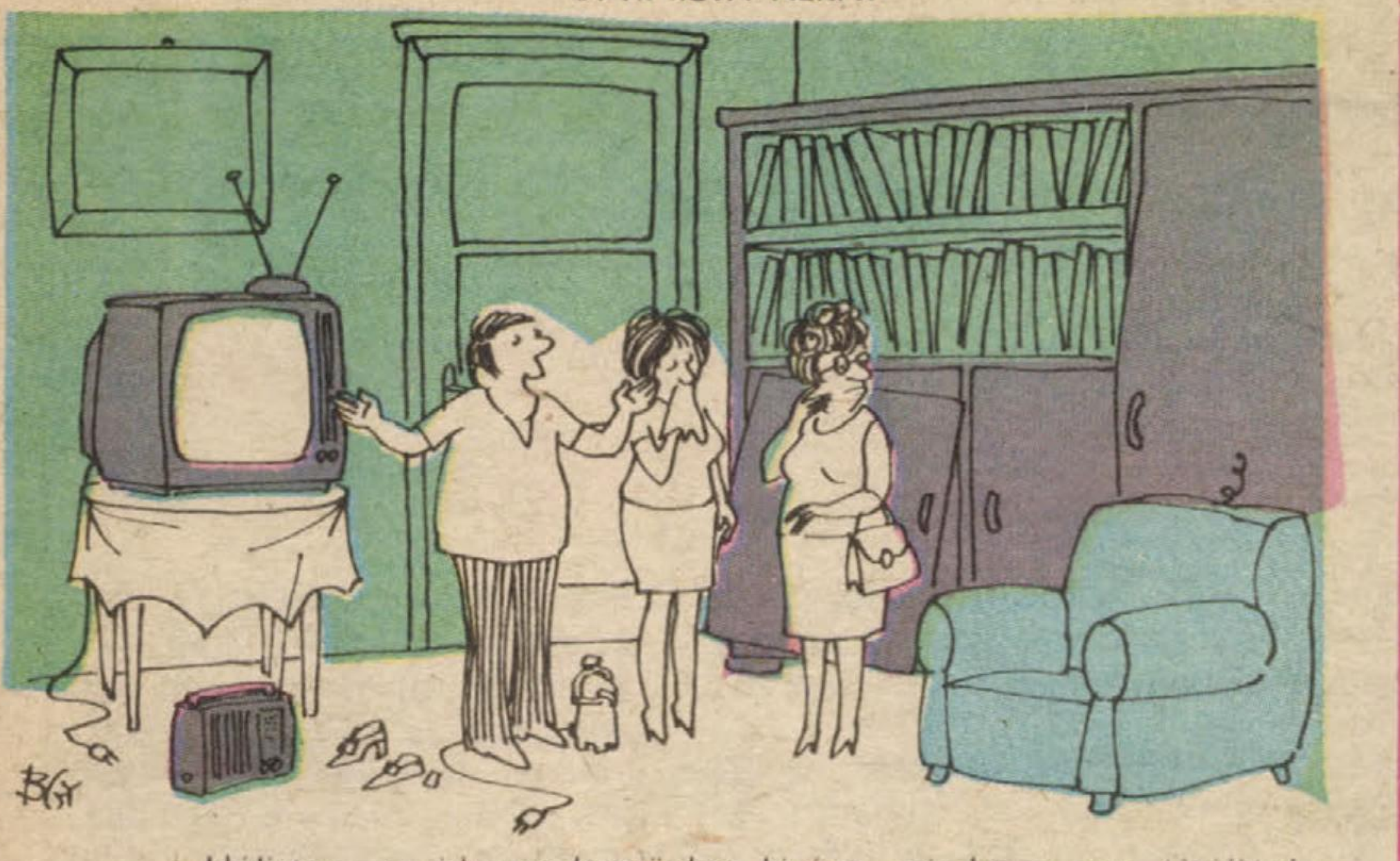

– Hálisten, az idegrendszerünket kivéve, mindenre van jótállás!

ALCAZOTT RADARELLENŐRZÉS A KÖZUTAKON

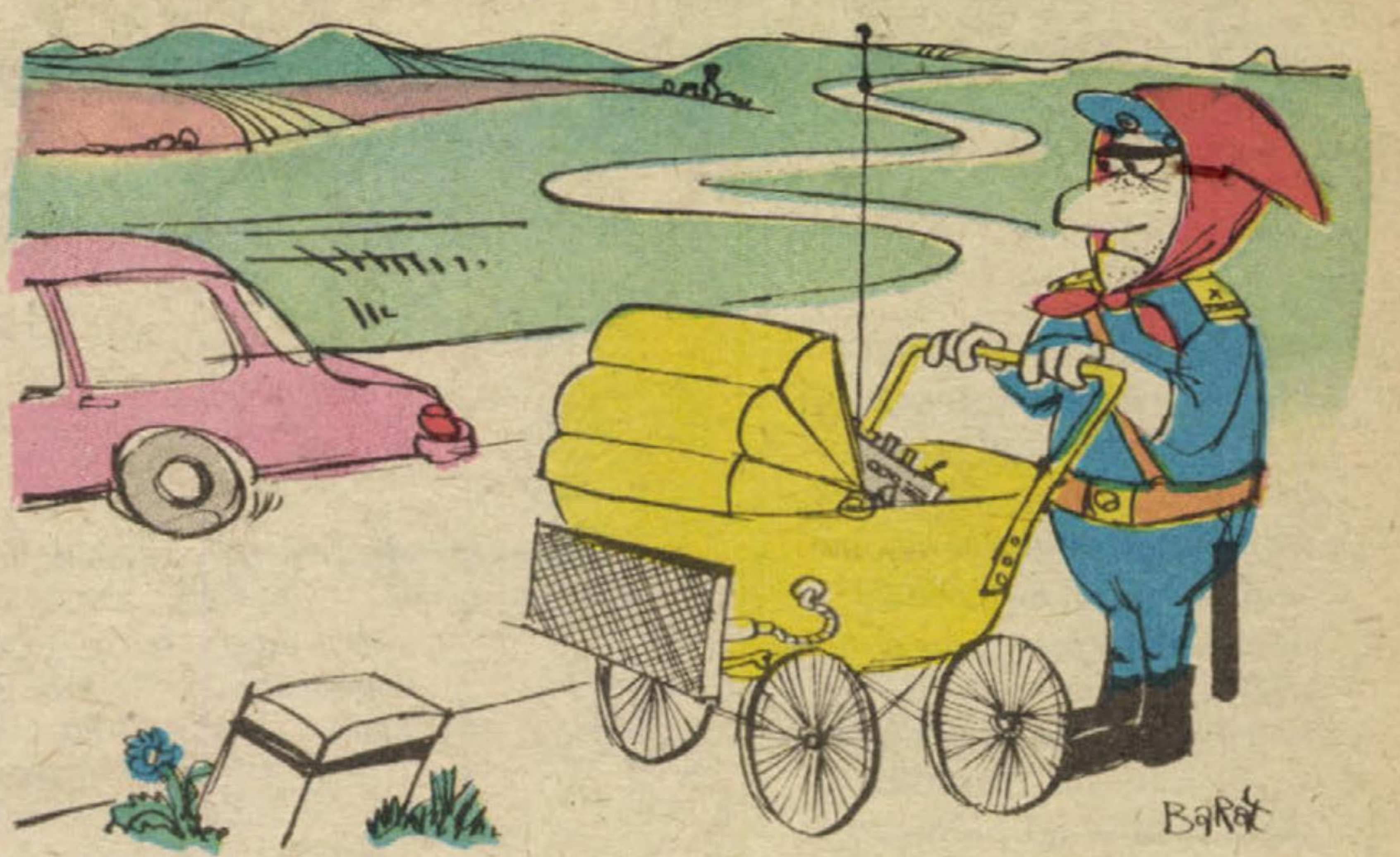

ANYAI SZÍV

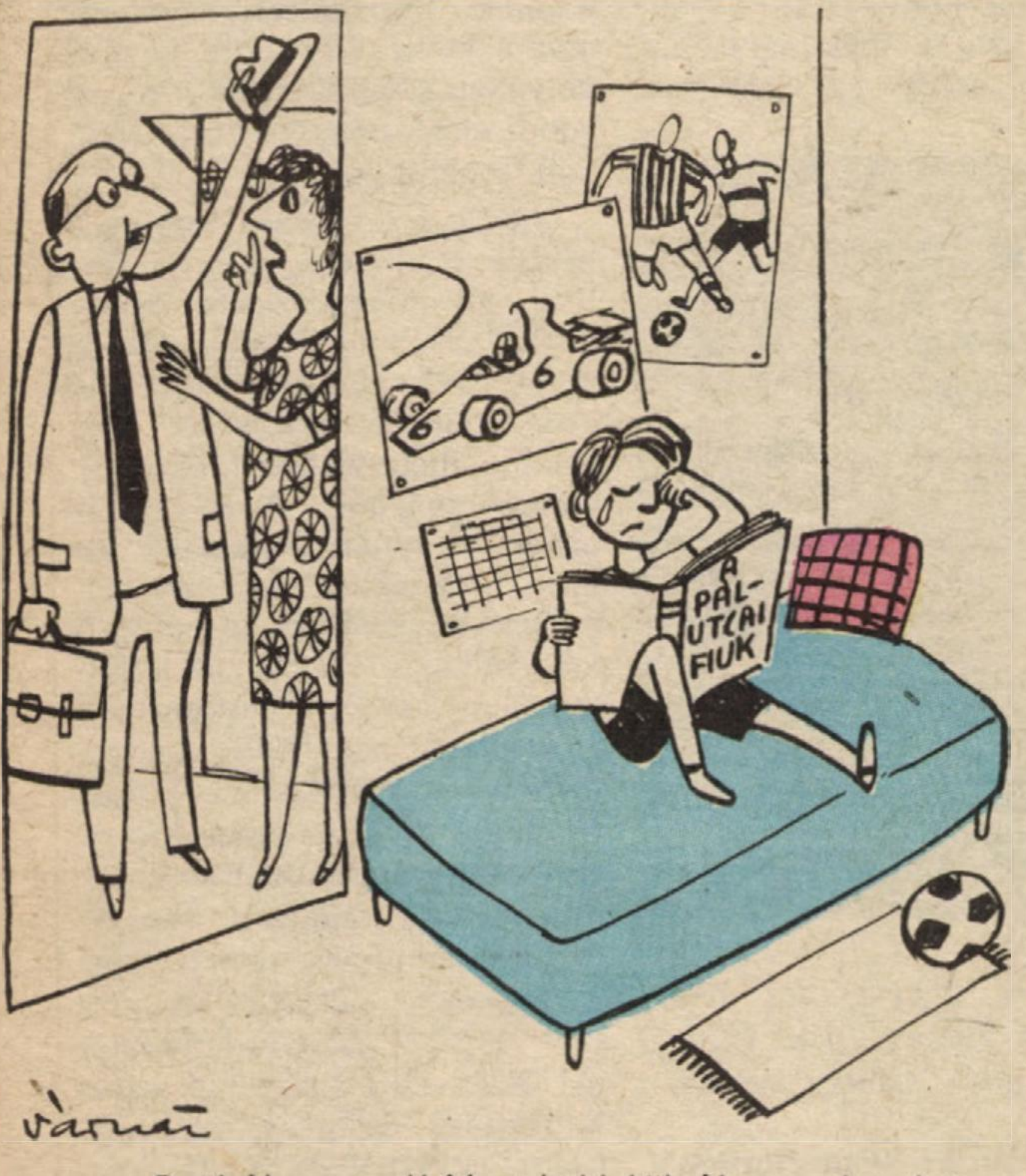

– Pszt! Ne zavard! Most haldoklik Nemecsek . . .!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Ön most szépen kifestette a lakását. Öt éven belül nem szabad újrafestetnie.

— Miért?

— Kisebbek lennének a szobák.

*

— Az apám szigorúan rámparancsolt, hogy nézzek valami munka után.

— Na és mit fogsz csinálni?

— Elhatároztam, hogy ezentúl egyedül borotválkozom.

*

— Éjjel, amikor hazaértem, azzal fogadtak otthon, hogy betörő járt a lakásban.

— És mi történt vele?

— Most kórházban fekszik. A feleségem azt hitte, hogy én jövök haza.

NEVELÉS

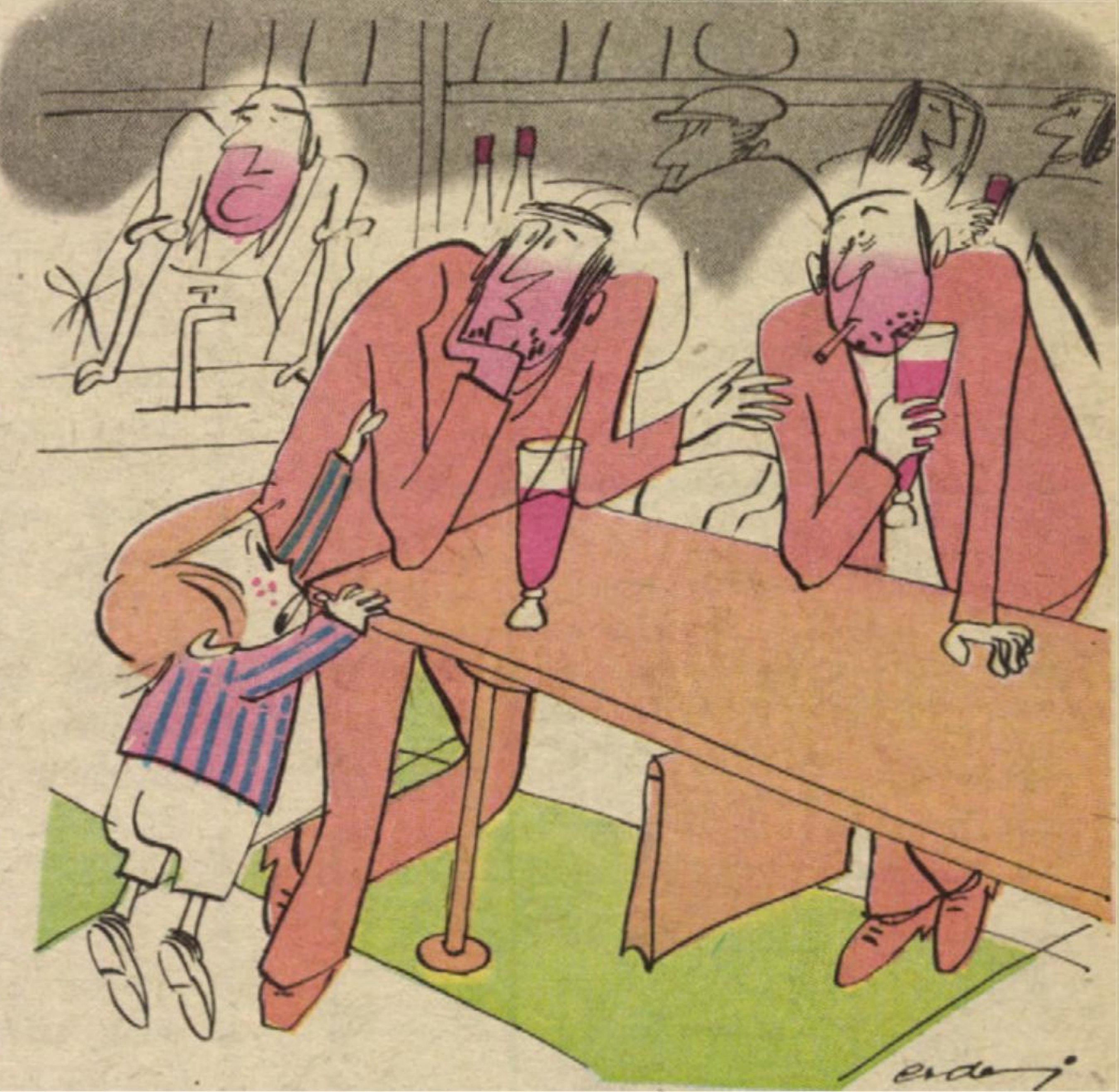

– Apu, gyere haza!

– Ejnye, kisfiam, még mindig nem tanultad meg, hogy nem illik beleszólni a felnőttek beszédébe?

Nyárutó

Szia, Annamária!

— Nicsak! Elemér! Rég láttalak! Mizujs?

— Lassan lejár, mi?

— Az. Mehetünk megint a nyamvadt suliba. Kész ciki.

— Hagyd el, a suliban legalább nem nevelik az embert egyfolytában.

— Az fix. Képzeld, a papám be akart fizetni Bayreuthba. Az ünnepi játékokba. Azt mondta, hogy az beletartozik.

— Menő. Bayreuth, az menő. És?

— Nem mentem. Mit énekeljék tele a fejemet? Aki egy operát látott, az mindegyiket látta, nem igaz? Még, ha Callas ott lett volna, nem mondom. Vagy legalább Jackie Onassis.

— Bár ahogy jól mondod. És?

— Inkább maradtam az Anna-bál mellett. A papám egyből ráállt, bár Bayreuthtal olcsóbban jött volna ki. De azt mondta, hogy az Anna-bál is beletartozik.

— Mibe?

— Hát úgy a ... izé ... a menőségbe, na.

— Úgy éljek, jól mondod. Az Anna-bál halál menő. És?

— Csináltattunk egy olyan kisestélyit. Persze kalocsai hímzéssel. A papám mondta, hogy ez is beletartozik.

— Világos. A folklór ma a menők menője.

— Tizenkétezer volt az egész, de csuda elit.

— Felveszed egyszer?

— Megőrültél? Hiszen már volt rajtam.

— Persze, persze.

— Hát te?

— Benzinkutaztam. Az Intercontinentálnál. A papám puritán feje volt. Merthogy a munka nemesít, meg minden. Képzeld, még egy kuvaiti tagnak is adtam el benzint. Ezt csinálja utánam az a Helmut Schmidt.

— Kerestél egy kalap pénzt, mi?

— Ne bolondozz. Ingyen szaggattam magam. Csak úgy, a nemesség miatt. A papám puritán ember.

— Még elitebb. Pénzért elit, ingyen még elitebb. A te papádnak már volt idegösszeomlása?

— Nem. Az enyém gyomros.

— Idegösszeomlás elitebb.

— Mit csináljak? Mondom, hogy puritán ember. Sava van, idegösszeomlása nincs és pássz. Puritán ember.

— A Balcsinál voltál?

— Csak egy hepeningen. Leöntöttek spiritusszal egy kitömött zsiráfot és meggyújtották. Halálunalom volt. Úgy éljek, inkább fürödtem volna.

— Bolond vagy, fürödni nem elit.

— Úgy látszik én is puritán ember vagyok. A környezet rossz hatása.

— Most mit csinálsz?

— Láthatod, liferálok. Hórukkember lettem. A papám még nem talált elég nemesnek. Puritán ember. Ebben a kosárban tej van, a másikban meg kifli.

— Tejet és kiflit szállítsz? Elit.

— A papám ragaszkodott, hogy legalulról induljak. Puritán ember. Ő is kifutóként kezdte. Attól lett ilyen puritán.

— Nahát ez oltári elit. És hová viszed?

— Fel van írva erre a cetlire. Várj csak, ki jön most? Azt mondja: Studlicskáék, Borbolya utca kettő, második emelet öt bé, két liter zacskós és nyolc pacsni. Hát akkor szia, Annamária, hív a kötelesség.

— Csaó Elemér.

A fiú felkurblizta a szürke Mercedes ablakát, ölébe vette a tejeskosarat, aztán előrekopogott a sofőrnek:

— Mehetünk.

Peterdi Pál

Reggeli románc

Ó, reggelek, ó reggelek!
Már éhgyomorra geggelek,
mondhatnám úgy is: viccelek,
s akár a szóda, spriccelek
magamból pompás élceket,
nem holmi talmi férceket.
Nálam a reggel rangja nagy,
mert reggel frissen vág az agy!
Ám nyolc után lohad a láz,
a délelőtt már megaláz;
kezemben bénán lóg a toll,
belém több ötlet nem hatol,
szívembe' csönd, agyamba' fagy,
az ihlet most pihenni hagy.
Nincs élc, se vicc, elmúlt a regg',
ó dél, a fene enne meg!

Szilágyi György

UTANPOTLAS

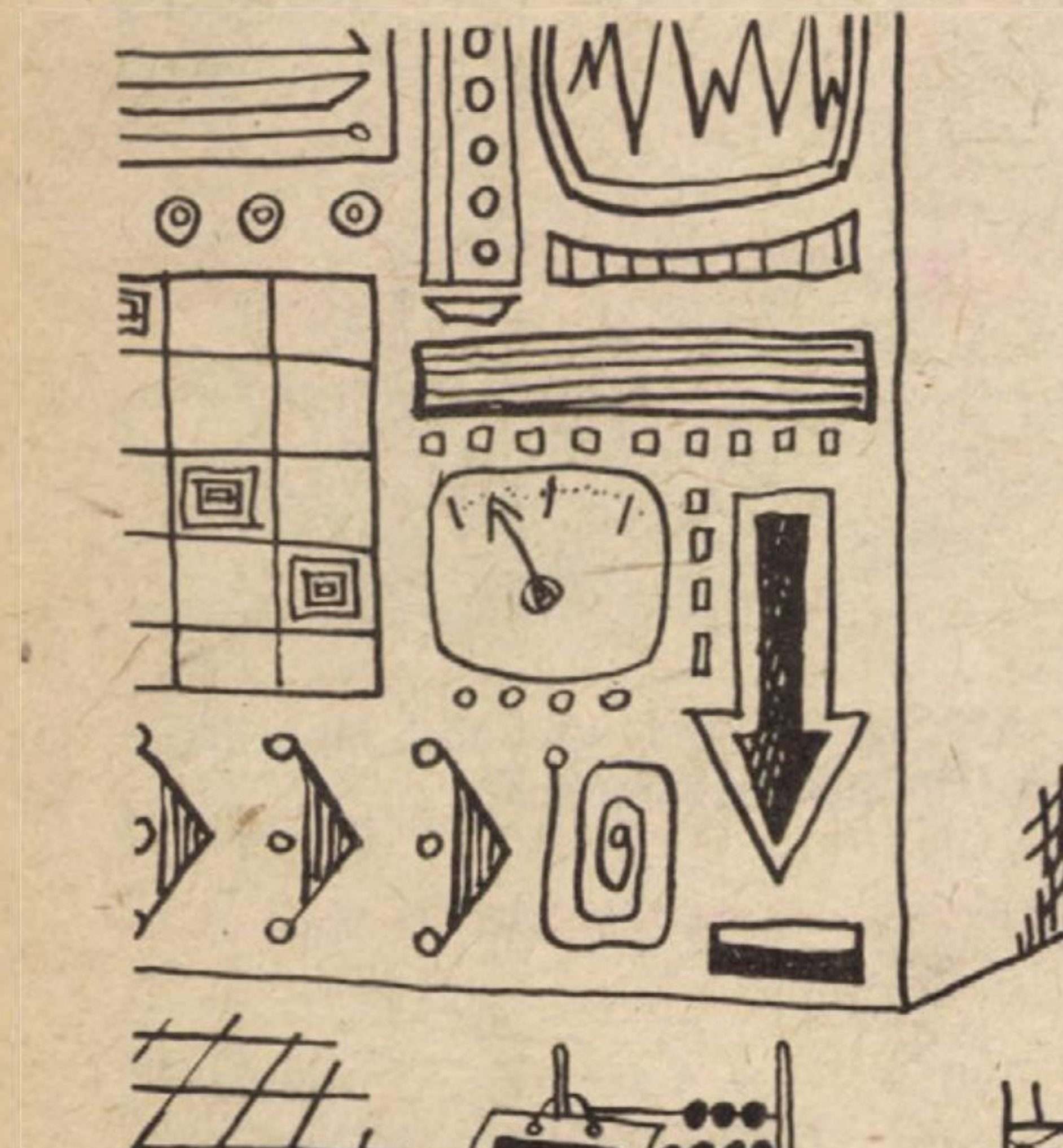

ABSZOLUT SZARKA

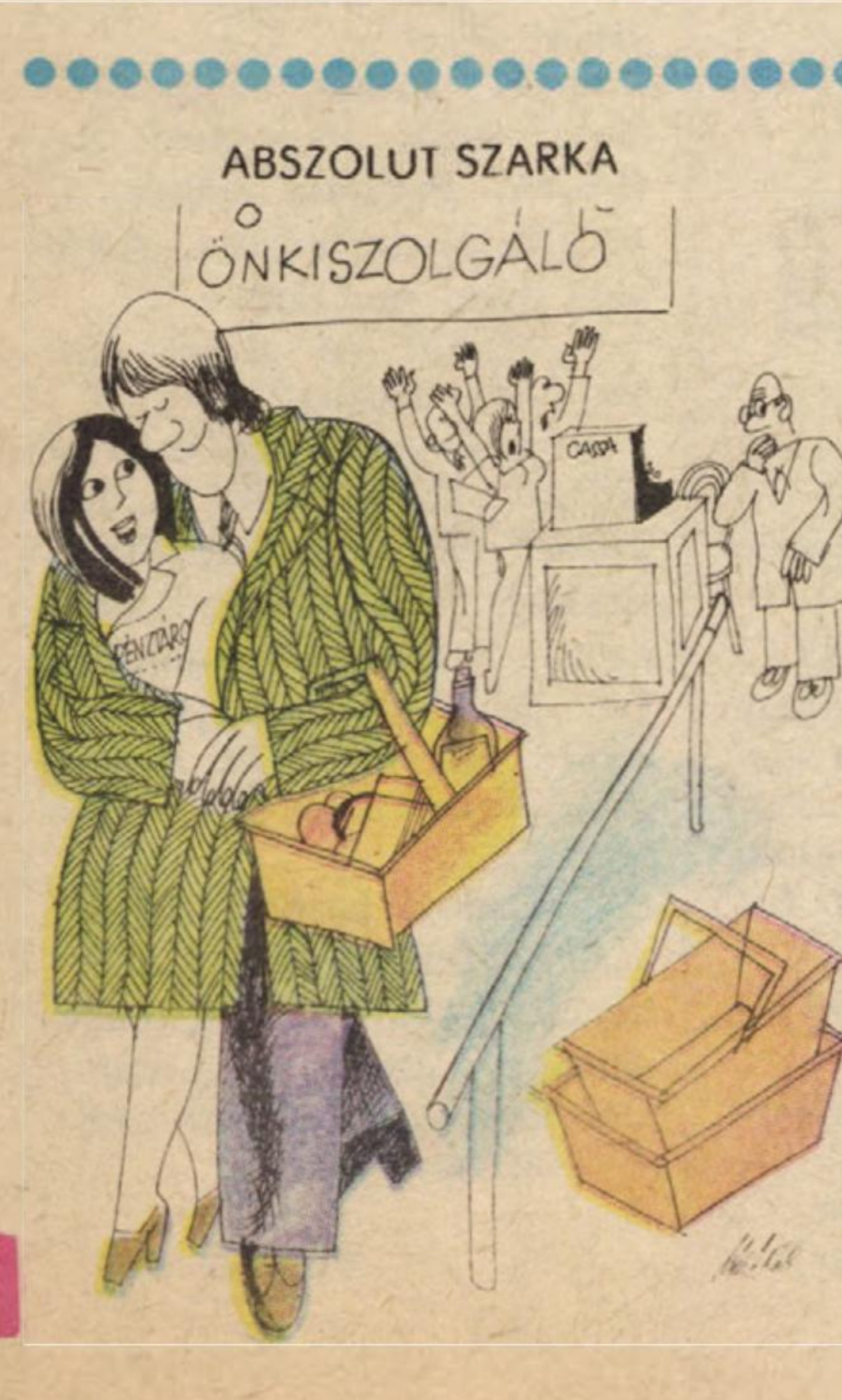

Miskolci mindenféle

PALÁNK A VÁROS KÖZEPÉN
NÉGYSZÓLAMÚ MOZI AZ AVASBAN
GENERÁLSZÓSZ A VENDÉGLŐKBEN

Miskolc szívében, a Széchenyi úton, halálra ítéltek négy házat (köztük az ország legrégibb, s talán legkedvesebb cukrászdáját, a Roráriust), s úgy határoztak, hogy egy huszonnégy emeletes felhőkarcolót húznak fel a helyükön. Mert ugyebár, ha a jóval kisebb Gyöngyösnek van egy 22 emeletes épülete, akkor Miskolcnak legalább kettővel több dukál... A határozatnak kirobbanó sikere volt. Villámgyorsan kirobbantották a négy házat a többi közül.

Ennek már négy esztendeje. A magasház azóta sem épült meg, s nem is fog egyhamar. Magasabb szempontok miatt. Rájöttek közben ugyanis arra, hogy egy 24 emeletes épület költsége jóval magasabb, mint három nyolcemeletesé, vagy nyolc háromemeletesé... Szóval: nincs pénz.

Ott maradt viszont a Rorárius hűlt helye. Mit lehet kezdeni egy háztömbnyi sík mezővel egy nagyváros kellős közepén? Sok mindent.

Lehet például egy árnyaslombos ligetecskét varázsolni a helyére. Mert egy nagyvárosban egy árnyas liget úgy kell, mint egy falat — parkolóhely.

Lehetne, igen, gépkocsiparkolót is csinálni ott. Hiszen egy nagyvárosban úgy kell a parkolóhely, mint egy falat — árnyas liget.

Vagy lehetne egy kempinget nyitni ott, tarka sátrakkal, hangulatos faházikókkal. Bizarr ötlet? Javasoljon jobbat, aki tud. Csak azt ne tessék javasolni, hogy húzzanak palánkot köréje, s hagyják, hogy mögötte mindent felverjen a dudva.

Mert az már megvan.

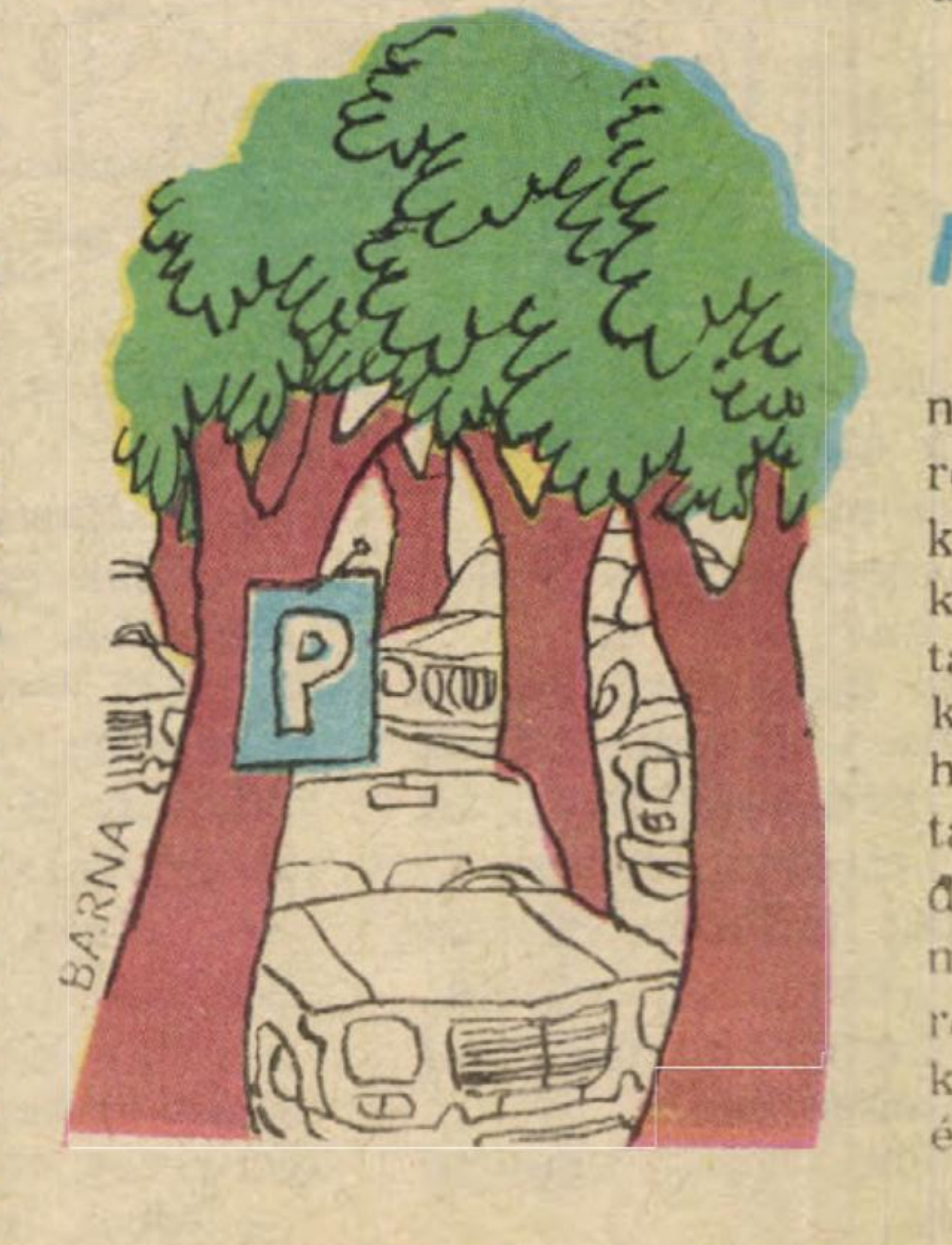

Ül a néző a miskolci Kossuth moziban és az alábbiakat hallja, négy irányból, egyszerre:

— Át kell törnünk, az életünk árán is! Utánam! Rohamra!... *(Ezt a vászonról hallja.)*

— Nehéz a boldogságtól búcsút venni... *(Ezt az Avas Szálló gőzerővel játszó beatzenekarától hallja.)*

— Én még a hagymához is hagymát eszem!... *(Ez a szomszédos kisteremből hallatszik, a Heves Iván Filmklubból, ahol szintén vetítenek.)*

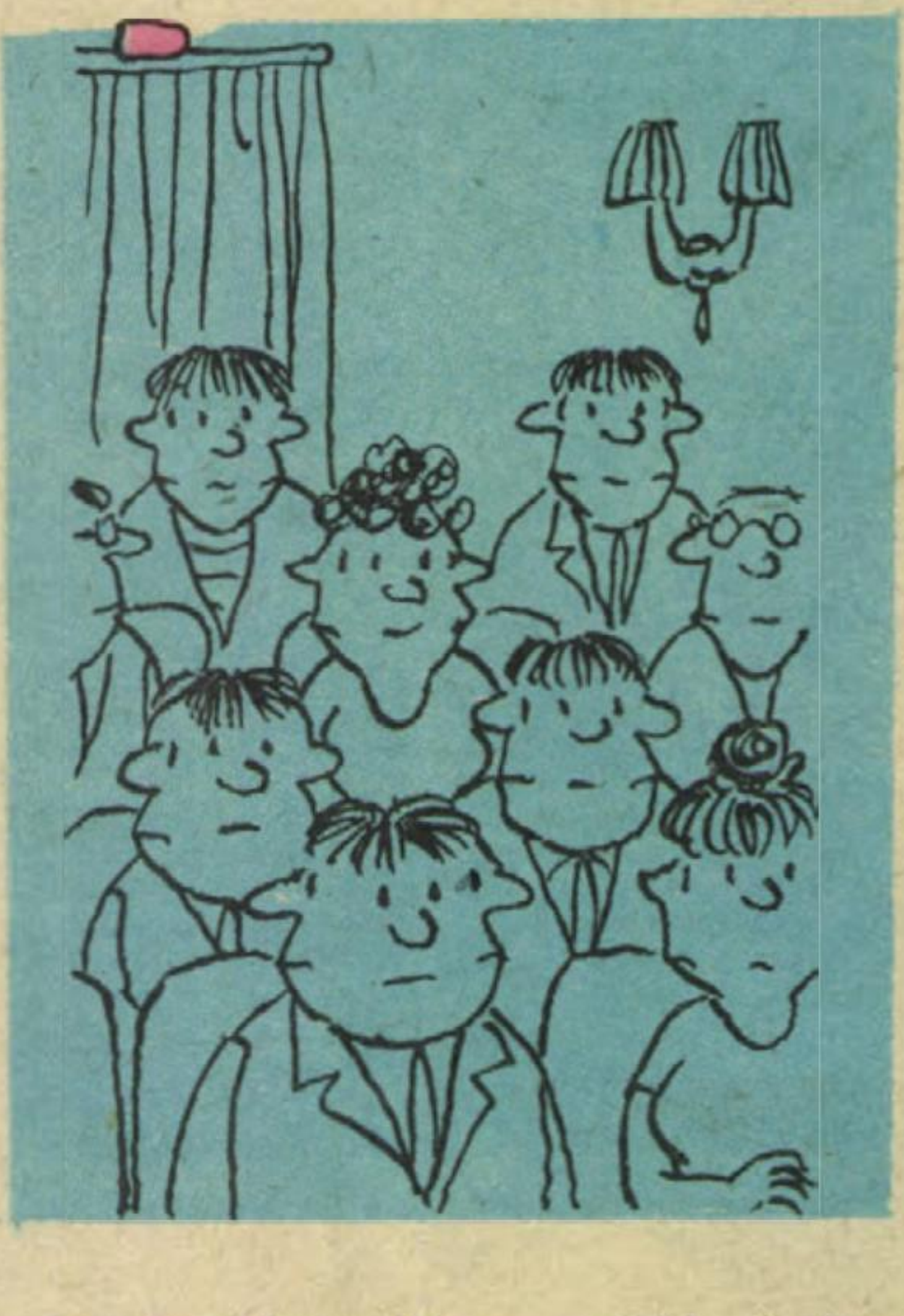

— Ja, ezt én már láttam! A végén a nő meg fog halni... *(Ezt viszont az előcsarnokból hallja, a rossz szellőzés miatt ugyanis a hátsó ajtókat nyitva kell hagyni, így onnan is minden diskurzus behallatszik.)*

Világcsoda: a földkerekség egyetlen négyszólamú mozija!

A miskolciakat csupán az vigasztalja, hogy a mozi csak átmenetileg működik az Avas Szálló társbérlőjeként. Ideiglenesen helyezték oda — 1929 decemberében...

•

Miskolci ismerősünk örvendezve meséli:

— Végre megoldódott egy nagy problémám. Mivel szeretem a változatos ízű ételeket, állandóan jártam a miskolci vendéglőket, változtattam az üzemi étkezőhelyeket, kerestem, hol találok jobb, háziasabb ízű ételeket. Jártam már Tapolcán, Lillafüreden, az Avas-tetőn, a város minden vendéglőjében, kerestem a specialitásokat. Már kívülről tudom valamennyi étlapot, s azt is, hogy az azokon ajánlott ételek 70 százalékában azonosak, ami meg az ízeket illeti, hát csaknem minden étel olyan, mintha valami generálszósszal öntötték volna nyakon. El-elmerengtem, emlékeztem régi vendéglői ízekre, kisvendéglők saját recept alapján készülő étkeire, s fáradhatatlanul kerestem, kutattam, hol kapnék Miskolcon valami olyan ételt, ami elüt a más helyeken kaphatóktól. Ez a gond most megoldódott. Nem kell tovább keresni.

Olvastam, hogy ételgyár készül Miskolcon, s ha minden jól megy, egész rövid időn belül megkezdi áldásos működését. Kezdetben 15 ezer vendég ellátására elegendő mennyiséget akarnak benne gyártani. Részben az üzemi konyhákat akarják ellátni ezekkel az ételgyári termékekkel, részben a helybeli vendéglőket. Ezzel az ételgyári ellátással megszűnik a gondom, nem kell vendéglőről vendéglőre járni, hiszen ugyanazt az ízt, ugyanazt az ételt kapom mindenütt.

— Nekem nagyon tetszik az ötlet — lelkendezett folytatólagosan ismerősünk —, csak tovább kellene fejleszteni! Nem kell ennyi 15 ezres kapacitású ételgyár, kell csinálni egyetlenegy nagy központi ételkombinátot, annak a főztjét jól zárható dobozokban szétküldeni az országba és kész. De mit csak az országba? Az egész világba! Milyen szép is lesz, ha majd egy szép napon a földkerekség valamennyi vendéglőjében „tökfőzelék á la Miskolc" szerepel majd az étlapon!

Radványi Barna—
Benedek Miklós

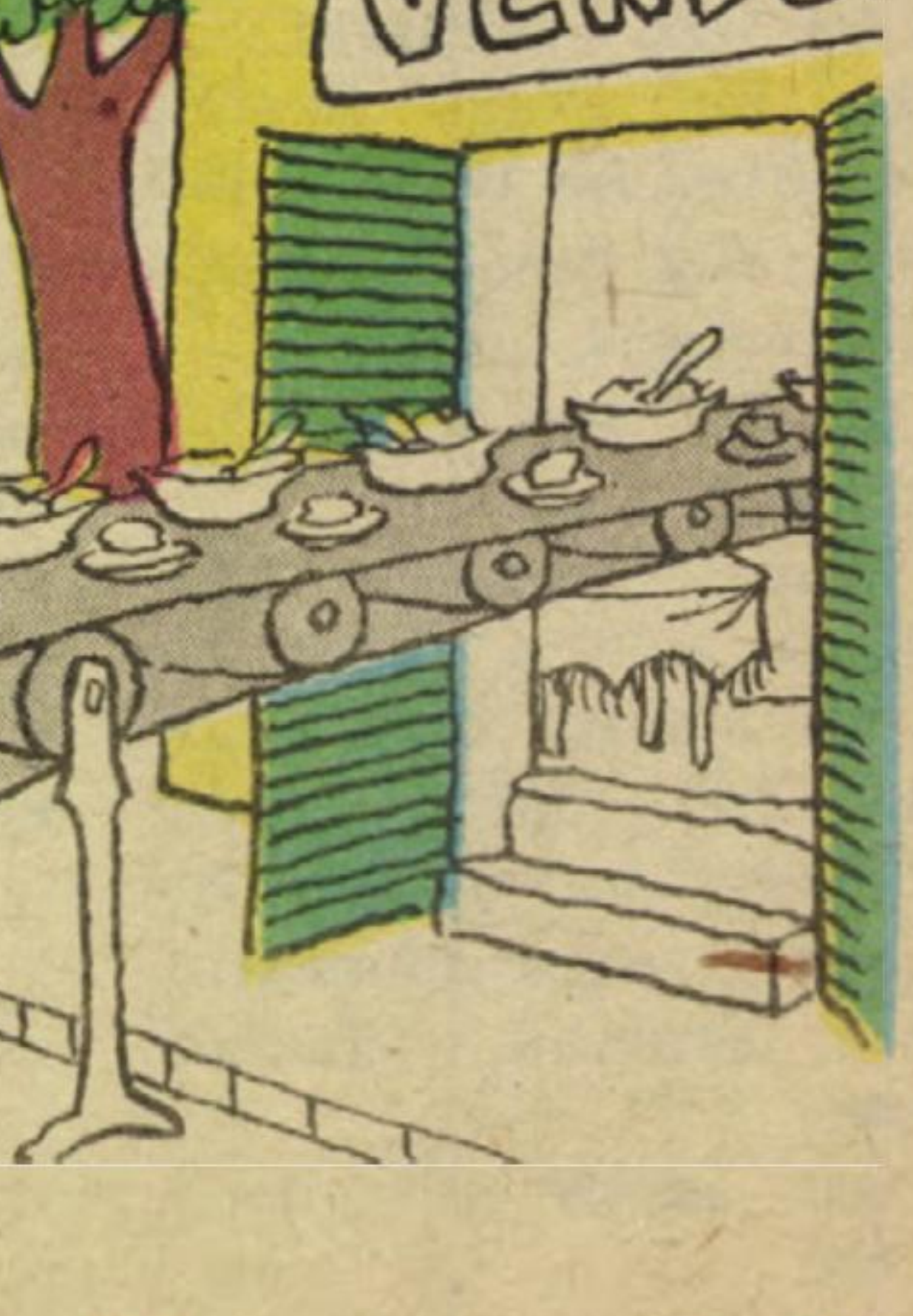

NYÁR • NYÁR • NYÁR

KULTURÁLT SZÓRAKOZÁS

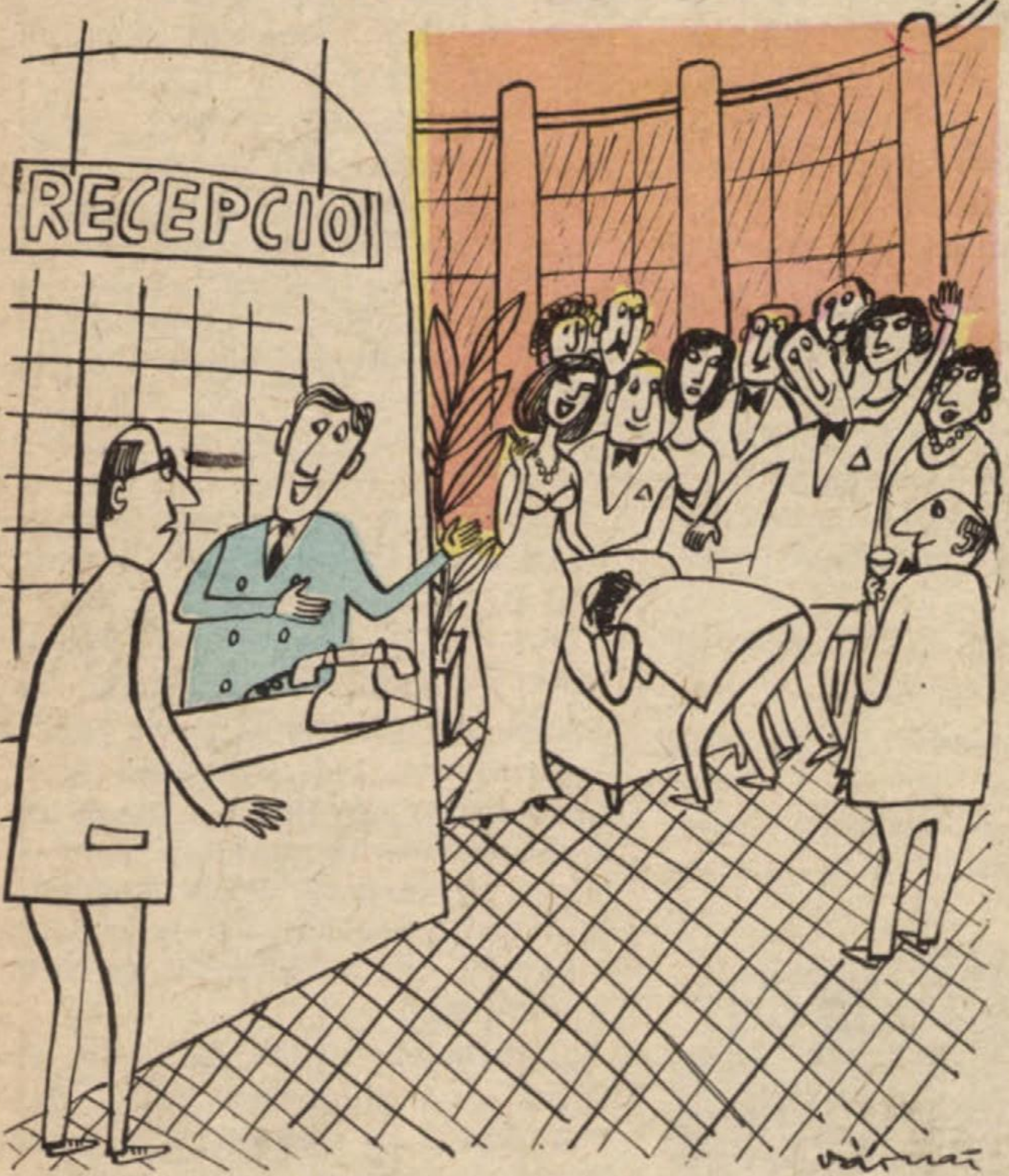

– A mi külföldi vendégeink rossz idő esetén sem unatkoznak.

SZENNYEZETT A BALATON

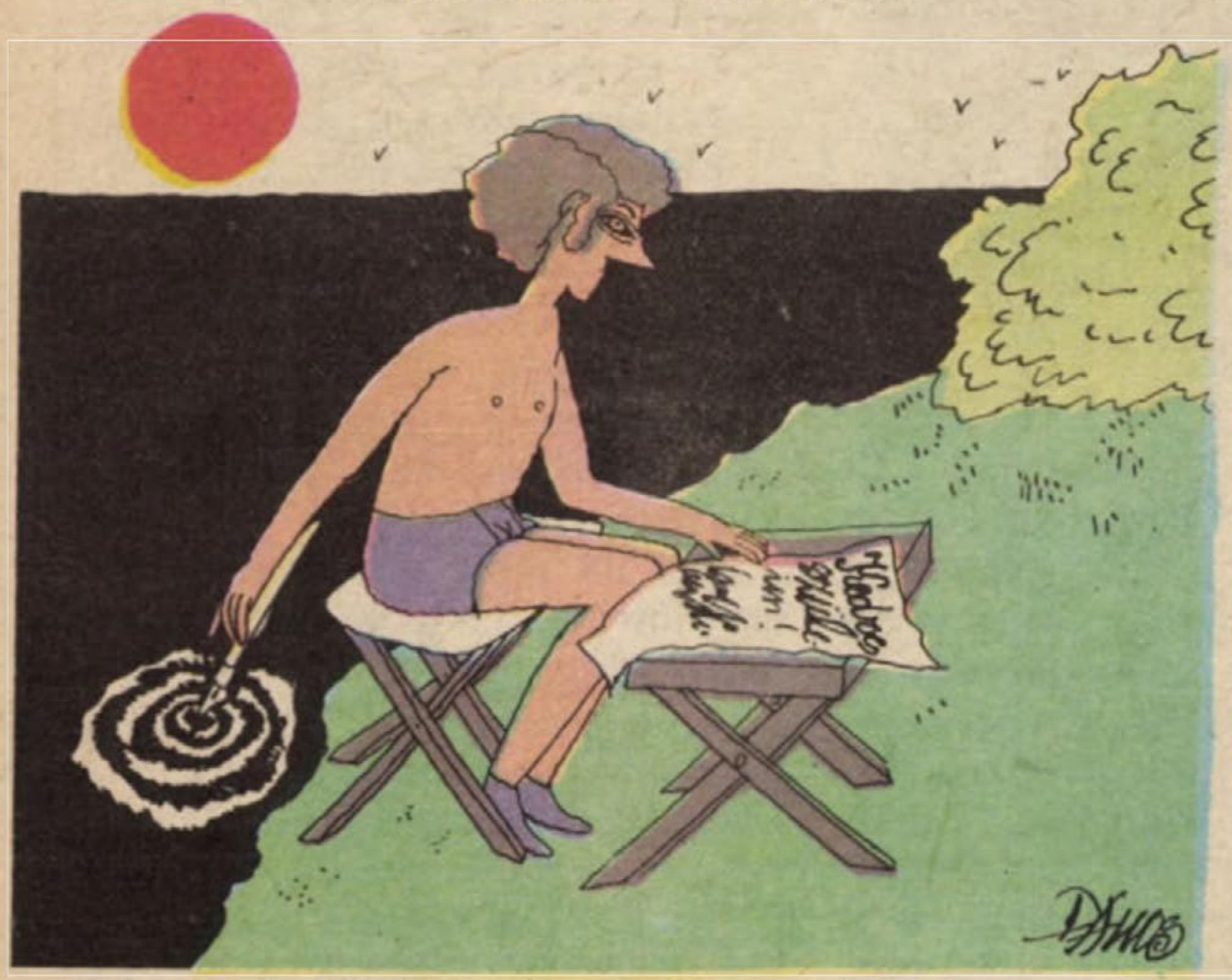

MAKACS ÜGYFEL

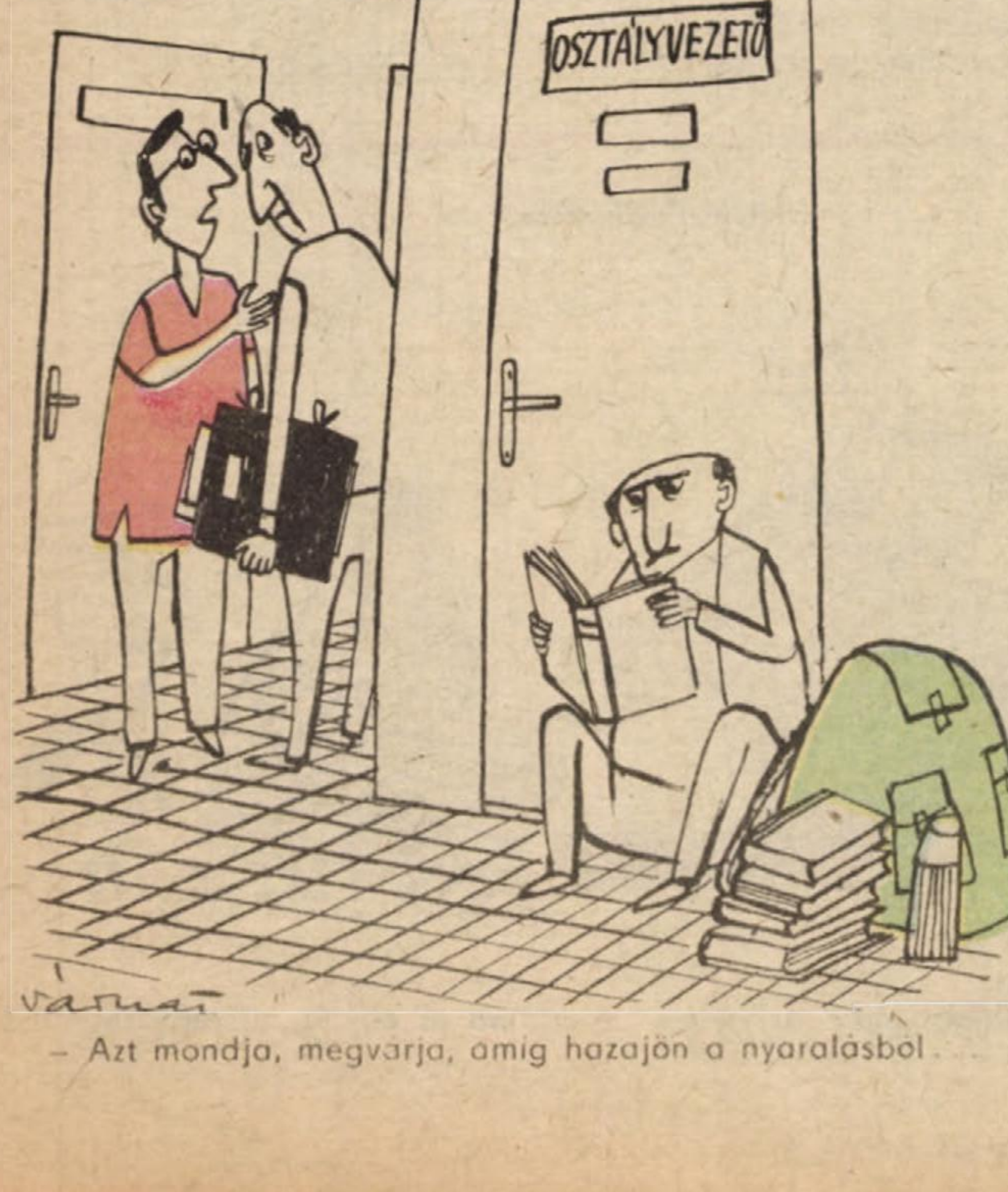
OSZTÁLYVEZETŐ

– Azt mondja, megvárja, amig hazajön a nyaralásból . . .

BUDAPEST, FÜRDŐVÁROS

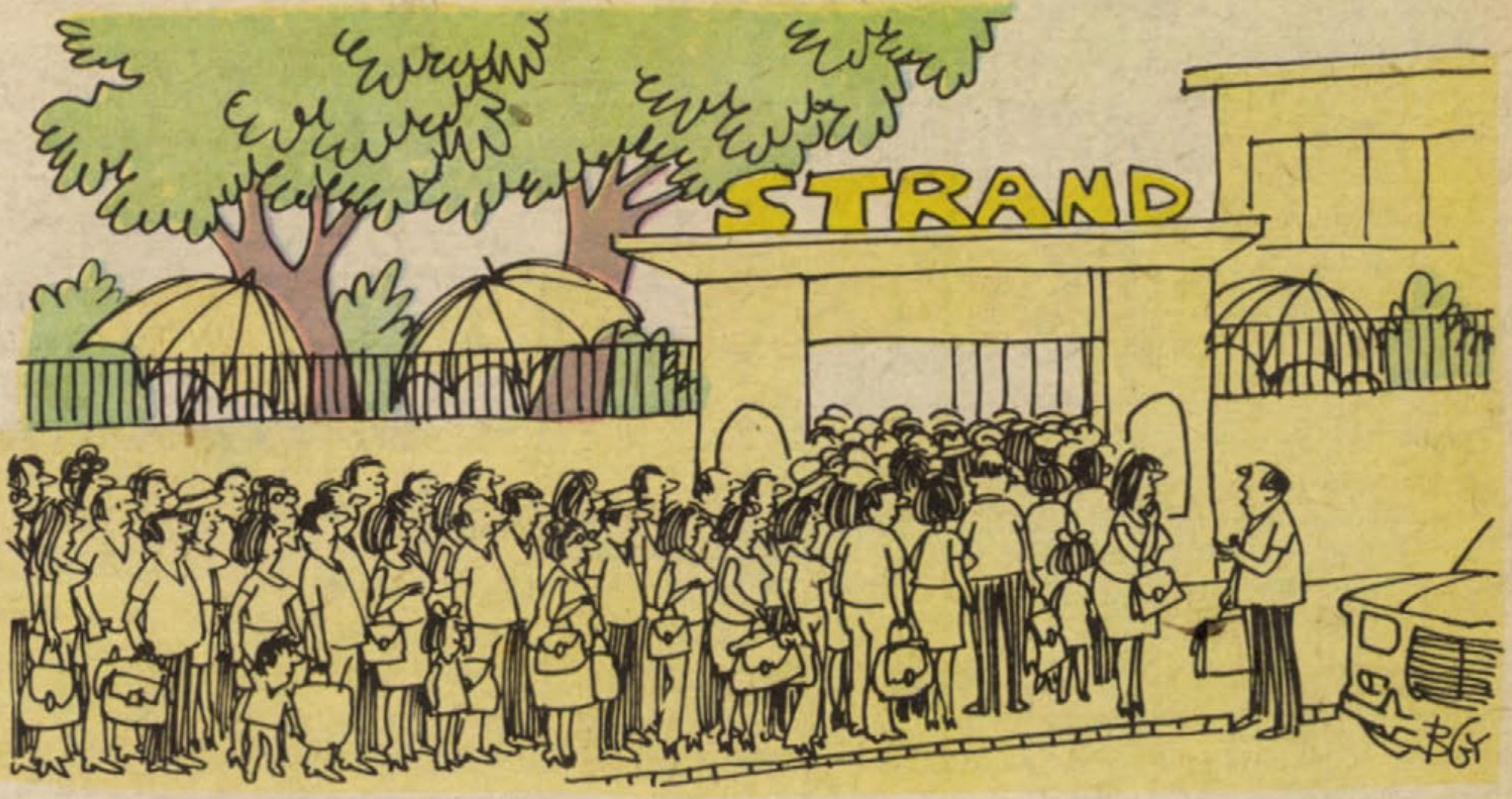

– Gondolkozz, hol van a közelben egy másik fürdőváros?

VIZHIÁNY

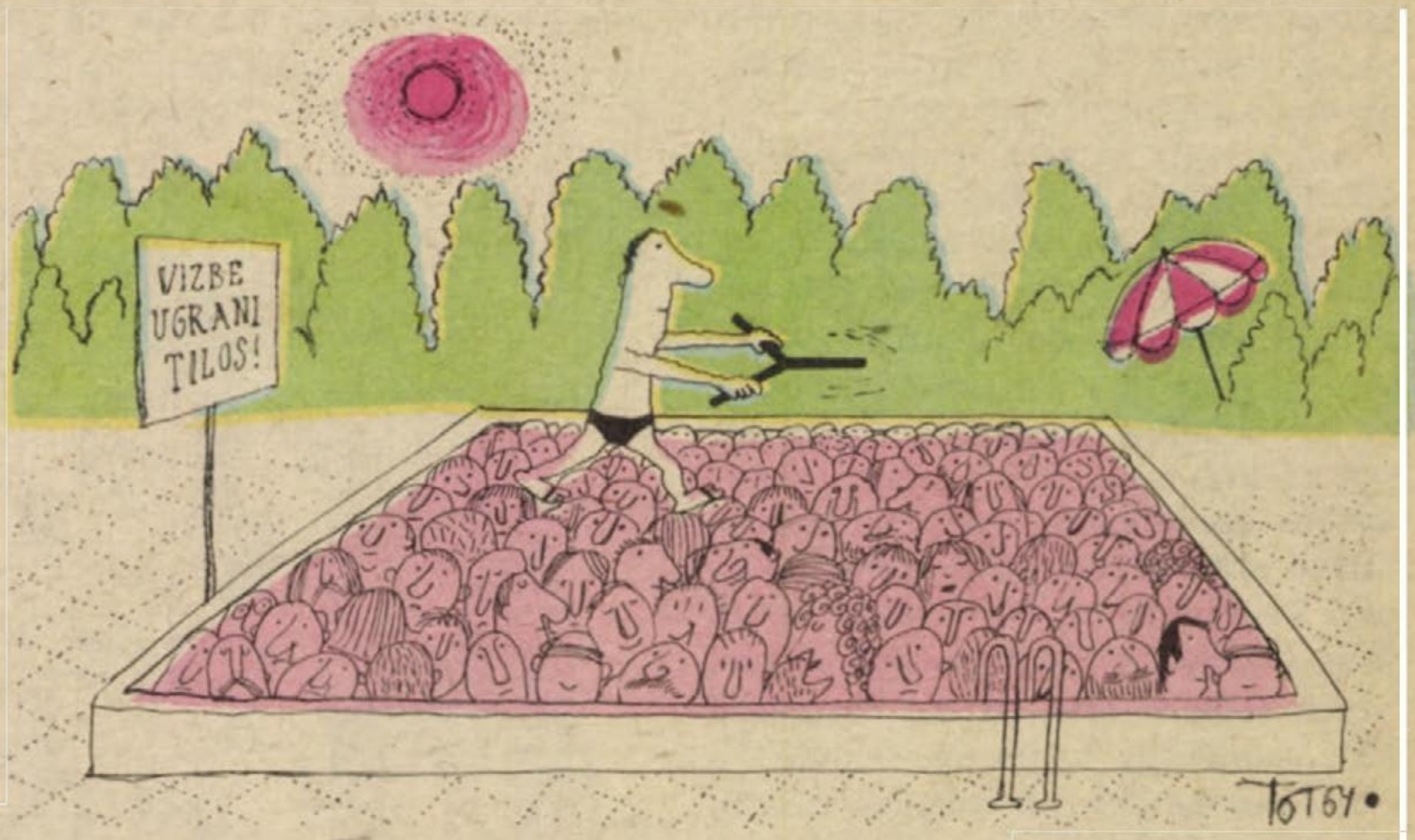
VIZBE
UGRANI
TILOS!

NYUGDIJBAN

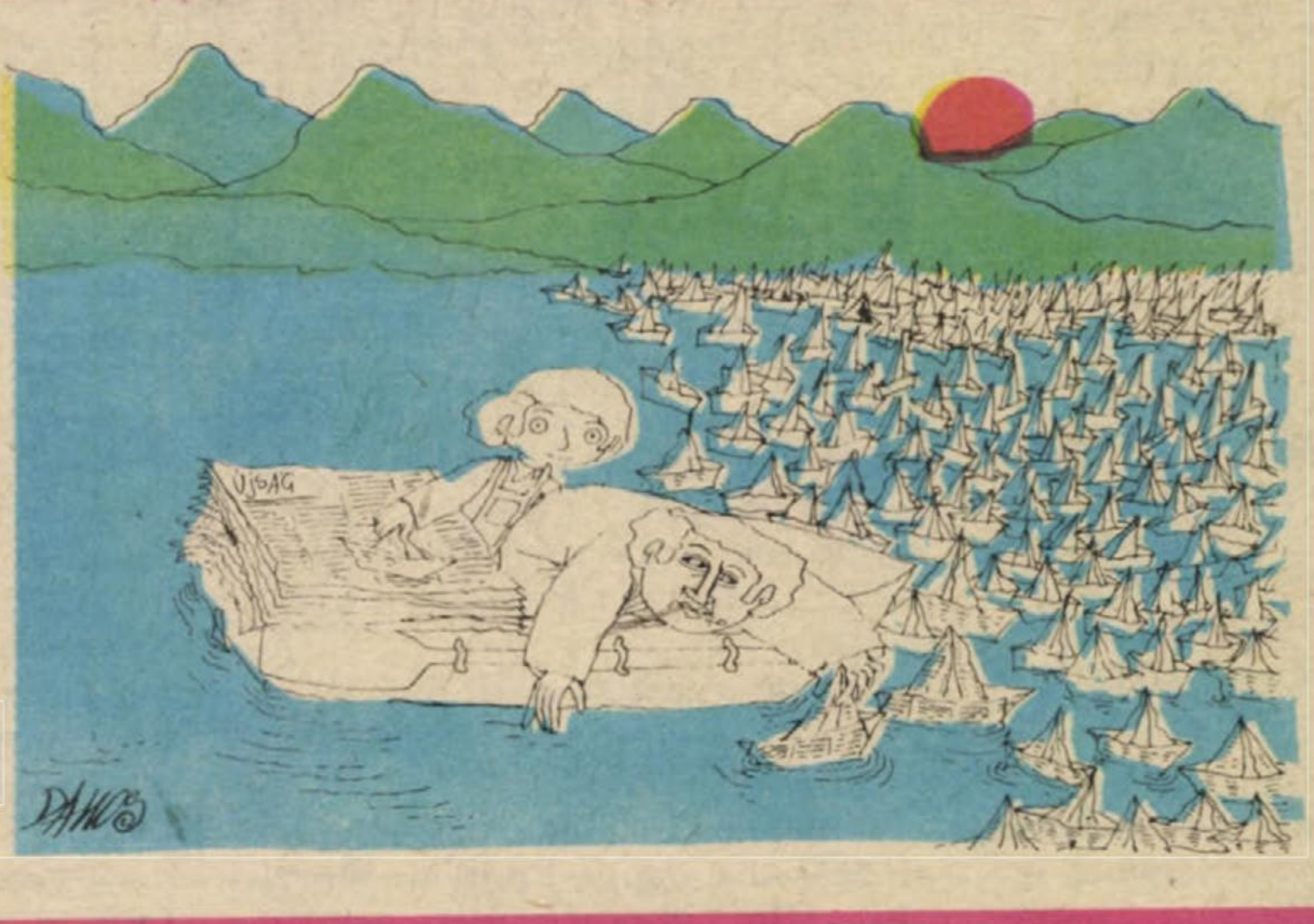

A FA SINCS FÁBÓL

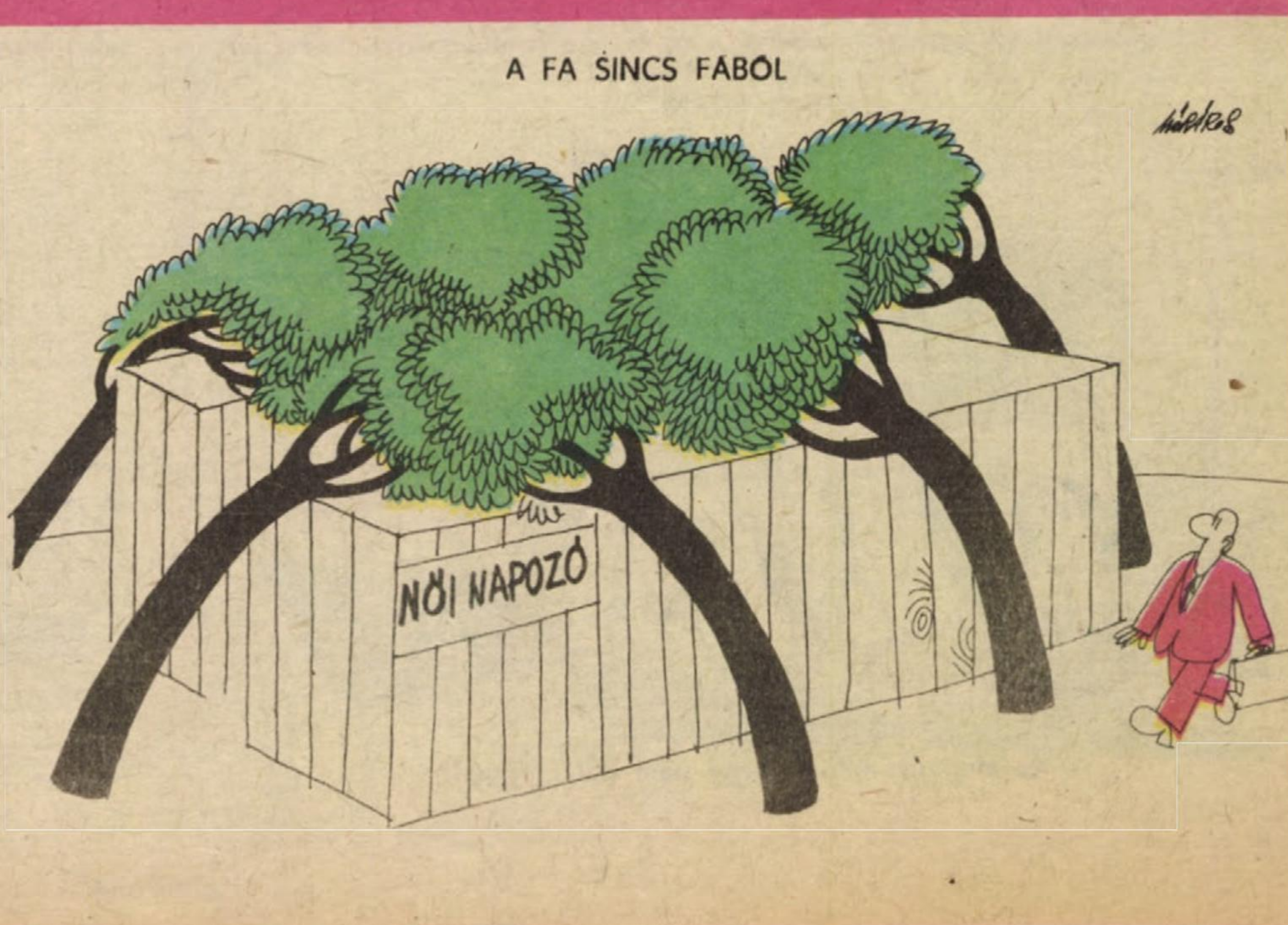

KÜRTI ANDRÁS:

A MAUSDORFI KALAND

⑦

— Eredj a pokolba! — sziszegi dühösen. — Pont te hiányoztál még ide! Te miattad van ez az egész cikis szitu!

Váratlanul érte a heves támadás Kutruc Andrást, tátva maradt a szája a csodálkozástól, szaporán pislogni kezdett.

— Én ... én ... miért? — hebegte.

Mérgesen legyintett Andrea, hátat fordított neki, csak a válla rázkódásán látszott, hogy megtalálta az ütemet, ott folytatja a sírást, ahol az imént abbahagyta.

A fiú csak egy pillanatig állt tanácstalanul, odaszaladt a kocsijához, sebkötöző csomaggal futott vissza, menet közben tépte föl, nagyokat nyögve, de meglepő ügyesen mászott át a kerítésen, féltérdre ereszkedett Andival szemben, szó nélkül megfogta a lány könyökét és szédelegve, émelyegve, hallatlan akaraterővel és önuralommal bepólyálta a szögsebezte kezet. Még masnit is kötött a géz végére, aztán felsóhajtott, lassan becsukta két szemét és teljes hosszában — ezzel persze nem mondtunk valami nagyot — kinyúlt a gyepen, elvesztette eszméletét.

Szerepcsere.

Most a Peák-lány ijedt meg.

Felugrott, a kerti csaphoz futott, gyorsan beáztatta zsebkendőjét, rohanás vissza, pacskolni kezdte hősünk homlokát, halántékát.

A negyedik vizes pofon után Kutruc hirtelen felült, kinyitotta a szemét, s mint egy megkezdett társalgást folytatva, érdeklődött:

— Szóval micsoda van énmiattam? ... Miféle cikis szitu?

Andrea, aki eddig térdelt mellette, most törökülésbe helyezkedett, tekintete most már inkább szomorú volt, mint haragos, állával a ház felé intett.

— Láttad, nem?

— Bekukkantottam — vallotta be a kérdezett —, erre jártam, lemezekért, észrevettem a kocsikat ... Irtóra hajtanak bent a hapsik. Miért?

A lány megvonta a vállát.

— Persze, hogy hajtanak, persze, hogy hajtunk. De még így is egy nap alatt csak egy ilyen összkomfortos kéglivel tudunk készen lenni. Teljes takarítás, ablakmosás, parketta fényezés, bútorok behurcolása, elhelyezése, csapok, kilincsek glancolása, ami átok melót csak el lehet képzelni. Este aztán beállít az az öreg osztrák nő, akivel Diósdi fut, mindent bevizsgál, ha egy szék nincs pontosan a helyén ...

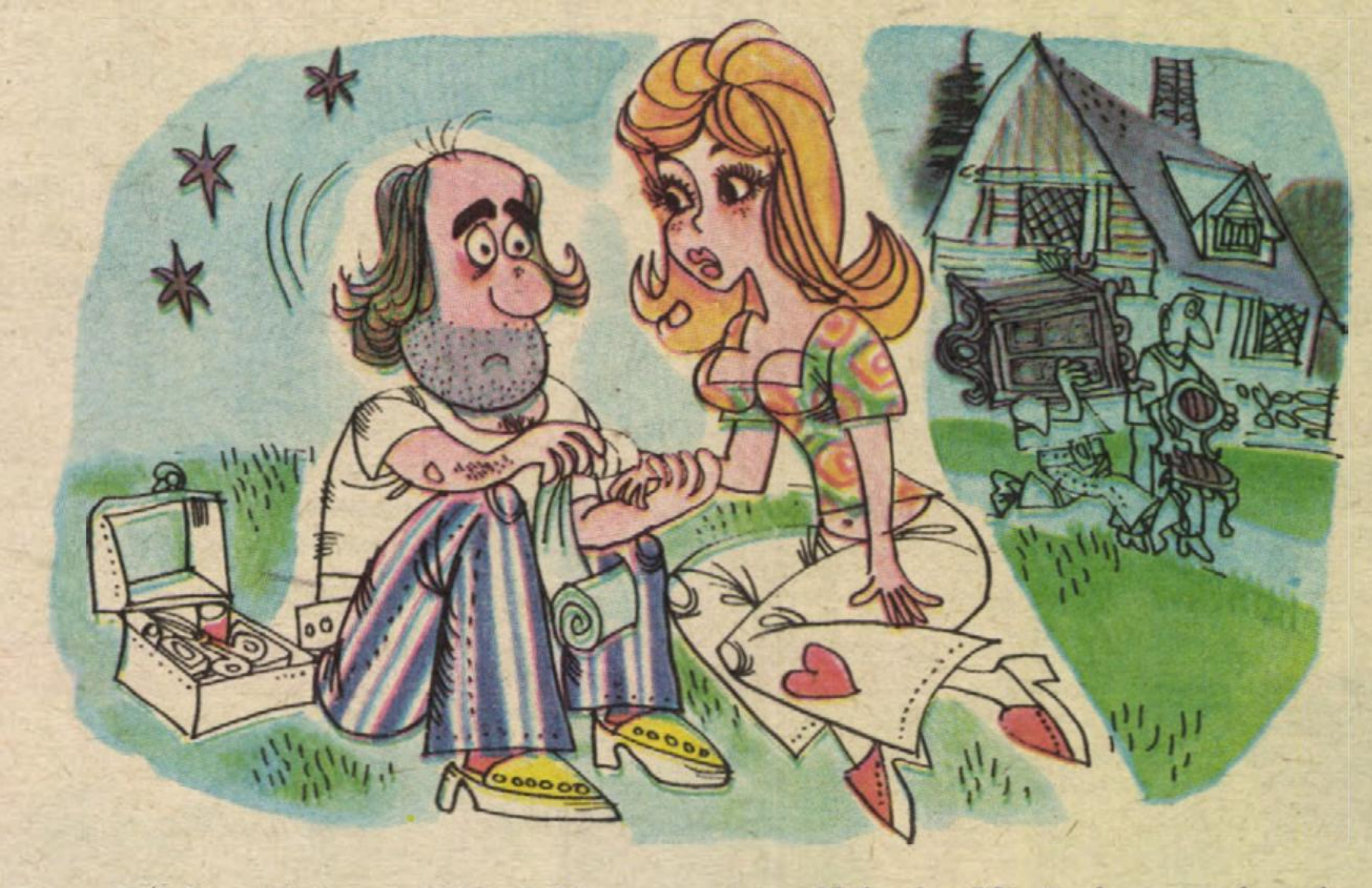

— Dehát miért csináljátok?!

— Miattad, te hülye! Miattad robbant le az egész kompániánk. Ruletten. Eszünkbe se jutott volna játszani, ha nincs tele a telep, hogy te ott egy óra alatt mennyire feldobtad magad ... Nekem például ugrott az arany karperecem, az ősöm Doxája, jóanyám nyakláncа ...

Kutruc egészen paff lett.

— Én ... én erről semmit sem tudtam. És most?

— Bérrabszolgának szegődtünk el. Második napja. Fraulein Würzlhöz. Mint szakképzetlen vendégmunkások. Egy ilyen szabványkégli teljes kipucolásáért, berendezéséért megdob minket kétezer schillinggel. Tulajdonképpen nem rossz pénz, dehát mi ebből egy fillért sem látunk, minden a kaszinós ürge zsebébe megy majd, hogy kiválthassuk a cuccainkat és feltankolhassunk hazamenet. És közben fuccs az egész nyaralásnak. Mellesleg lehet, hogy végig sem tudjuk csinálni, a fele társulat máris auszra ment, izomláz, húzódás, zúzódás, sebesülés, mint nekem most a kezem ...

Szipogni kezdet és Bandi a legszívesebben vele tartott volna.

Ugyanis, amilyen mafla, gondolkodás nélkül elfogadta a vezérlány érvelését, már minthogy az ő rulettdiadala döntötte munkába, akarom mondani romlásba a BUFA élmezőnyét.

Mardosni kezdte az önvád és furdalni a lelkiismeret.

Nem sokat spekulált, Andi füléhez hajolt.

— Ide hallgass! Álljatok le a gürizéssel. Én odaadom a húszezret. Neked. Mint havernak. Az öregeknek ehhez semmi közük, ez a kettőnk üzlete, tudom, tőlem el sem fogadnák, inkább itt nyomja őket agyon egy spájzszekrény ... Kölcsönbe kapod tőlem, becsszóra. De csinálhatunk róla papírt is. Fizetendő otthon, forintban, mondjuk ... mondjuk tízhavi részletben ... Az igazat megvallva, én is jól járok, púp már a hátamon, nem tudom, itt mire költsem el.

A háta mögé intett, a kisbusz felé.

— Vettem magamnak három farmert, három szandált, öt trikót, egy vízhatlan búvár karórát, stopperes megoldás, a mamának két kötött kabátot, az apámnak angol pipát és egy komplett jégert, télire. Más nekünk már nem kell, így is évekre el leszünk látva ... Ja, igen, még sikerült itt Padenauban felhajtanom három Beethoven plasztyinkát is, ne nevess, tényleg orosz felvétel, meg két osztrákot, Karajan vezényel ... Egész ügyes hapsi vagyok, mi? ... Ami pedig a mi kis üzletünket illeti, az már a te gondod lesz, hogy a tagokon bevasald havonta vagy egyszerre a pénzt, és mondjuk mi ketten minden harmadikán találkozunk a Sport presszóban, nagyon hangulatos hely ...

* * *

Végetért a mausdorfi kéthetes üdülés, öt „H" felségjelű gépkocsi tart Hegyeshalom felé.

Elöl egy Ford Taunus, napbarnított világfi vezeti, utána egy szürke Zsiguli robog, pisze lány a kormánynál, bal csuklóján arany karperec villog. Nő ül a volán mögött a harmadik kocsiban, egy tűzvörös, bogárhátú Wolkswagenben is. Kopott, szakadt 500-as Fiat következik, benne Kovenda és Nellike található.

A menetet — csak úgy mint idejövet — a mikrobusz zárja, Kutruc Bandi ül ezúttal is a legnagyobb járműben, ő ül a legmagasabban, ő utazik igazán urasan, egyedül, fejében mégis borongós gondolatok járnak.

És végére érve a gondolatsornak — kemény, megmásíthatatlan elhatározásra jut.

Nem marad a BUFÁ-ban.

Holnap kikéri a munkönyvét!

Mert a műhelybeli, irodai ugratásokat, heccelődéseket, csúfolódásokat még csak elviselte valahogy, elviselné továbbra is, de annak már nagyon súlyos következményei lehetnek ránézve, hogy kihúzta a slamasztikából a vállalati vezérkart.

Ezt itt senki sem fogja megbocsátani neki, legkevésbé a megmentettek.

Igen, futnia kell onnan, míg nem késő! A bufásokkal aztán majd csak Andreán keresztül tart financiális kapcsolatot. Óh, Andrea ...

Ez az okos döntés is bebizonyítja, hogy bár hősünk kicsit gátlásos, és erősen csámpás és tökéletesen kopasz, talán mégsem elveszett ember, előbb-utóbb boldogulni fog.

Vége

JAVITÁS UTÁN

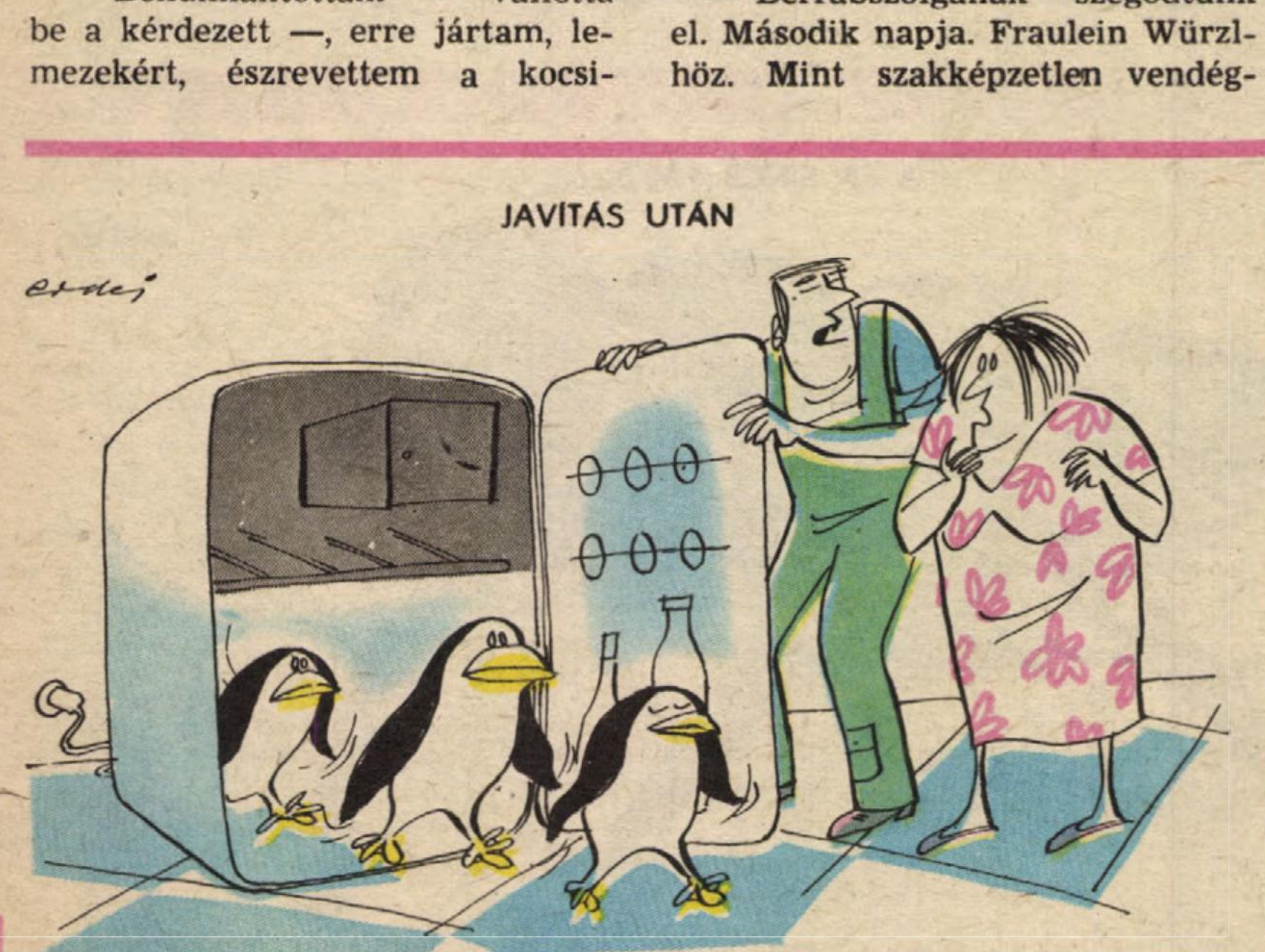

– És még azt állítja, hogy nem hűt eléggé?!

HUMÁNUS BÍRÓ

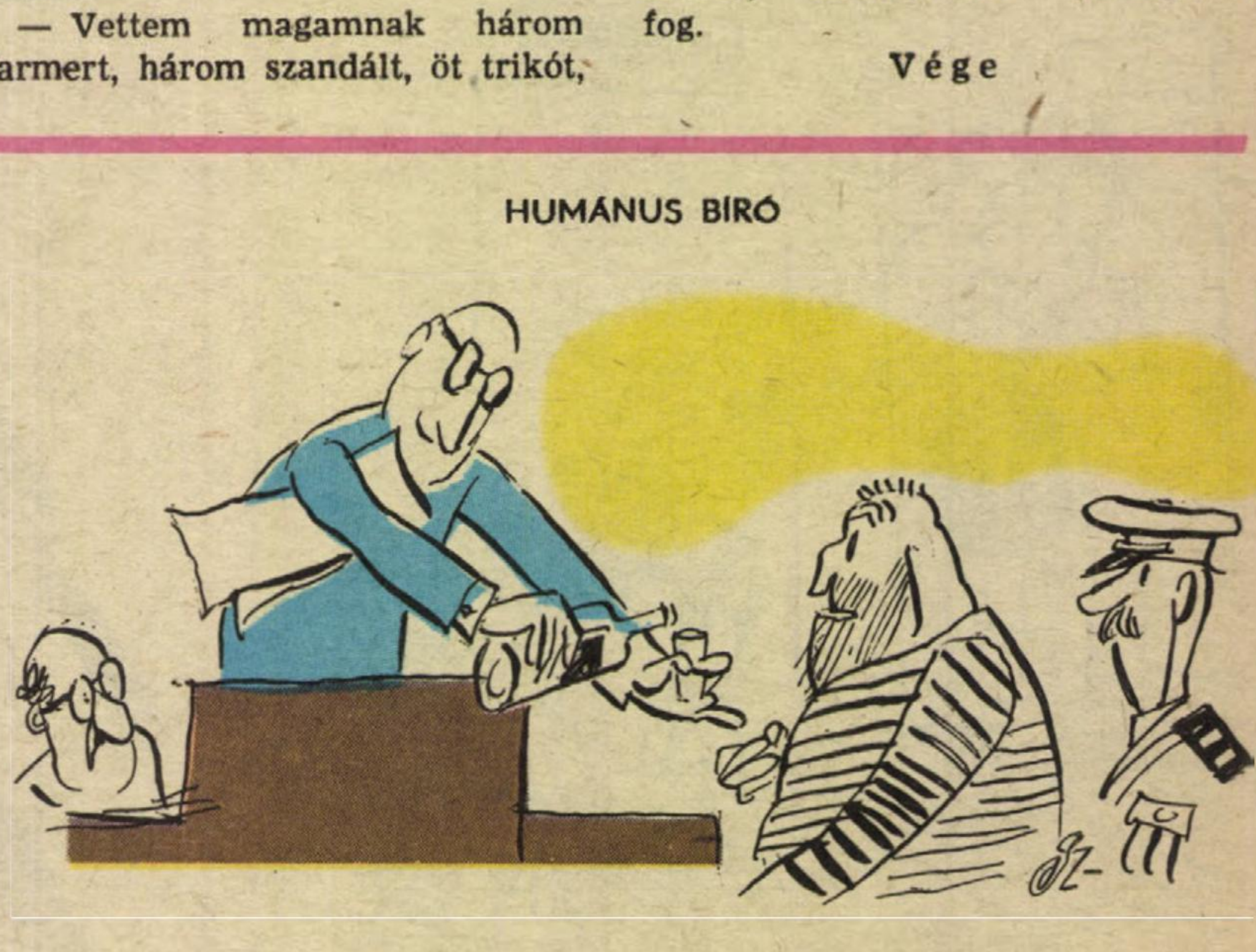

– Mielőtt felolvasnám az ítéletet, fogadjon el egy kis szíverősítőt.

SIKÁTOR

BRENNER
SZÜR-SZABÓ
TÓT
SAJDIK
DALLOS
FÜLÖP
VÁRNAI

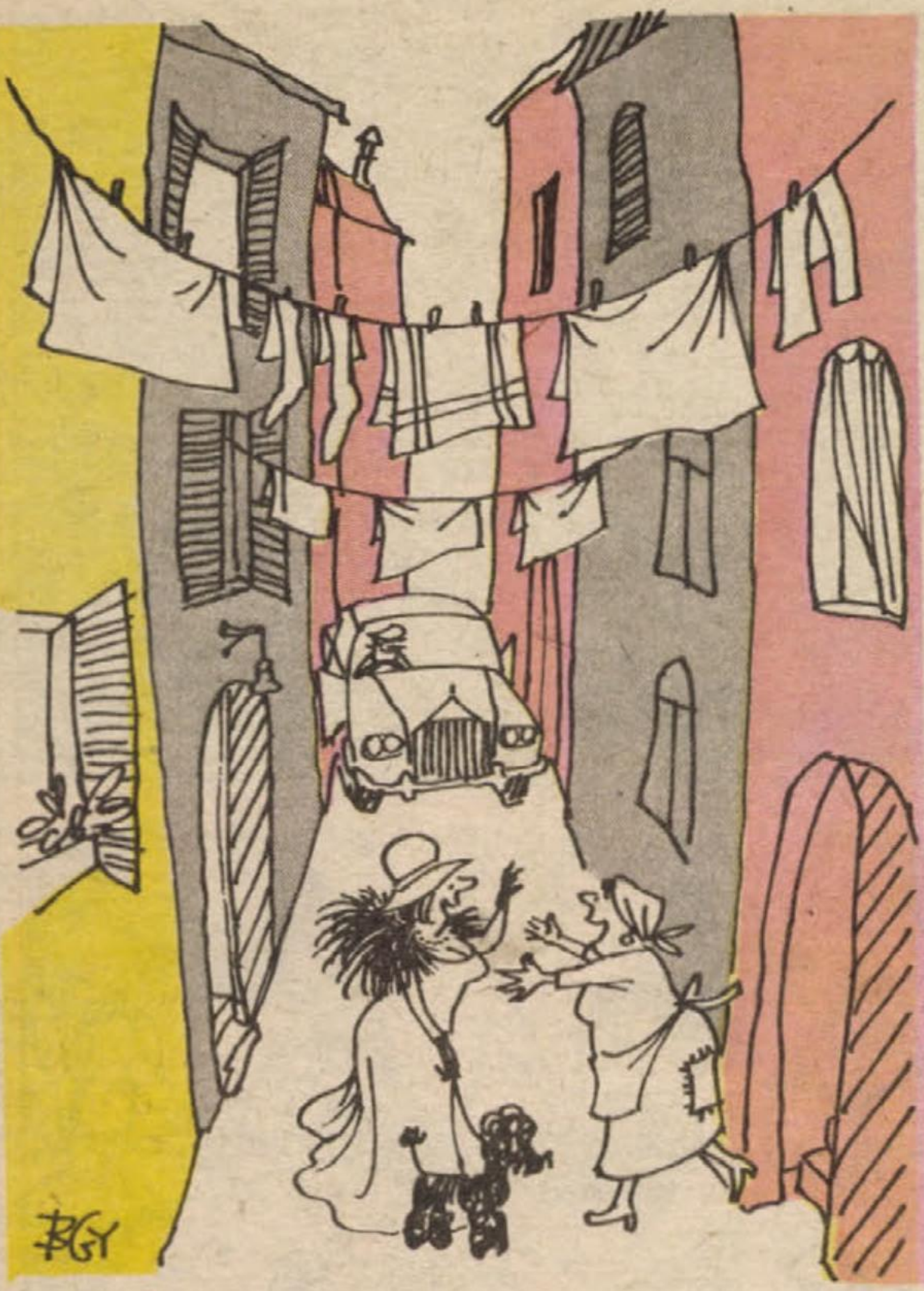

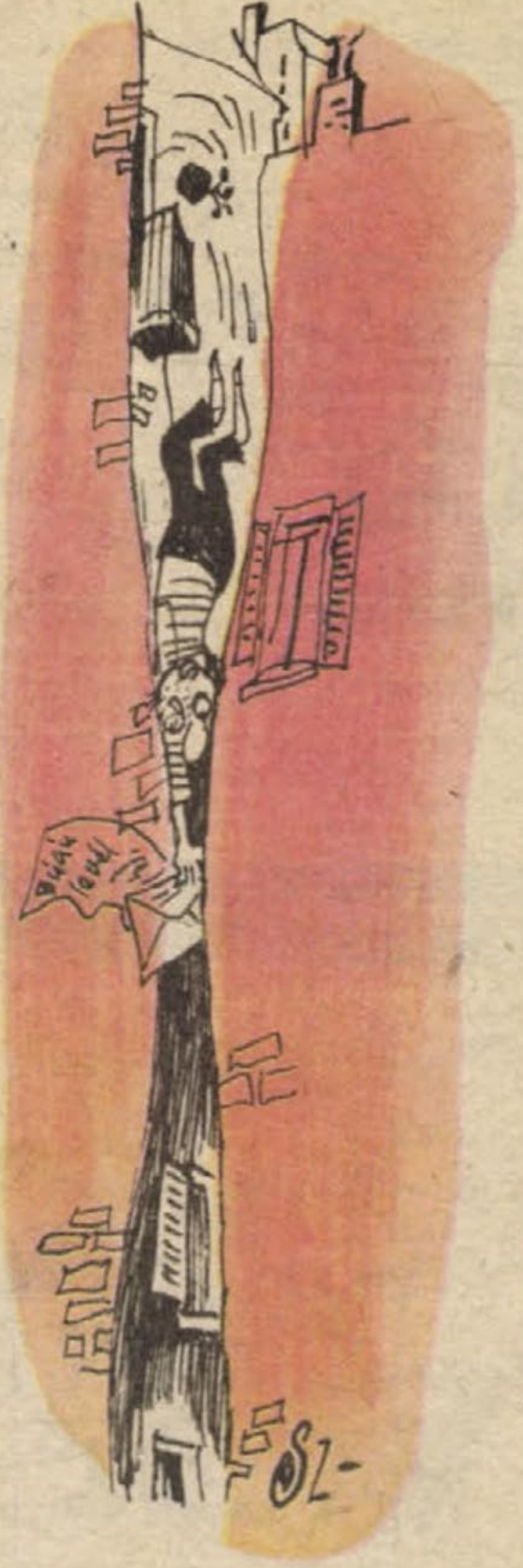

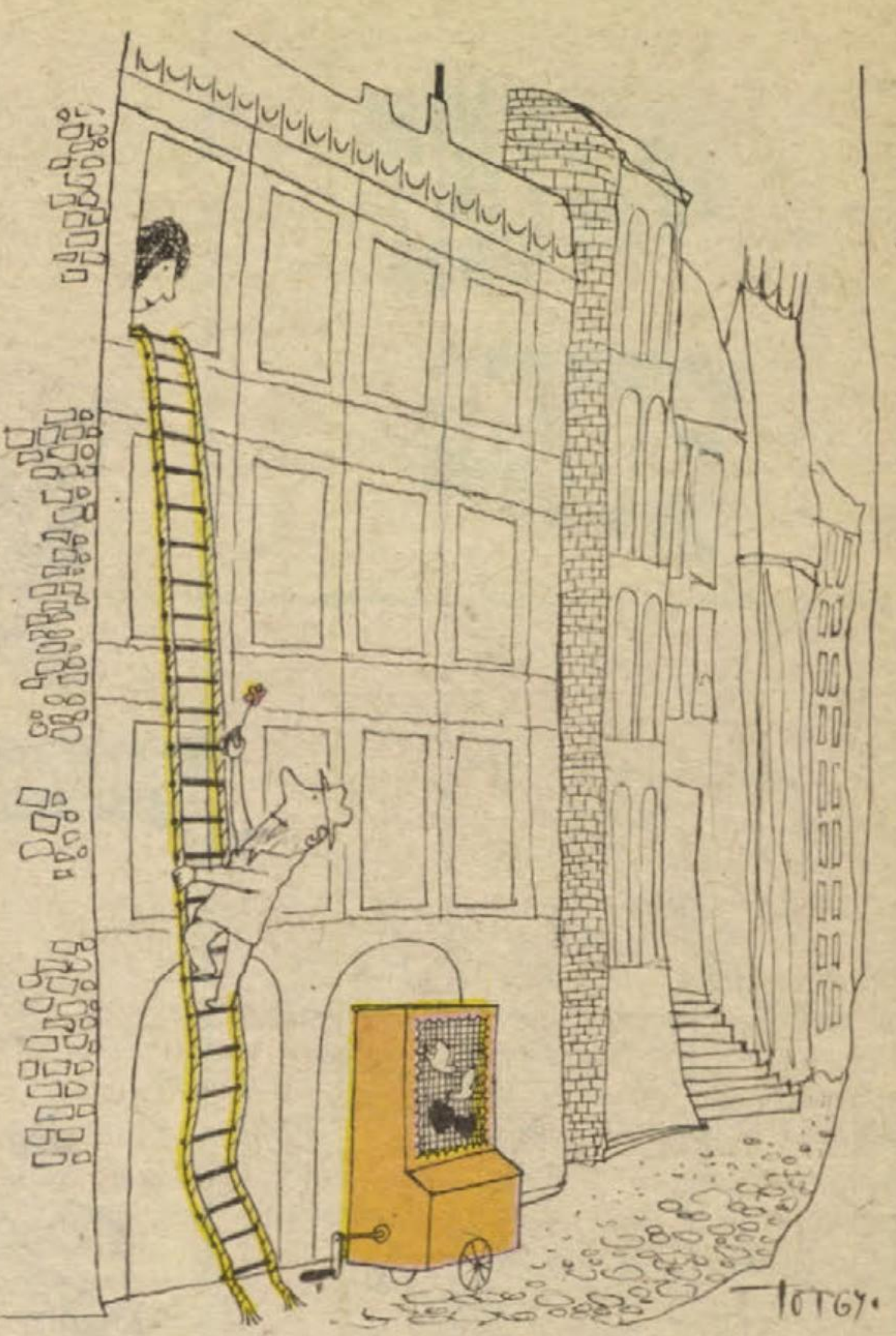

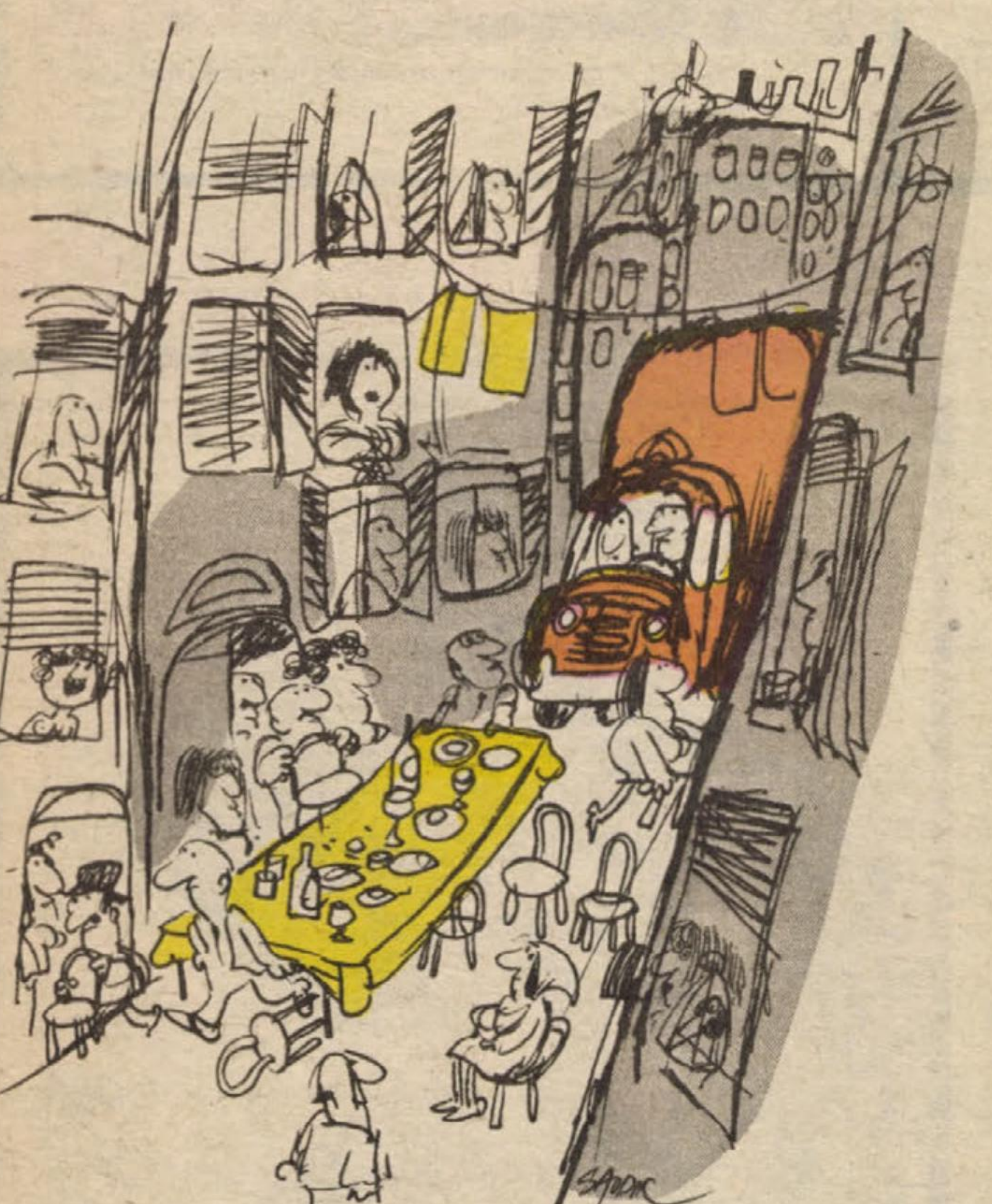

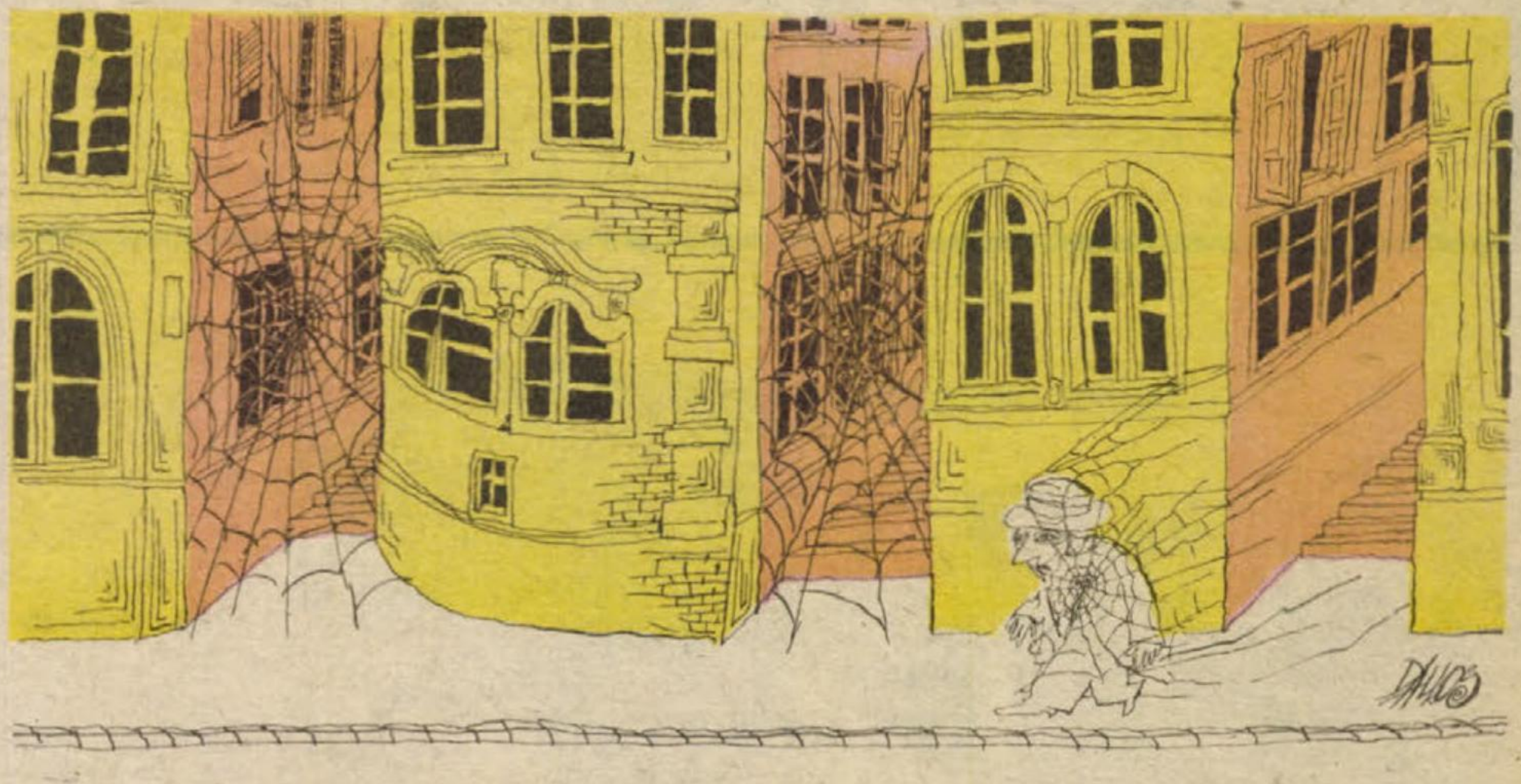

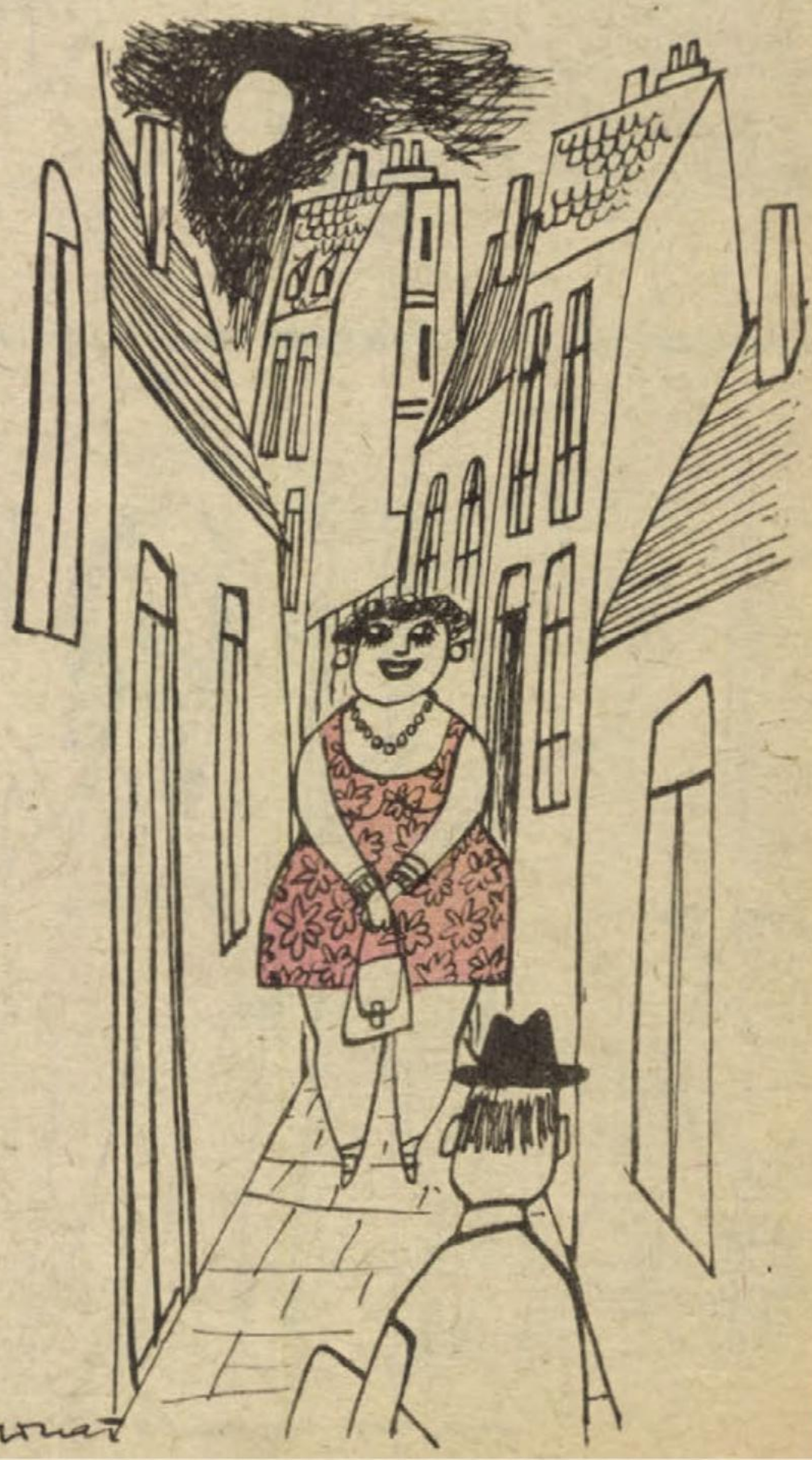

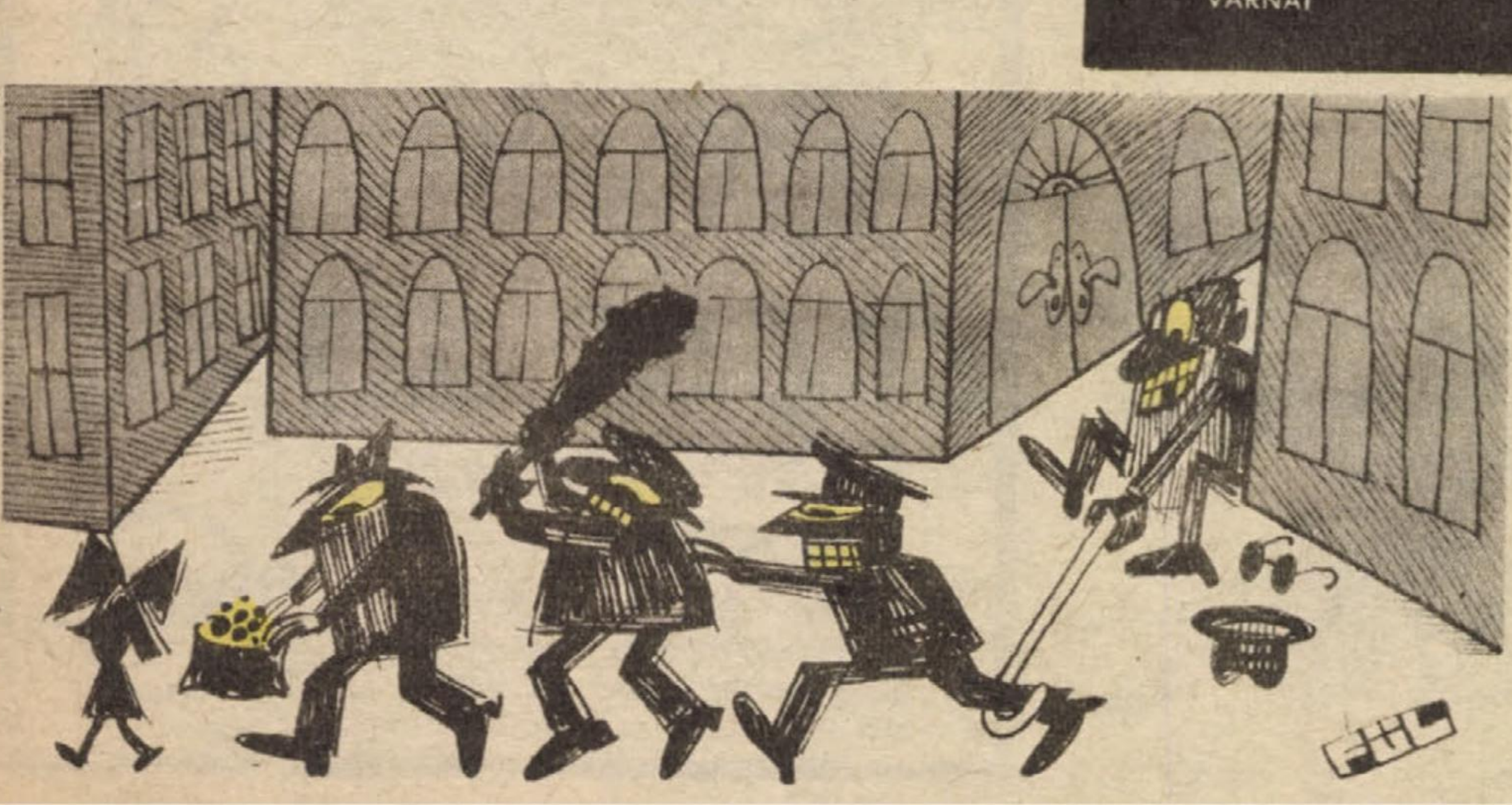

IMPORT HUMOR

ARANYLÁBÚ GYEREKEK

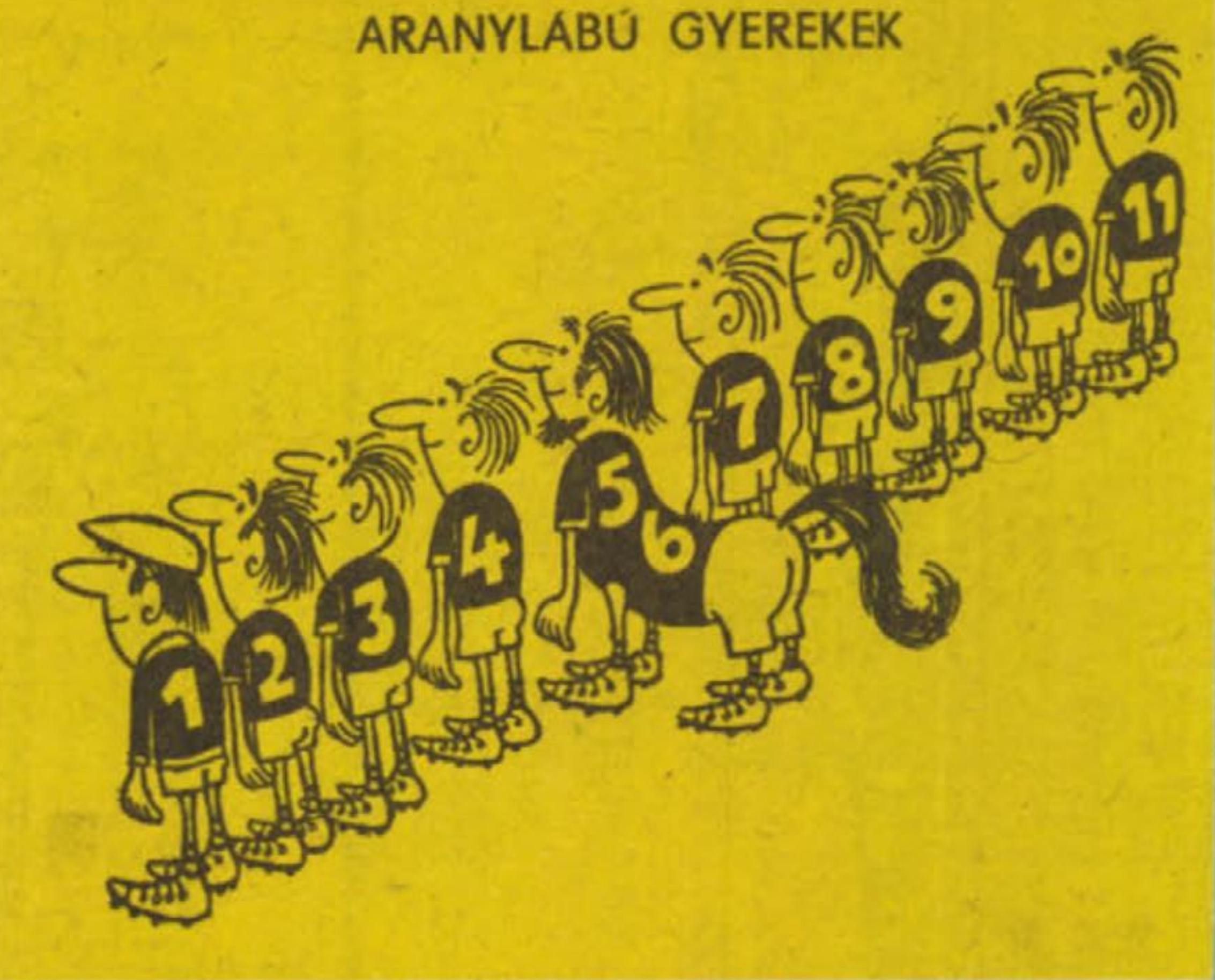

ABSZOLÚT ELEFÁNT

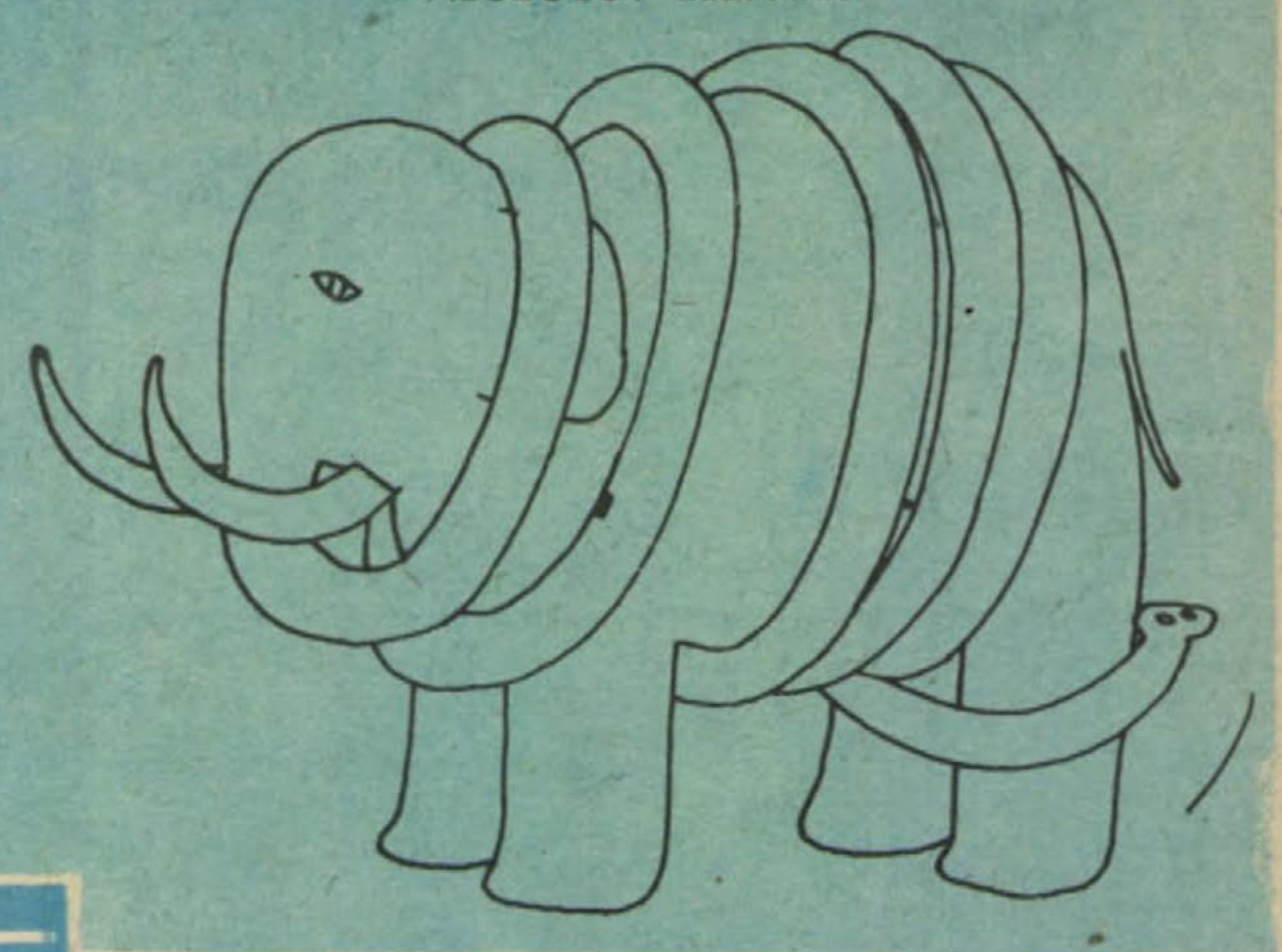

KÓRHÁZBAN

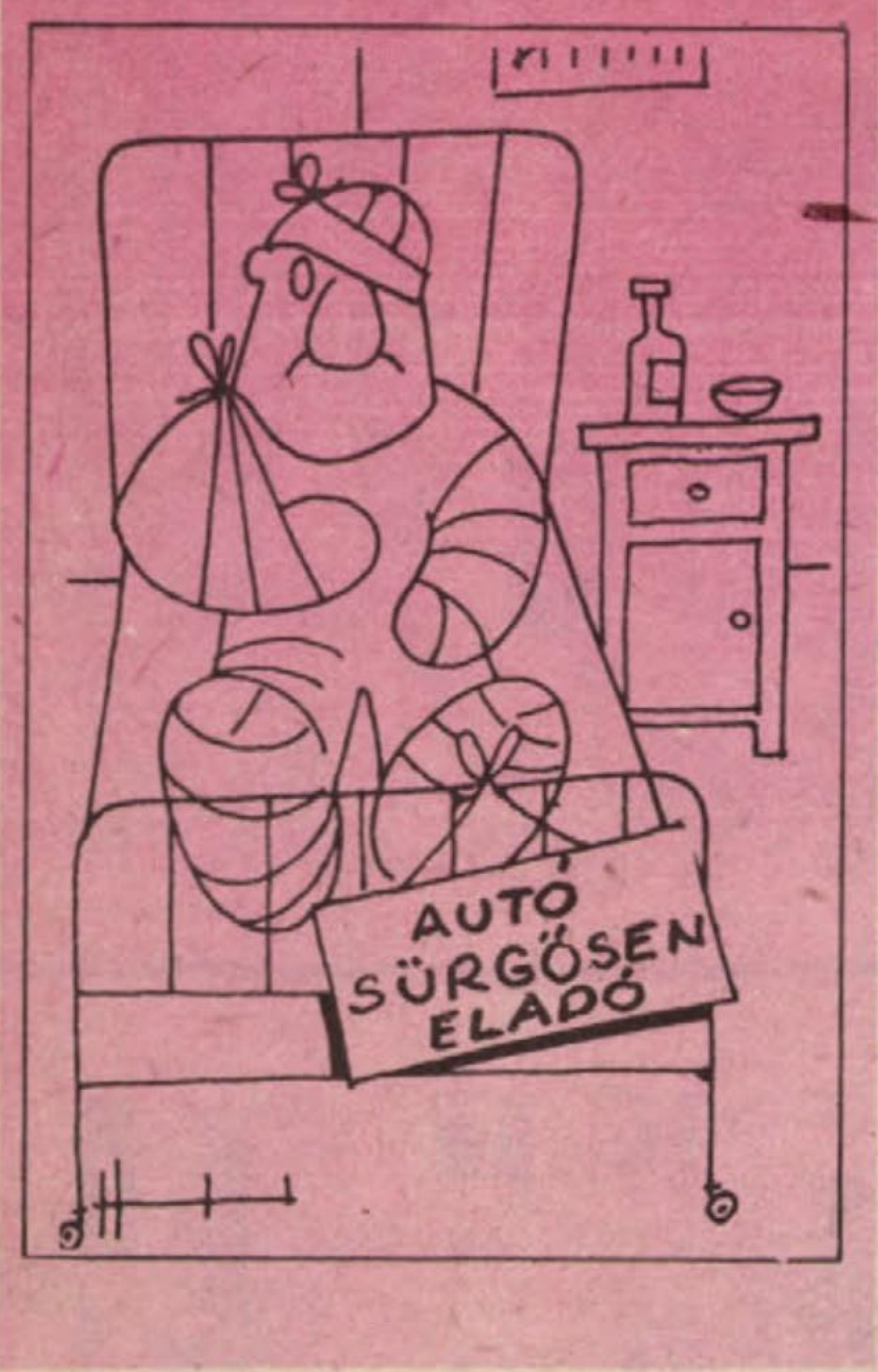

RÉGISÉGBOLT

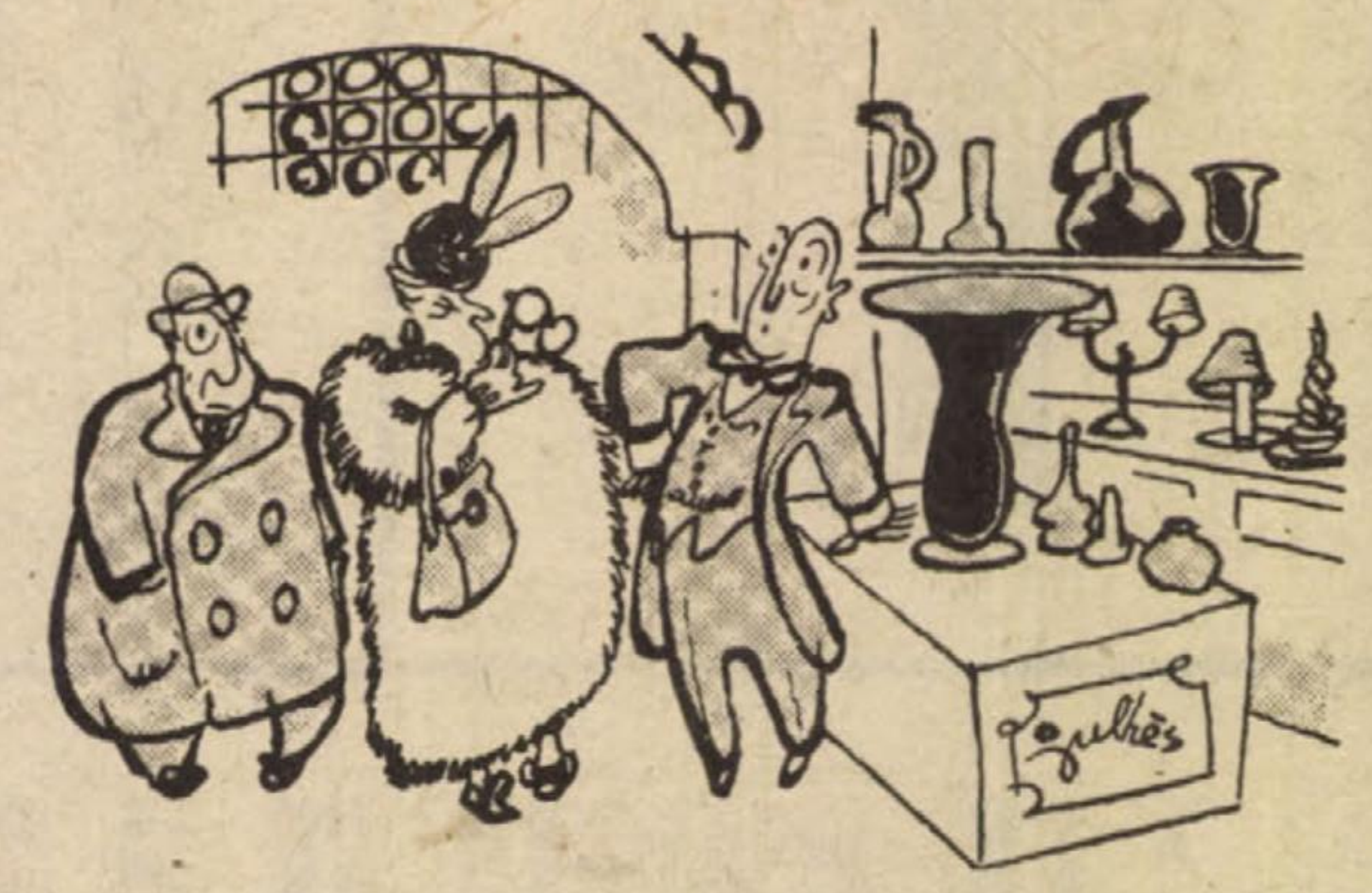

– Drágább holmijuk nincs?
– Nincs, de bármelyiket adom drágábban is!

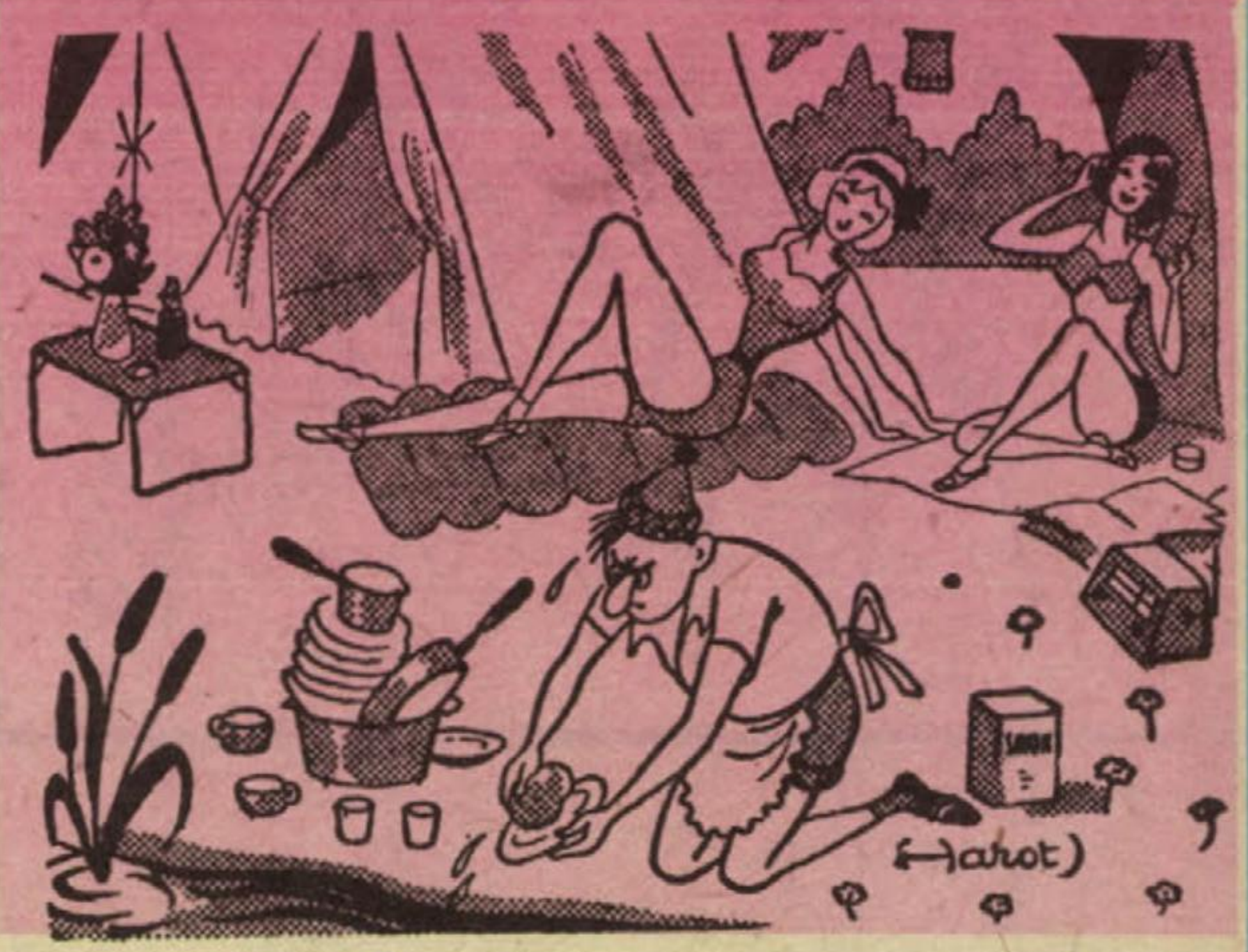

– Érthetetlen számomra, miért nem szeret kempingezni a férjem?

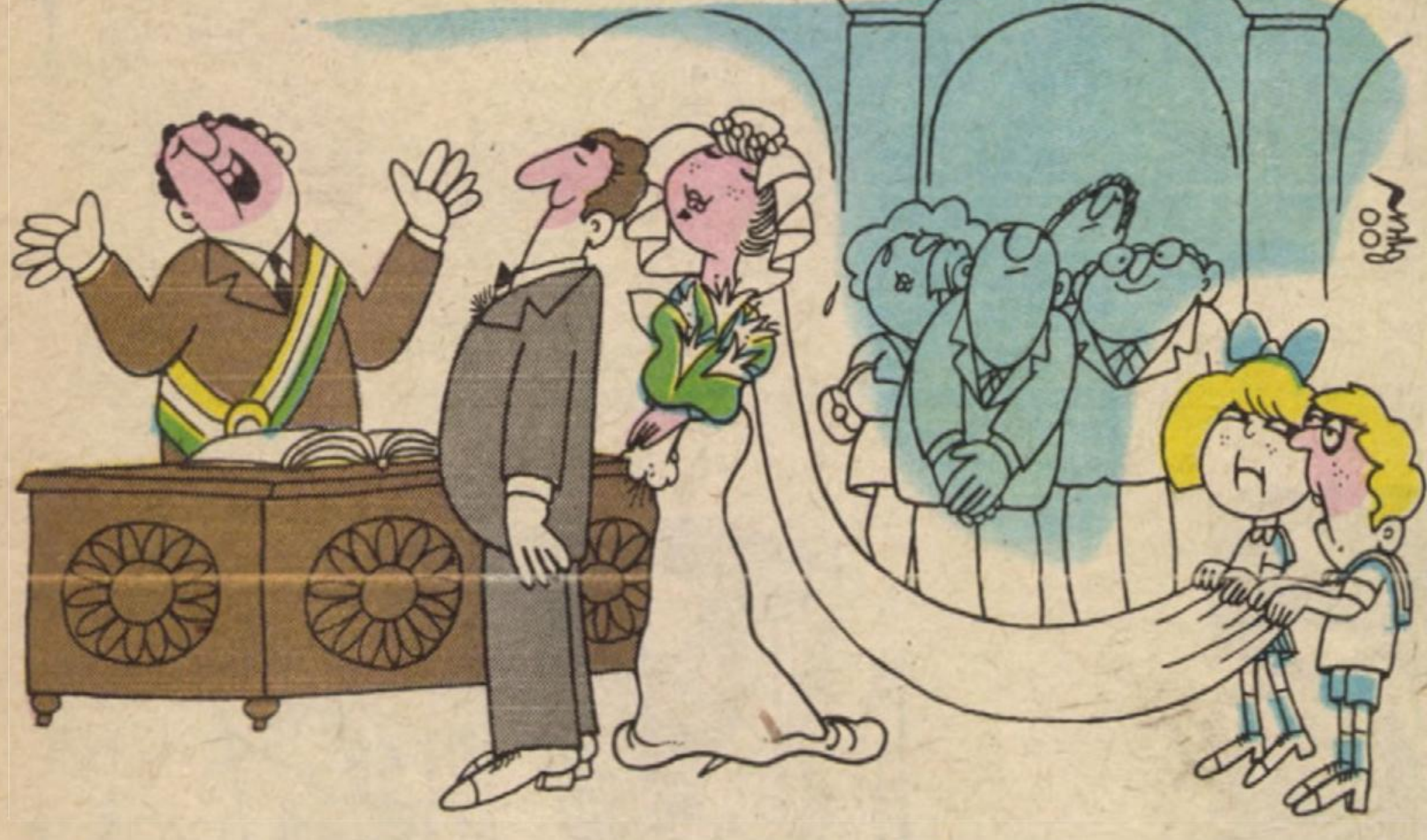

A KIS FILOZÓFUS

– Ez mind szép, de vajon mit értünk a boldogság fogalmán?

TAKARÉKOS FIATALOK

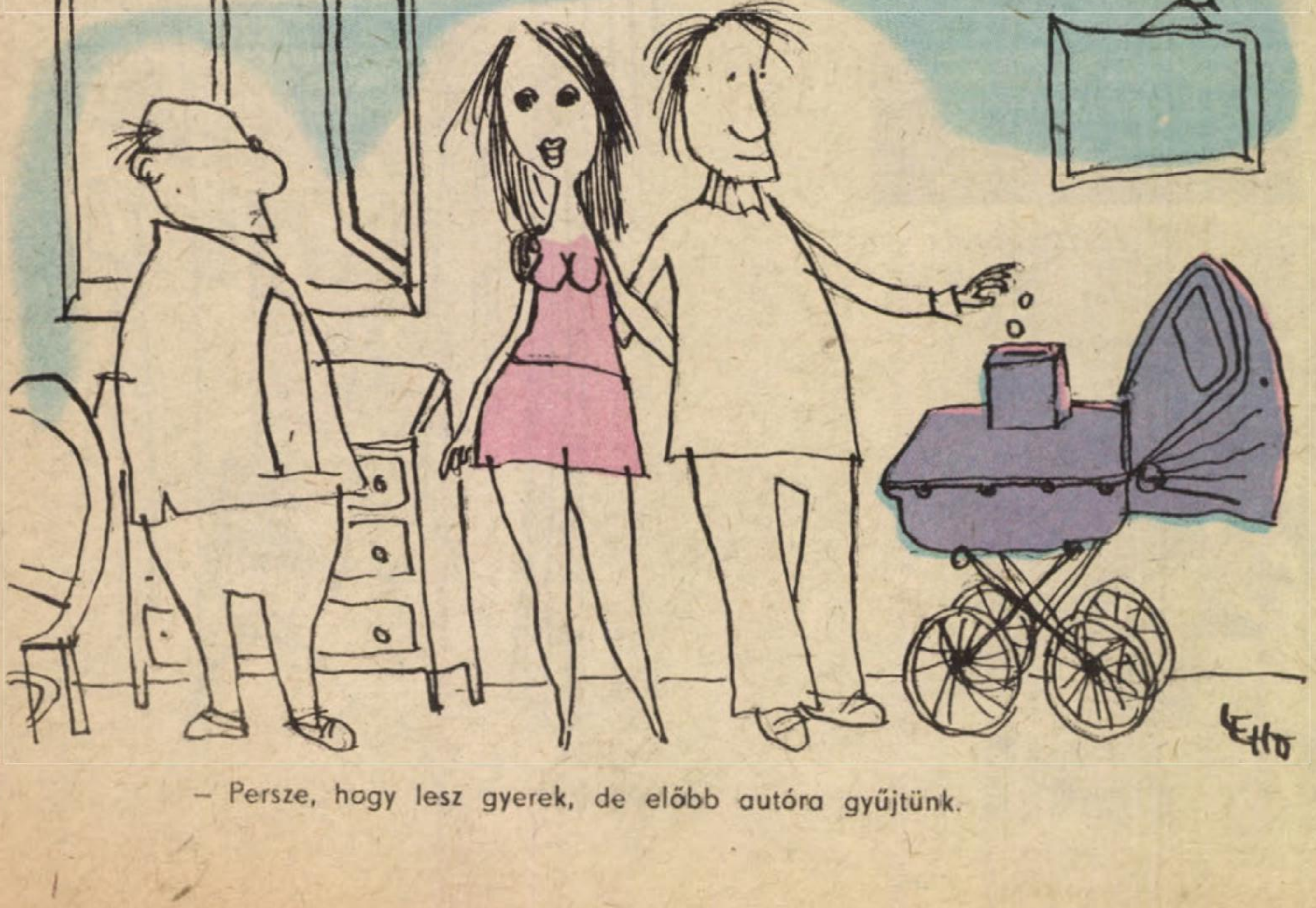

– Persze, hogy lesz gyerek, de előbb autóra gyűjtünk.

HIRDETÉS HIRDETÉS

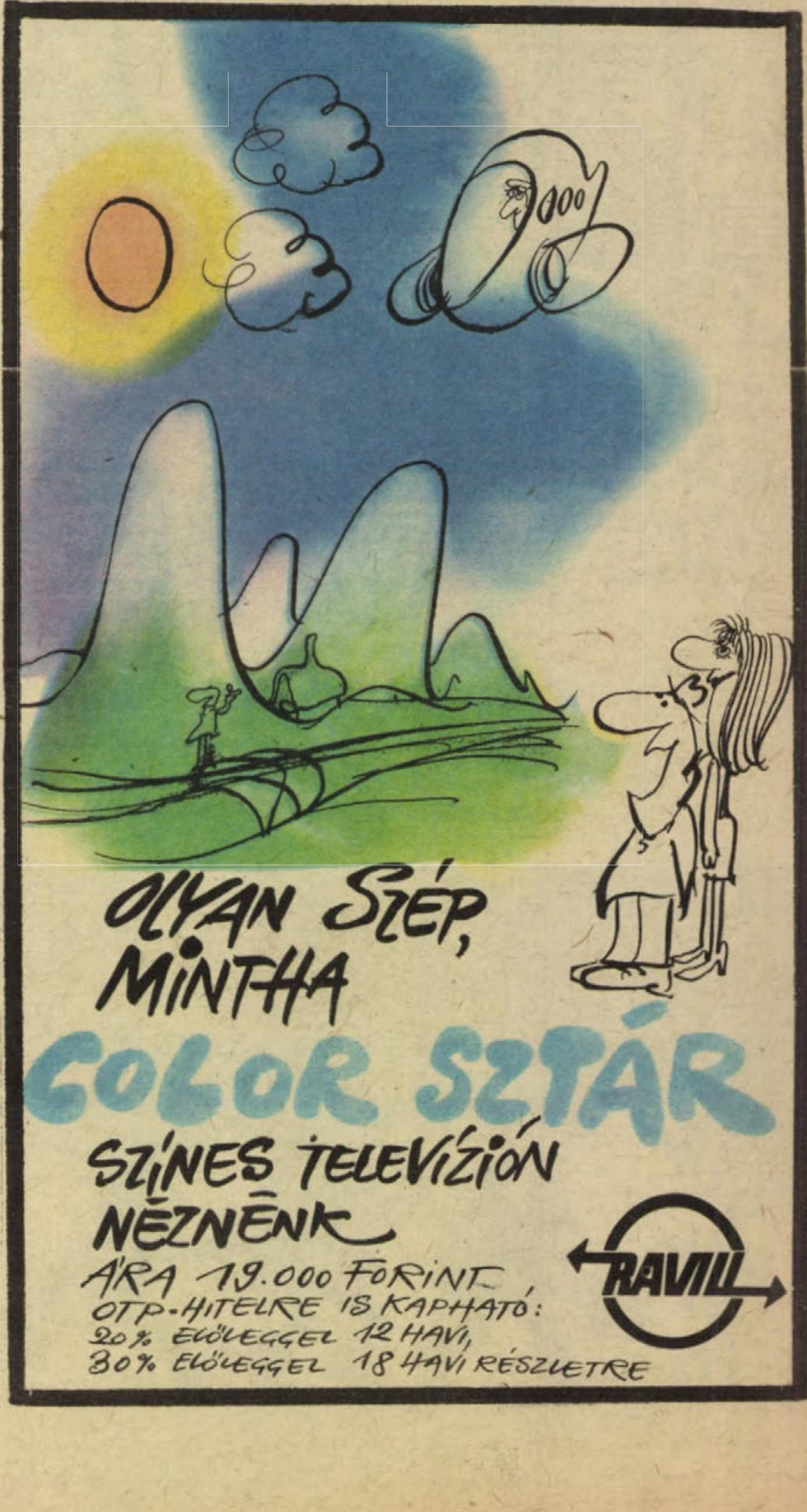
OLYAN SZÉP, MINTHA
COLOR SZTÁR
SZÍNES TELEVÍZIÓN NÉZNÉNK
ÁRA 19.000 FORINT,
OTP-HITELRE IS KAPHATÓ:
20% ELŐLEGGEL 12 HAVI,
30% ELŐLEGGEL 18 HAVI RÉSZLETRE
RAVILL

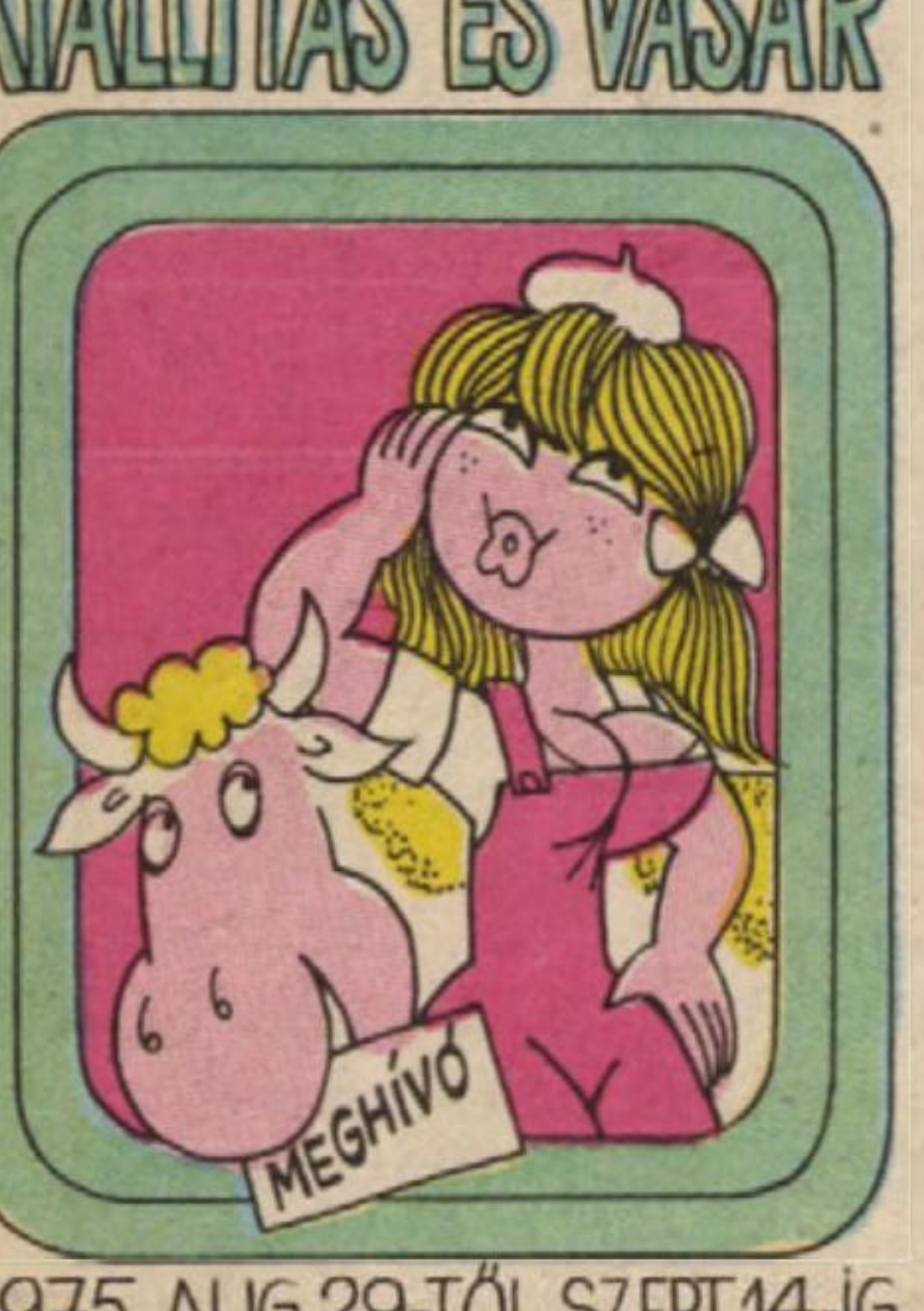

ne feledje!

68. ORSZÁGOS MEZŐGAZDASÁGI ÉS ÉLELMISZERIPARI KIÁLLÍTÁS ÉS VÁSÁR

1975. AUG. 29-TŐL SZEPT. 14-IG
BUDAPESTI
NEMZETKÖZI VÁSÁRKÖZPONT
X., ALBERTIRSAI ÚT 10.

NYITVA:
NAPONTA: 9-TŐL 20 ÓRÁIG
PAVILONOK: 9-TŐL 19 ÓRÁIG
ISTÁLLÓK: 9-TŐL 18 ÓRÁIG

33%-OS UTAZÁSI KEDVEZMÉNY
RENDEZI:
A HUNGEXPO

INTER-TOURIST

NEKÜNK SZÜKSÉGÜNK VAN ÖNRE...

ÖNNEK SZÜKSÉGE LEHET RÁNK!

NÉMETÜL, ANGOLUL BESZÉLŐ FIATAL NŐKET KEZDŐ ELADÓNAK FELVESZÜNK

Szakképesítést szerezhet.

Jelentkezés munkanapokon 10 órakor:

INTERTOURIST

Budapest V., Szép u. 6.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

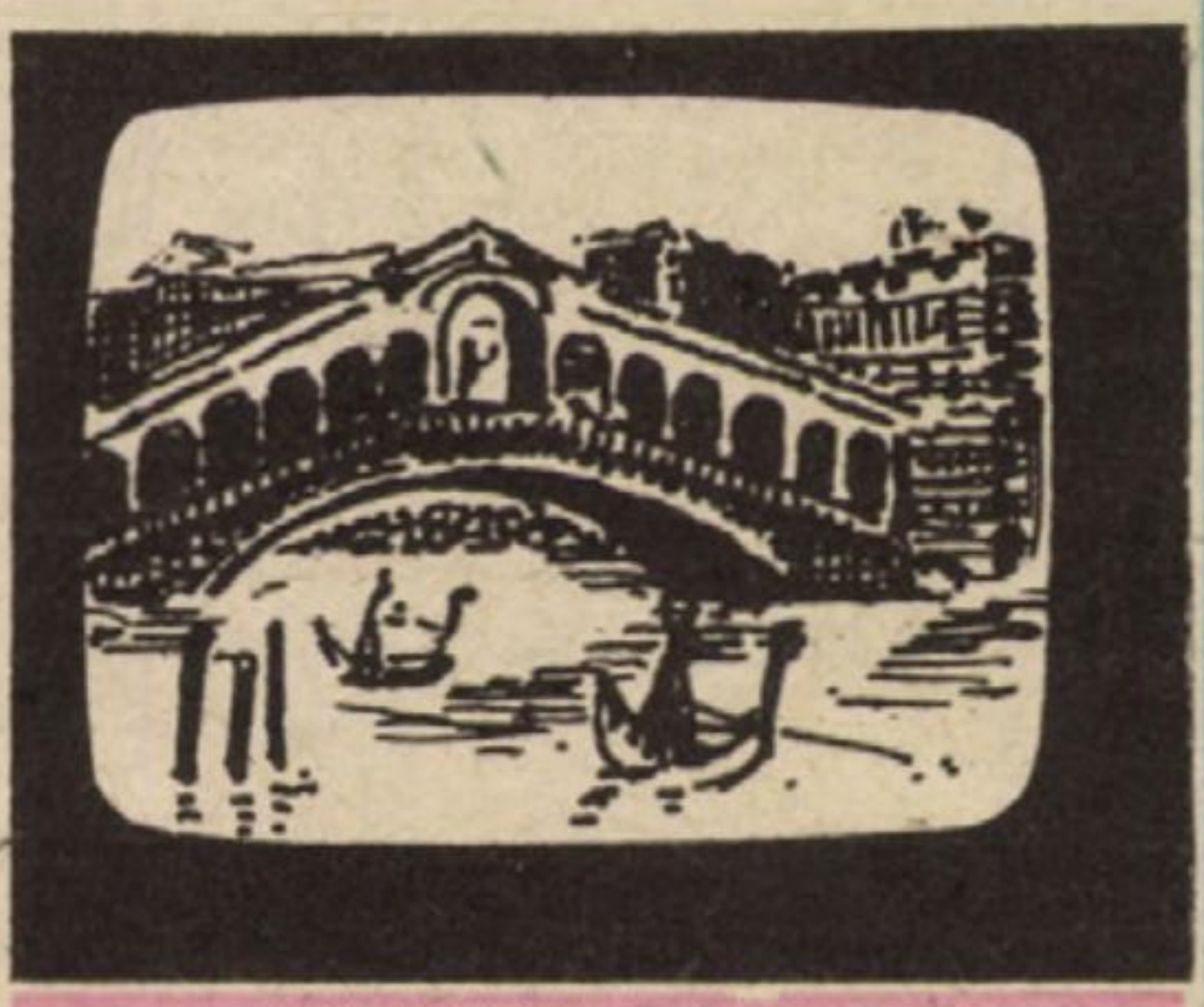

Vasárnap:

A Hortobágyi Nemzeti Park

sajátos színvilága elevenedik meg

Értjük mi, a Hortobágy az Alföld Velencéje, a Rialto pedig Itália kilenclyukú hídja! Valóban sajátos színvilág!

(A Rádió- és Televízióújság hirdetései között fedezte fel Vörös Gergely)

megszüntetése.

Hogy - a mi népünk alapvető dolgokban restnek nem nevezhető, azt az általános gazdasági és kulturális fejlődésen kívül bizonyítja például a legutóbbi évek növekvő gyermekáldása is. De a

Hát bizony, ha mi egyszer amúgy istenigazából nekigyürkőzünk...

(A Népszabadságból ollózta Kőhalmi Ferenc)

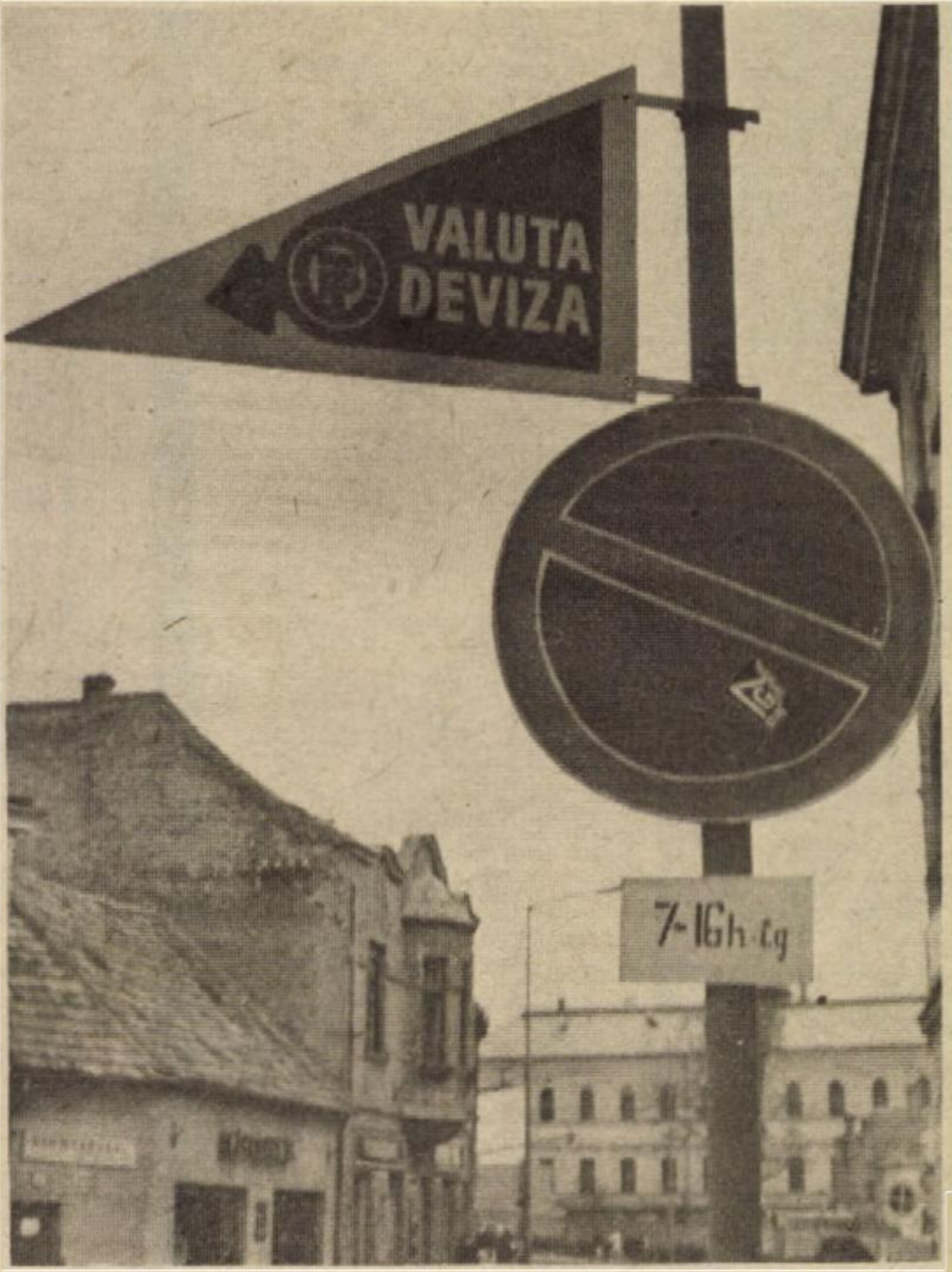

Végre egy igazán korszerű KRESZ-tábla! Ne várakozzunk feleslegesen devizára!

(Veszprémben fotózta Borbély József, győr-szentiváni olvasónk)

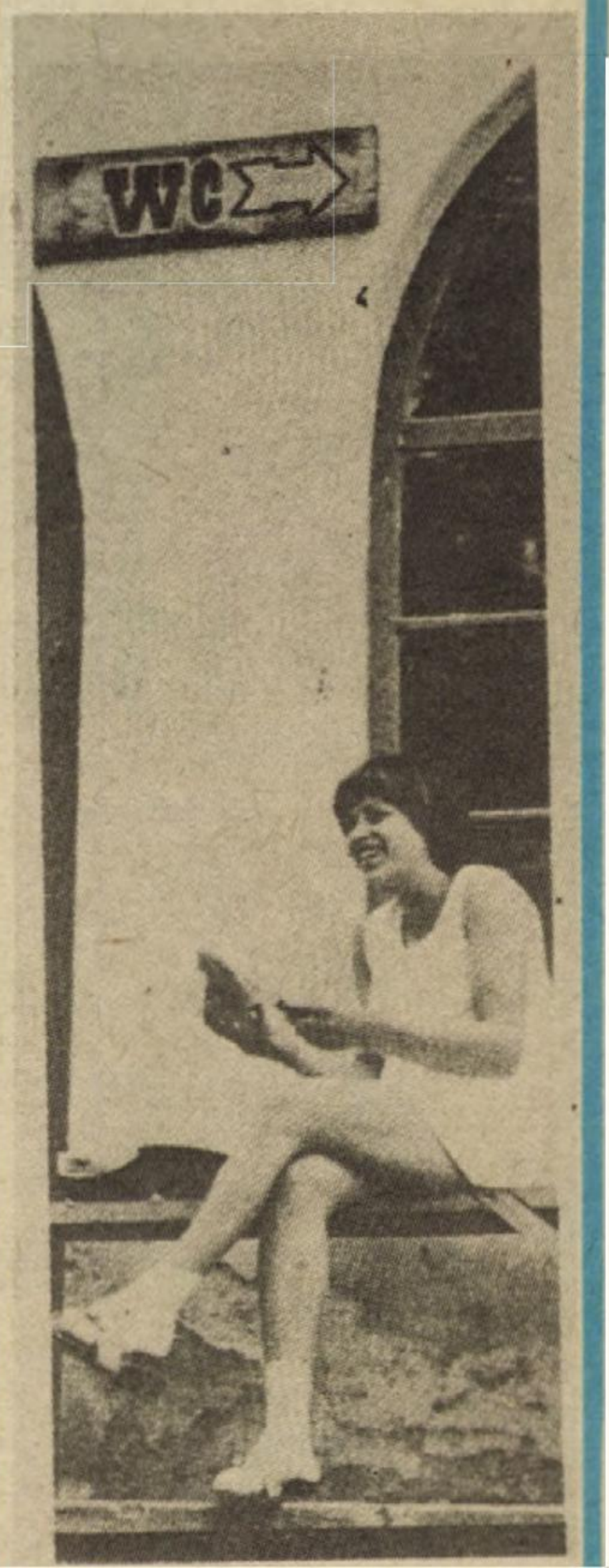

Itt a dinnyeszezon

Gusztusos képzettársítás, az áldóját!

(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Paál Sándor, pécsi olvasónk)

SZILÁNKOK

ILLÚZIÓ

Z. szeret délig aludni, ezért ha reggel hét órakor kell felkélnie: magnóról meghallgatja a déli harangszót.

ÚT

Sok esetben ahhoz, hogy jó útra térjünk, az Útépítő Vállalat segítsége is szükséges.

ISZONYÚ ÁTOK

— ... és legyen magának egy rossz szomszédja...

HIVATALBAN

Benyitok a hivatalba. Az íróasztal mögött ülő férfinak elmondom a panaszomat. Unottan végighallgat, aztán megszólal:

— Fölösleges volt a szöveg. Én is ügyfél vagyok. A tisztviselők elmentek ebédelni...

REMEK EMBER

Y. igazgatóhoz bármikor bemehetnek a dolgozók, kopogtatás nélkül. Úgysincs a szobájában.

PEDAGÓGIA

— Mért kaptam a bácsitól ezt a pofont?

— Mert én nagyobb vagyok, és tanuld meg, kisfiam, hogy a kisebbet nem szabad bántani!

GAVALLÉR FÉRJ

— Már alig várom a szilvesztert. A férjem megígérte, hogy éjfélkor ásványvizet bontunk.

BÉKÍTÉS

Brahovácz meséli:

— A napokban két kötekedő garázda alak megkért a kocsma előtt, hogy szolgáltassak igazságot köztük.

— És?

— A gipszkötést már a jövő héten leveszik rólam...

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ellopták az autómat!

— Bejelentetted a rendőrségen?

— Még nem. Tudod, már nagyon kopott volt. Megvárom, amíg a tolvaj átfesteti.

Itt levágandó!

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

CSAK fiatalokról

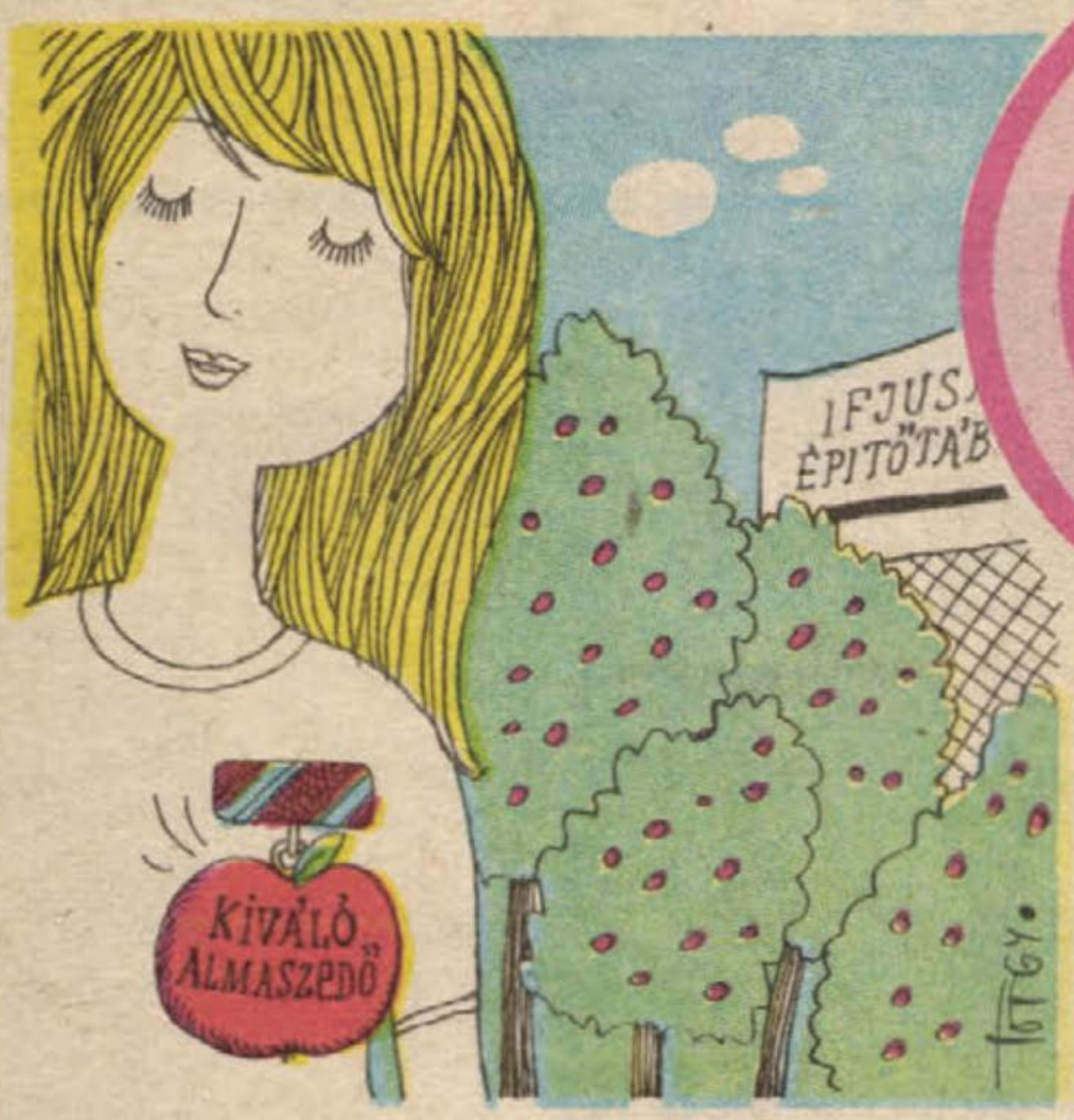

KITÜNTETESTERV GIMNAZISTA LANYOKNAK

NAGYON FIATAL HAZASOK

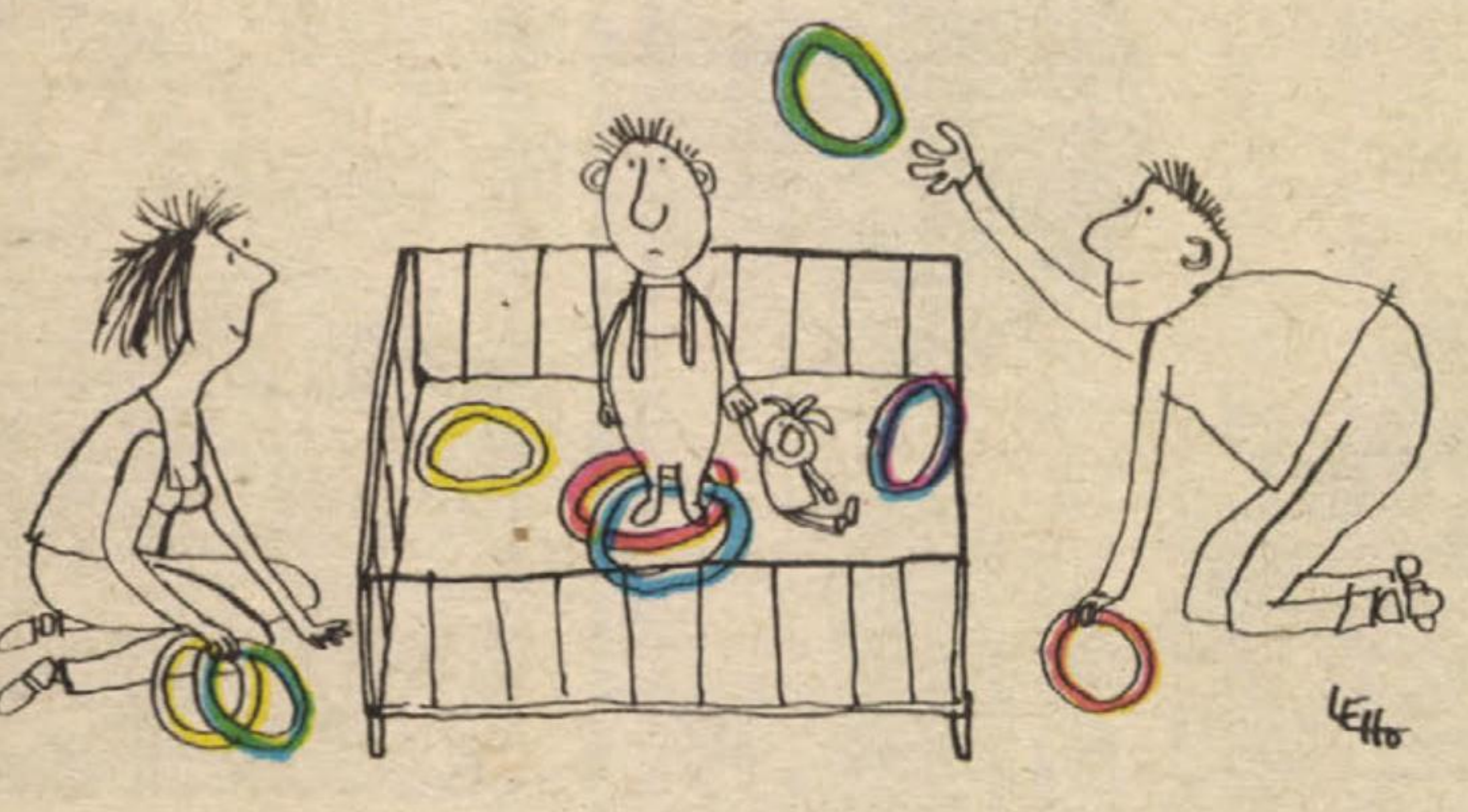

FESTO LESZ A GYEREKBOL

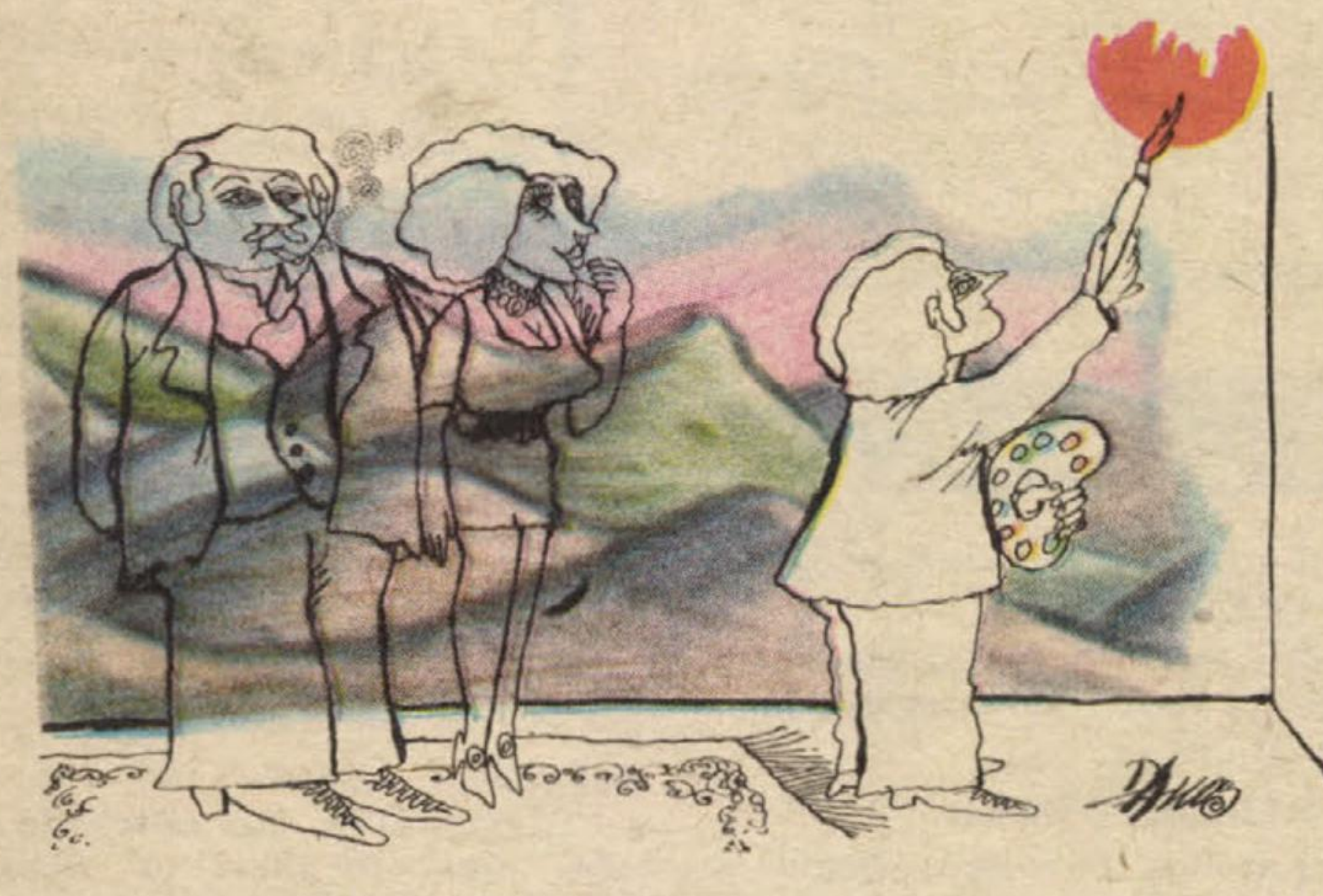

Pillanatok

①

A járási intézménynél megüresedett az egyik osztályvezetői szék. A helyettes akart beleülni. Mást neveztek ki, egy okos fiatalembert, a helyettes eddigi beosztottját. Futótűzként terjed: az a zöldfülű nem alkalmas vezetőnek.

Az osztályvezető-helyettes felesége kijelenti a presszóban: „Lejáratjuk, kibuktatjuk, összefog az egész rokonságom. Mi többen vagyunk. Nyert ügy. Kitekerjük a nyakát."

②

A nagymamát meglátogatják a fiatalok, néhány héttel az esküvő után, nagy a harag, ezt akarják feloldani. A mama ellenezte a házasságot, mert a vőlegénynek „nincs semmije azon kívül, hogy férfi".

Tehát mégis csak meglátogatják. Az öregasszony szívélyeskedik. Mindjárt sütök nektek kolbászt. Ki sem megy a kamrába. Beszélgetnek, múlik az idő. Jó lesz, ha kolbászt sütök? Persze hogy jó. De nem süt. Több óra eltelik, nincs már beszédtéma, a fiatalok hazamennek. Nemsokára ők hívják meg a nagymamát, a férfi indítványára. Elmegy. A fiatalember megtörli neki a széket, amikor hellyel kínálja. Aztán elkezd enni. Egyedül. Nagy élvezettel, illatos kacsasültet. Bort is tölt magának az ifjú vő (csak magának), fölhajtja. Egészségére, nagymama!

Az öregasszony úgy elrohan, mintha százméteres síkfutó lenne.

③

A Csókolom Pisti válási szándékát meghiúsította a bíróság. Lelkére beszélt a bírónő. Csókolom Pistit azért hívják így, mert minden ötödik szava ez, ha nővel beszél.

Csókolom, én ezt nem bírom erővel. Tessék nézni, milyen vékony vagyok. Egyszer is ajándékot vettem a Zsuzsinak, de ahogy megcsókolt az ajándék miatt, mindjárt lehúzott a sezlonra, és ennek örült, hogy lehúzott, nem az ajándéknak. Régebben már megszöktem egy nővel, de a Zsuzsi megtalált és visszavitt. Most én mit csináljak, csókolom? Szeretnék tőle megszabadulni, mert szép a Zsuzsi és simogatós természetű. Hiába. Tessék megnézni, csókolom, milyen vékony vagyok. A bíróság miért az erősebbet pártolja?

Gemenci József

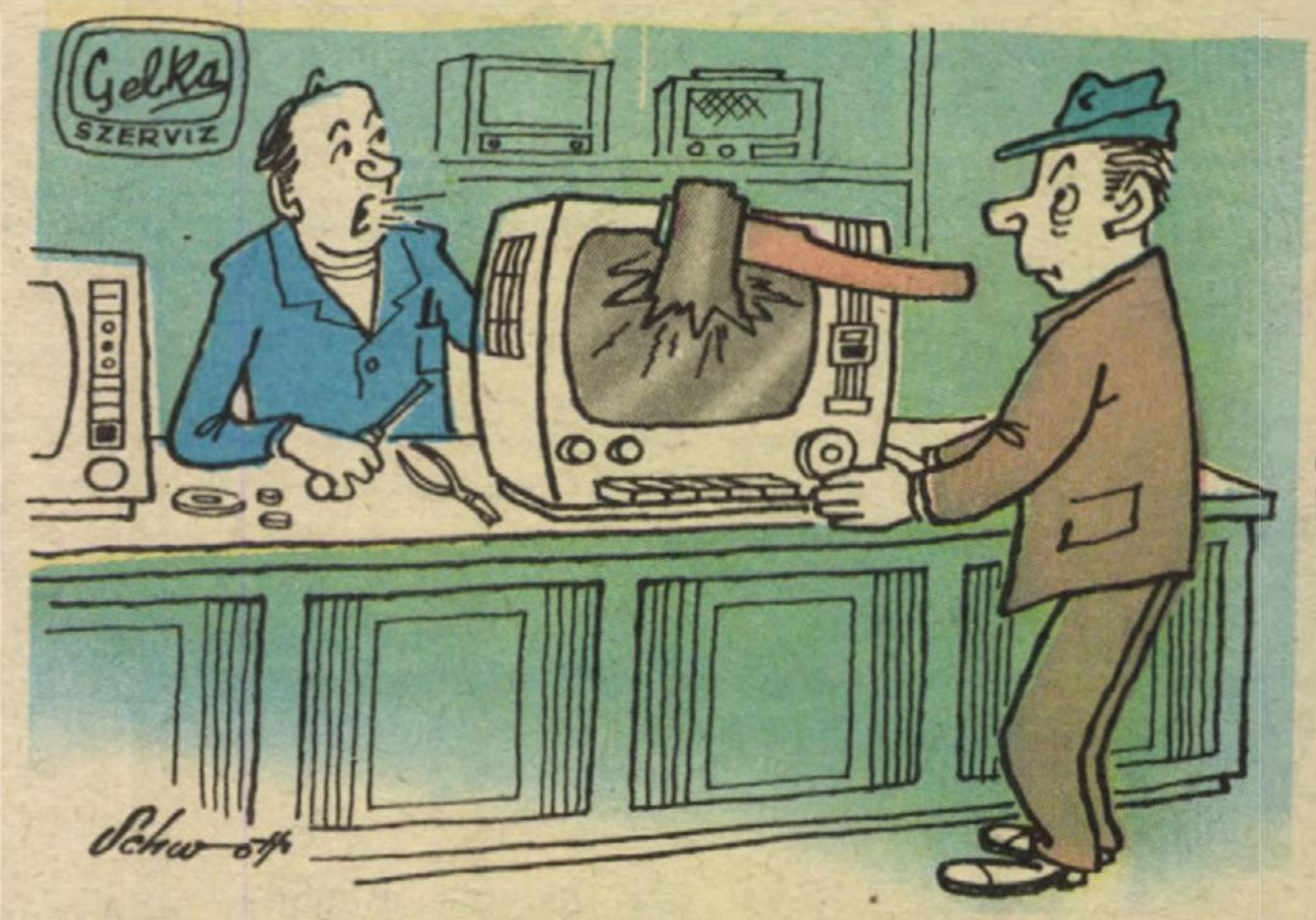

SZERVIZBEN

– De uram, ebbe a készülékbe valaki belepiszkált!

MEGRENDELŐLAP

197.................................... hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot,

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve: ....

Irányítószám: ☐☐☐☐ város (község, falu) ....

.... utca .... hsz. .... ajtó.

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

................................., 197...... .... hó .... nap.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni!)

....

aláírás

TOKELETES KISZOLGALAS

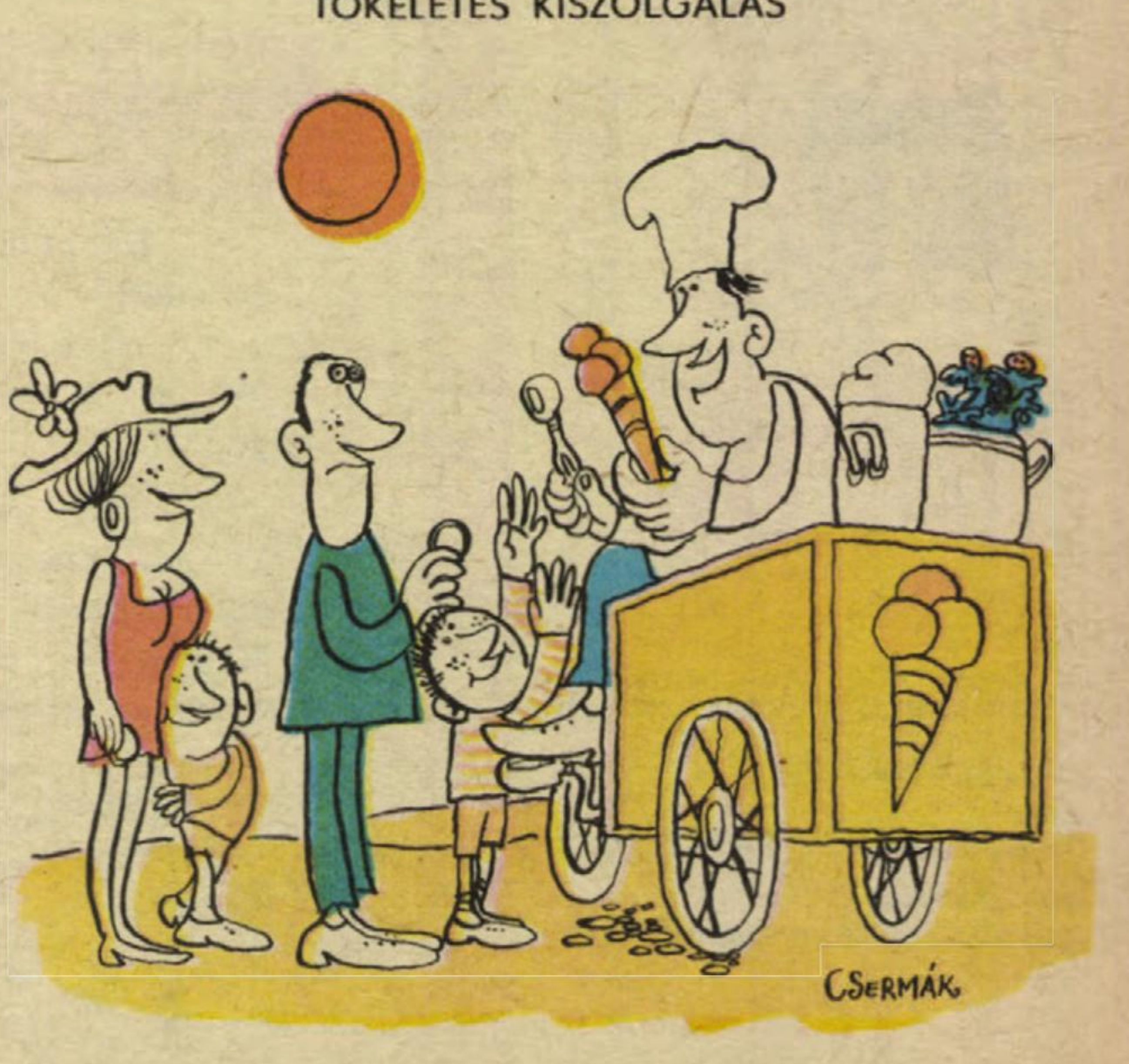

– Tejszínhabbal, vagy szalmonellával parancsolja?

GONDOS HÁZIASSZONY

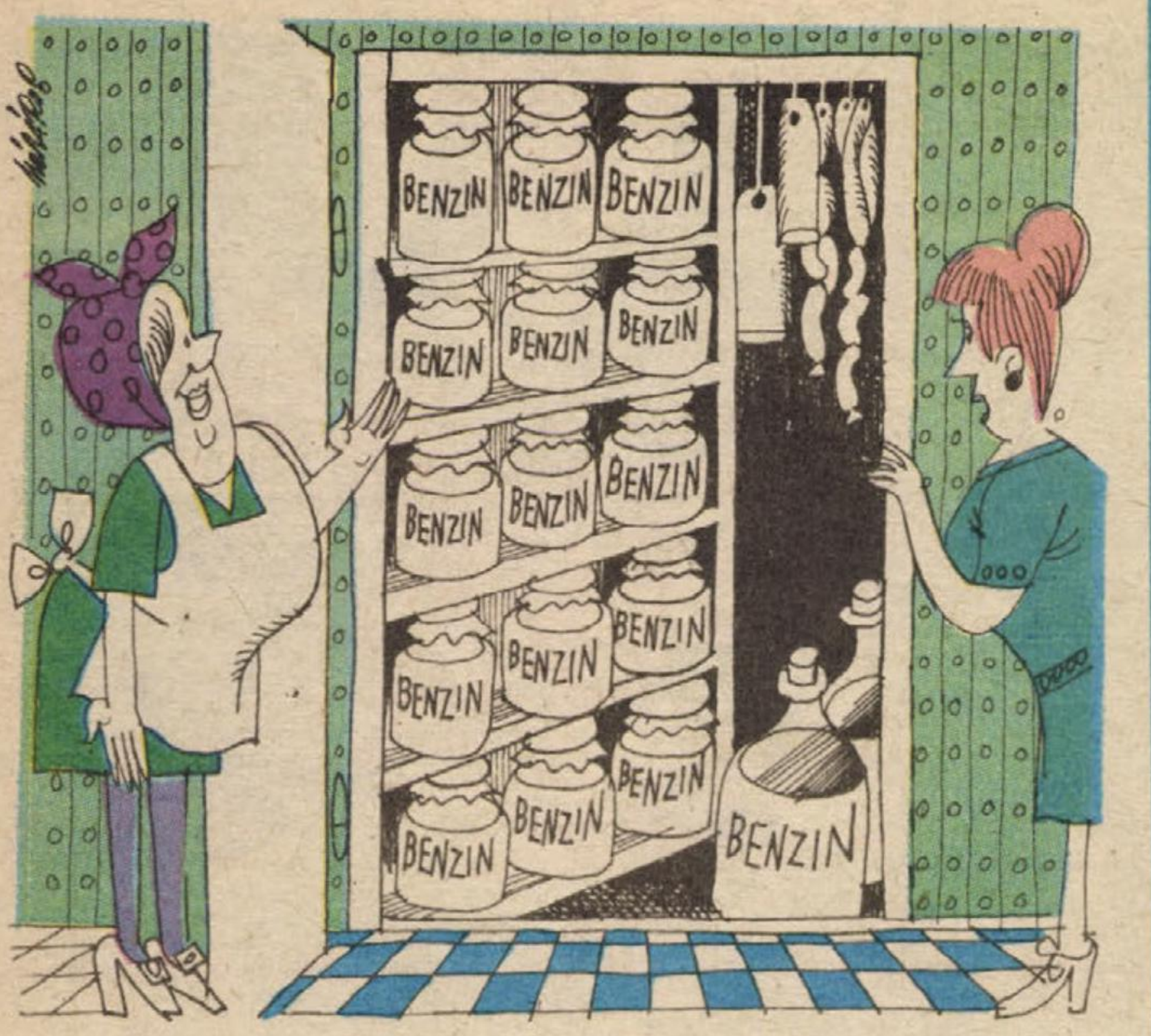

FLÖRT

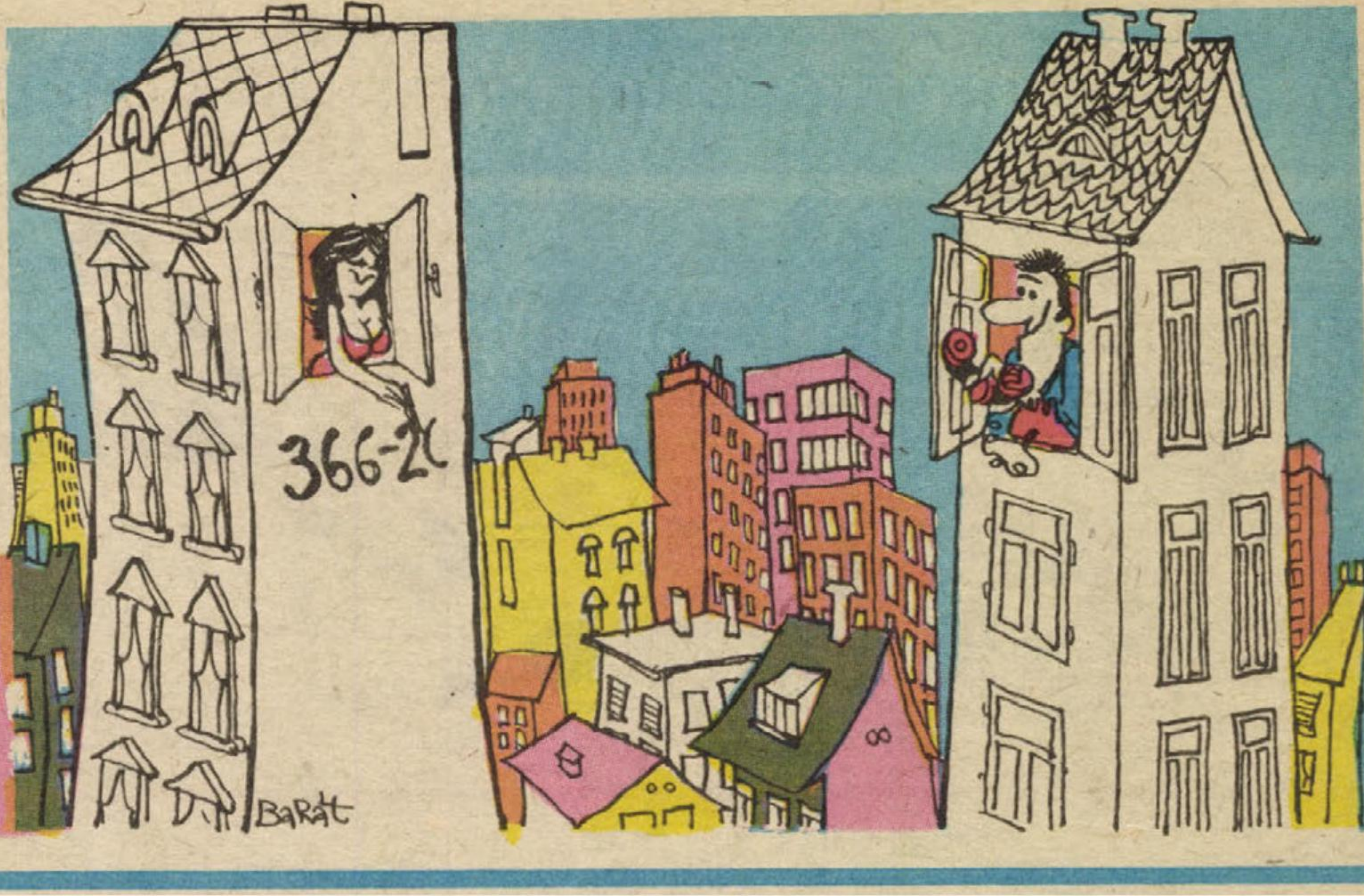

AZ IDÉNY-EMBER

Aminap Balatonkedvesre vittem le a fivéremet, s mert még csak tíz óra volt, magam is megmártóztam a vízben. Amint megyek visszafelé a partra, a meglepetéstől csaknem kiejtettem a kezemből az úszónadrágomat: Géza barátom jött szembe velem, de alig ismertem rá, pedig ő volt. Torzonborzan jött, borotválatlanul, egy mocskos vászonnadrágban. Valami bárgyú dallamot fütyörészve rángatta magát a dal ütemére, miközben egy stanicliból körtét evett.

— Géza! — kiáltottam rá, ő pedig vigyorogva jött felém és a kezét nyújtotta. Nem vagyok hipochonder, de ezt a kezet félve fogtam meg: ragadt a mocsoktól.

— Géza! — mondtam felindultan —, ha nem tudnám, hogy te vagy, azt hinném, hogy nem téged látlak! Ápolatlan vagy, mint egy párizsi koldus és fütyörészve dobálod magadat! Te, aki csak rekviemeket hallgatsz, és annyira igényes vagy a külsődre, hogy a borbélyhoz indulva előbb megborotválkozol. Te, mosatlan körtét eszel ilyen kézzel?

— A a helyzet — feleli —, hogy a szervezetem rettenetesen érzékeny az időjárásra. Biztosan te is tudod, hogy az időjárást az orvostudomány is számításba veszi már. Ma már szakorvos-meteorológus is létezik!

— Persze, hogy mindezt tudom — bólogatok —, de mi köze mindehhez a mosatlan körtének, és a szutykos kezednek? És miért rángatódzól?

— Mindjárt megérted — mondja Géza. — Én ugyanis nemcsak az időjárásra vagyok iszonyúan érzékeny, de az időjárással kapcsolatos *állapotokra* is rémesen inklinálok!

— Magyarázzad meg — szólítom fel Gézát —, mert még mindig nem lettem okosabb!

— Mondok egy példát — bólint Géza. — Menjünk a nyár elejére vissza, gondolatban. A nyár beköszönte előtt megjelennek a nyilatkozatok, a híradások a nyári kulturális programokról. Mindenütt leszögezik, hogy nyáron az emberek könnyű, szórakoztató műsorokat igényelnek, erre van szükségük. Pokolba a nagy figyelmet igénylő színdarabokkal a nyári meleg idejére, a szervezetnek más kell ilyenkor: cirkusz, könnyűzene, és vicces dialógusok! Én pedig — időjárás-érzékenységemmel — máris reagálok a helyzetre! Szervezetem átállítódik, mondhatnánk tudományosan, és egyszer csak azon veszem észre magamat, hogy fütyörészni kezdek egy slágert. De ez még semmi!

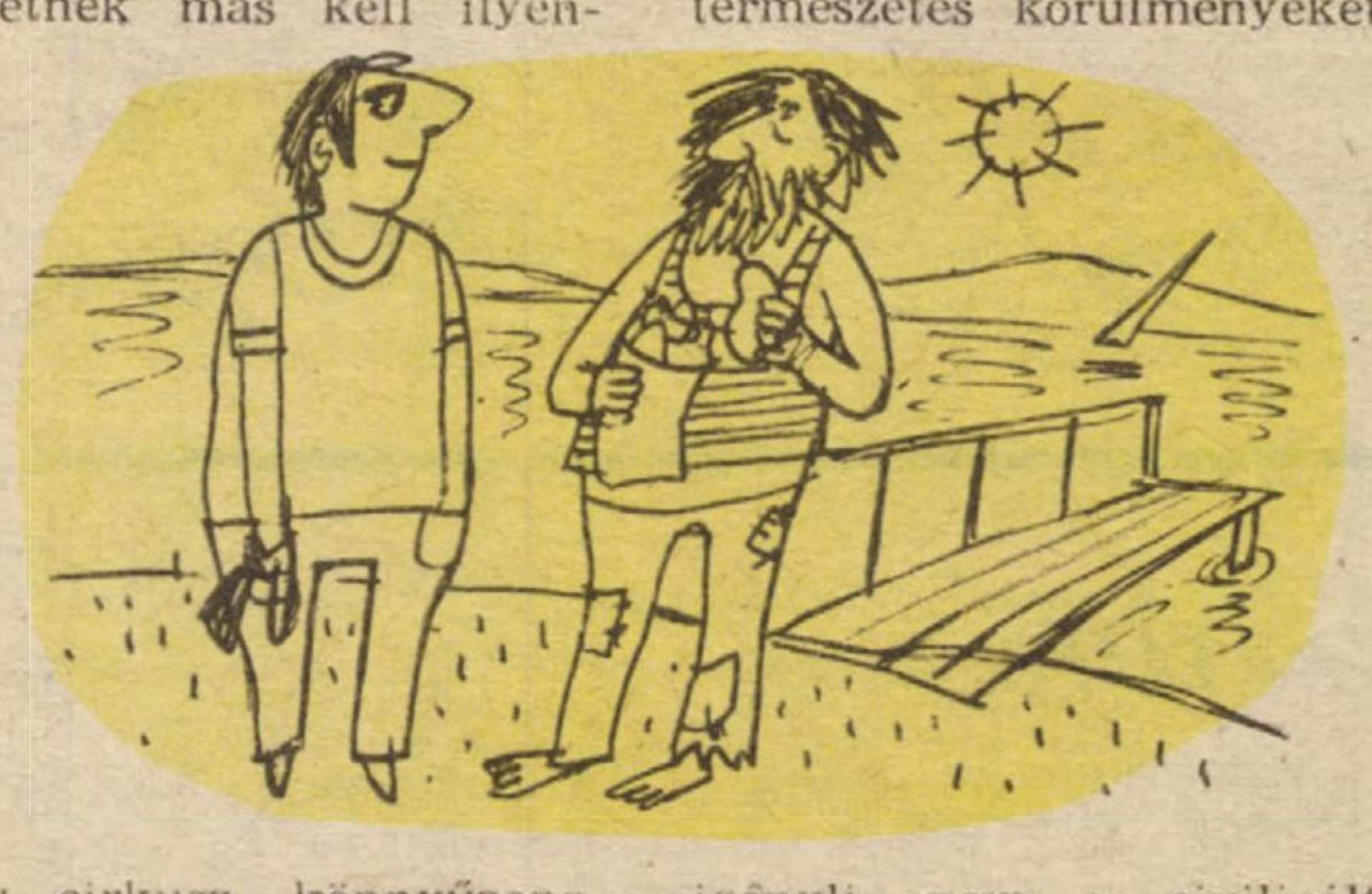

— Kezdem már érteni a dolgot — mondom Gézának —, de csak folytasd!

— Beérkezünk a kempingidénybe — folytatja — és itt is, ott is olvasom, hallom a nyilatkozatokat: erre van igénye az embernek nyáron: a földön feküdni, pokrócba burkoltan, és nem a megszokott ágyában, fehér lepedőn. A szervezet a természetes körülményeket igényli, nem a civilizált kényelmet. Én pedig reagálok az időjárásnak megfelelő magatartással; ebben a nadrágban járok és fekszem idestova kilencedik hete. Mert nagyon érzékeny a szervezetem, mondtam már! És hogy körtét eszem, staniclíból? Miért csodálkozol rajta? A vendéglátóipar is átalakul, a nyári, meteorológiai viszonyoknak megfelelően. A kerti asztalokat nem terítik meg — kinek van erre igénye nyáron? A szervezet július—augusztusban nem kíván késsel-villával enni, s a szomját olyan edényből oltja, amilyent a természettől megkaparint: üres konzerves dobozból, műanyag pohárból, a még alkalmazkodóbbak egyszerűen lefetyelhetik a vizet, mint pár százezer évvel előbb tette a heidelbergi ember. A mosatlan körte — emelte fel a kezét egy mosatlan körtével Géza — a meteorológiai állapotnak felel meg. Érted hát végre?

A parton hirtelen egy fiatal nő tűnt fel, lassan ballagva, mezitláb, blúza éppen csak rá volt vetve a vállára. Géza felvillanyozva nyújtotta felém a kezét:

— Szervusz! — köszönt és a fiatal nőt figyelte közben. — Tudod, — magyarázkodott sietve — a férfi és a nő kapcsolata a nyári hónapokban...

— A neandervölgyi állapotok szerint, ugye?

— Pontosan így! — kiáltotta Géza és indult a nő felé. — A fene egye meg azt az érzékeny természetemet!

— Meg se törülted a kezedet! — kiabáltam utána, de már se nem látott, se nem hallott.

Somogyi Pál

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-35 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

CIPŐBOLTBAN

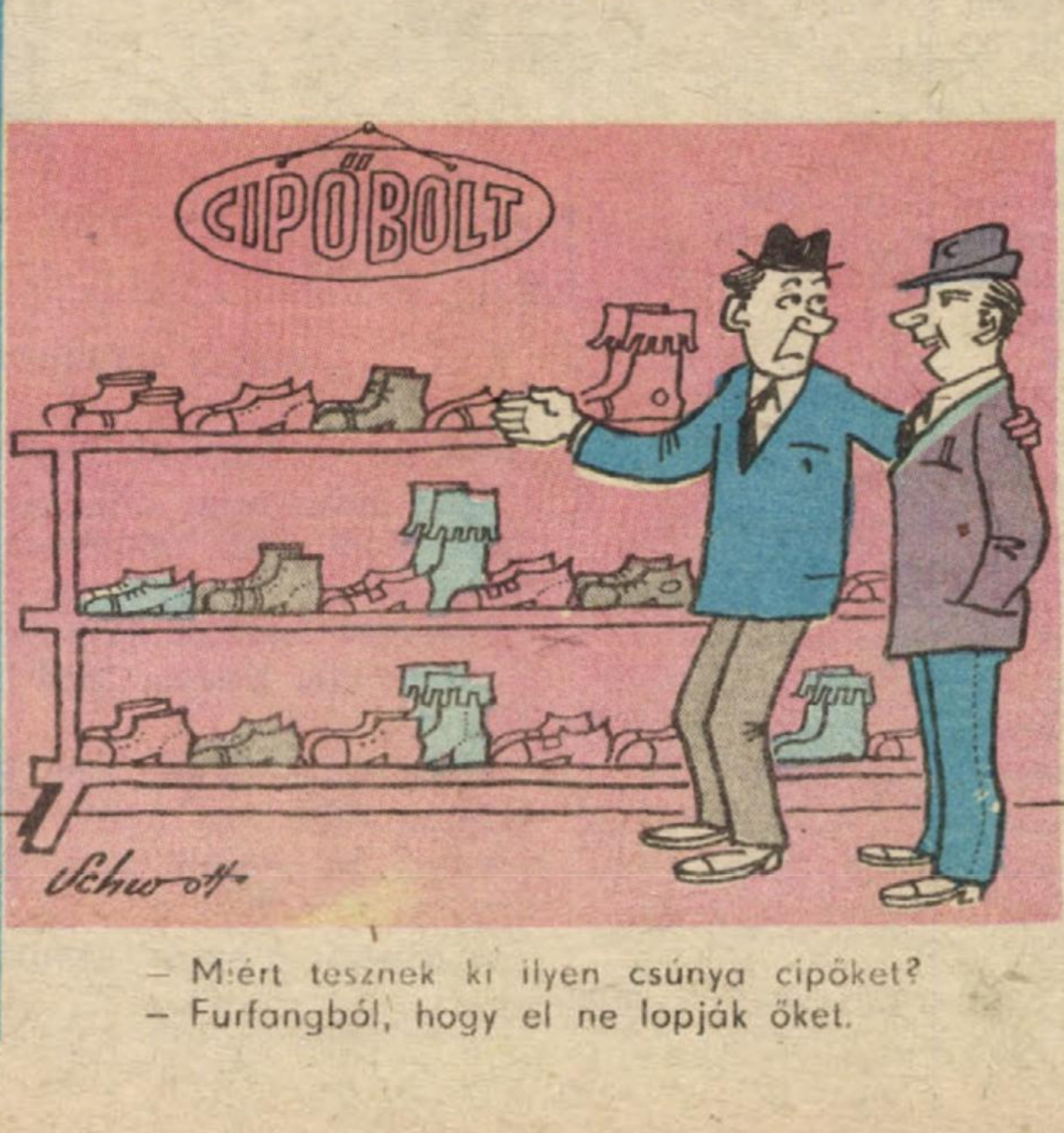

– Miért tesznek ki ilyen csúnya cipőket?
– Furfangból, hogy el ne lopják őket.

MAGYAR VIRTUS

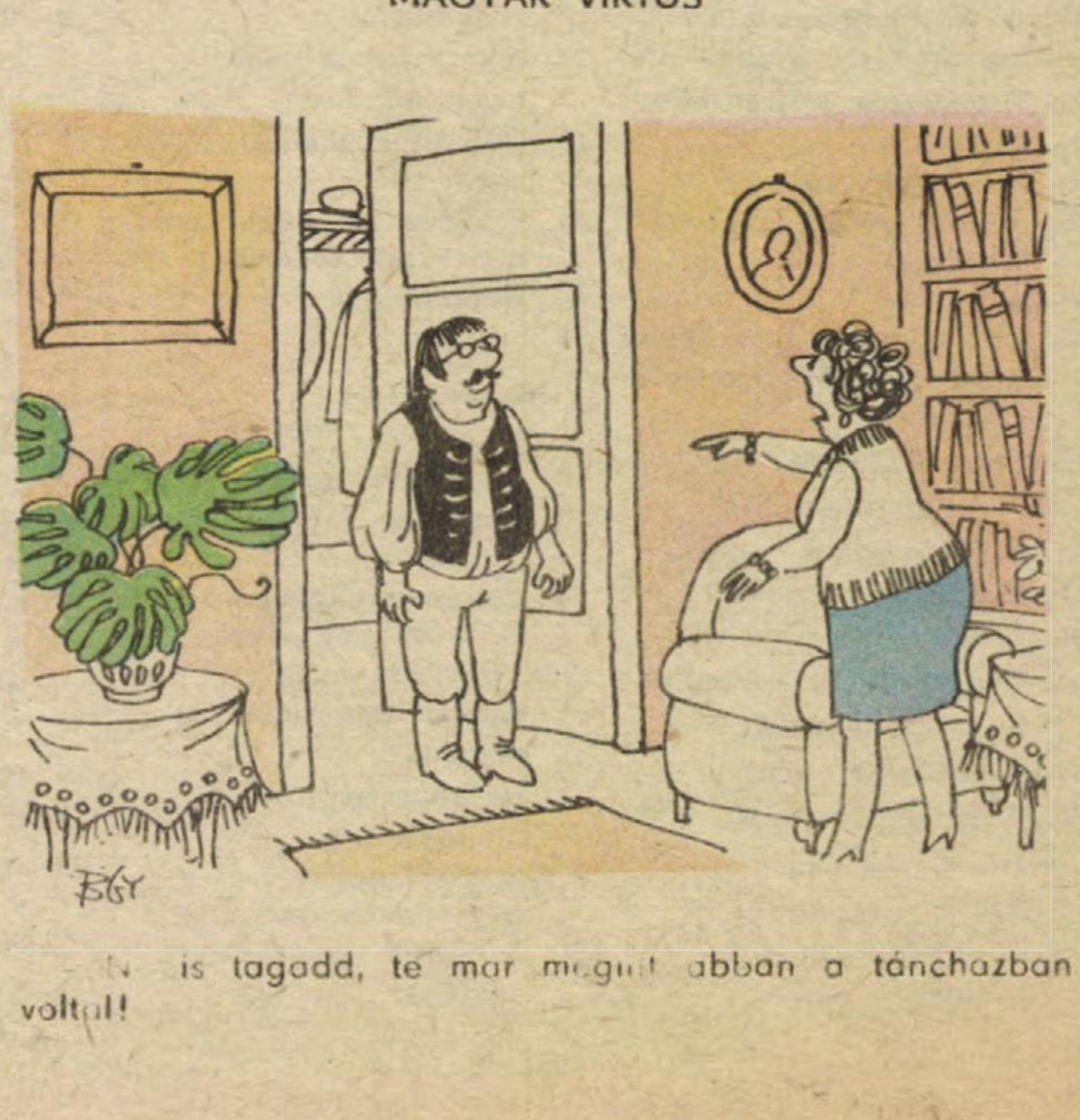

– Ne is tagadd, te már megint abban a táncházban voltál!

HOBBY

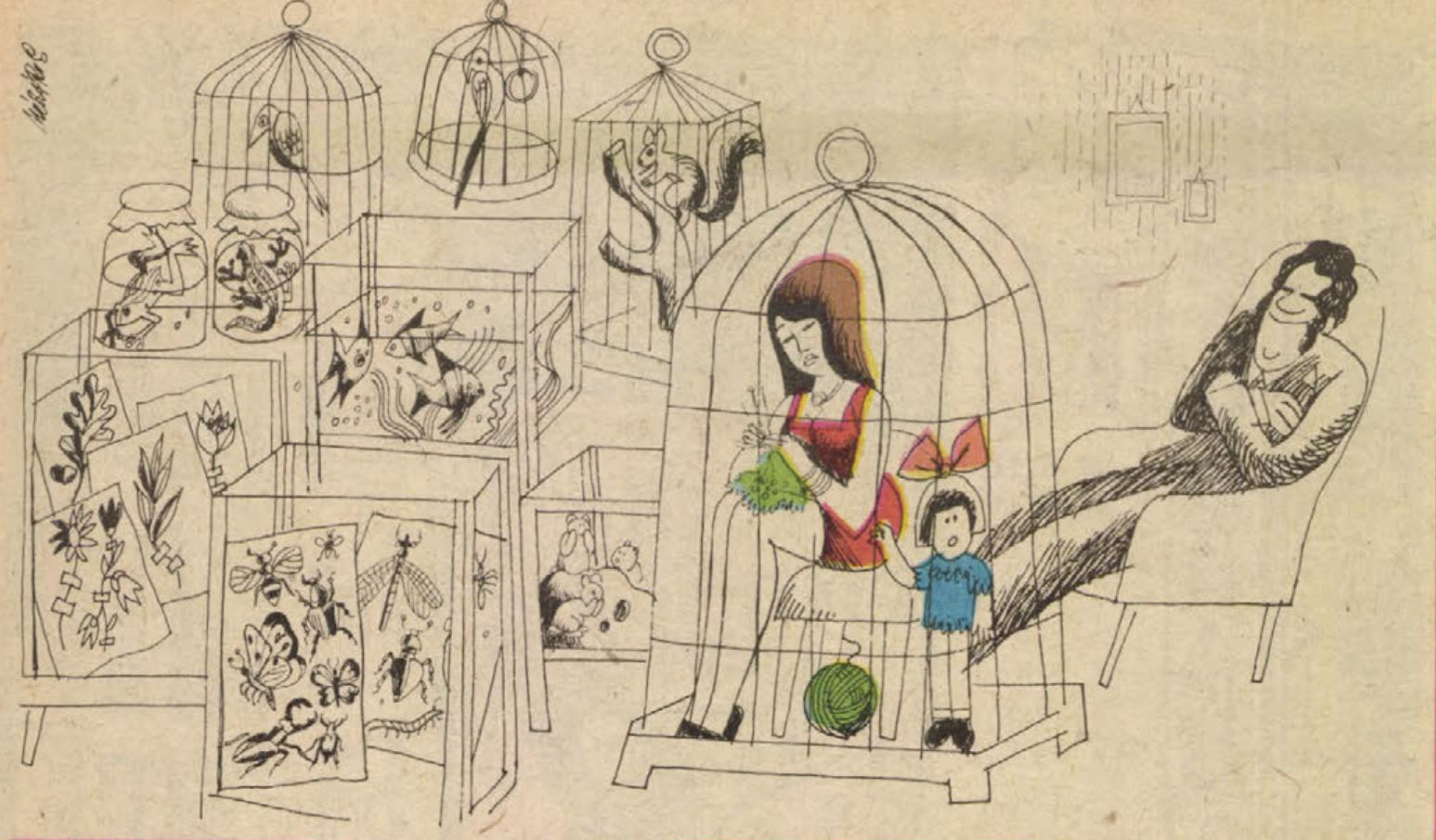

TANKÖNYVVÁSÁRLÁS

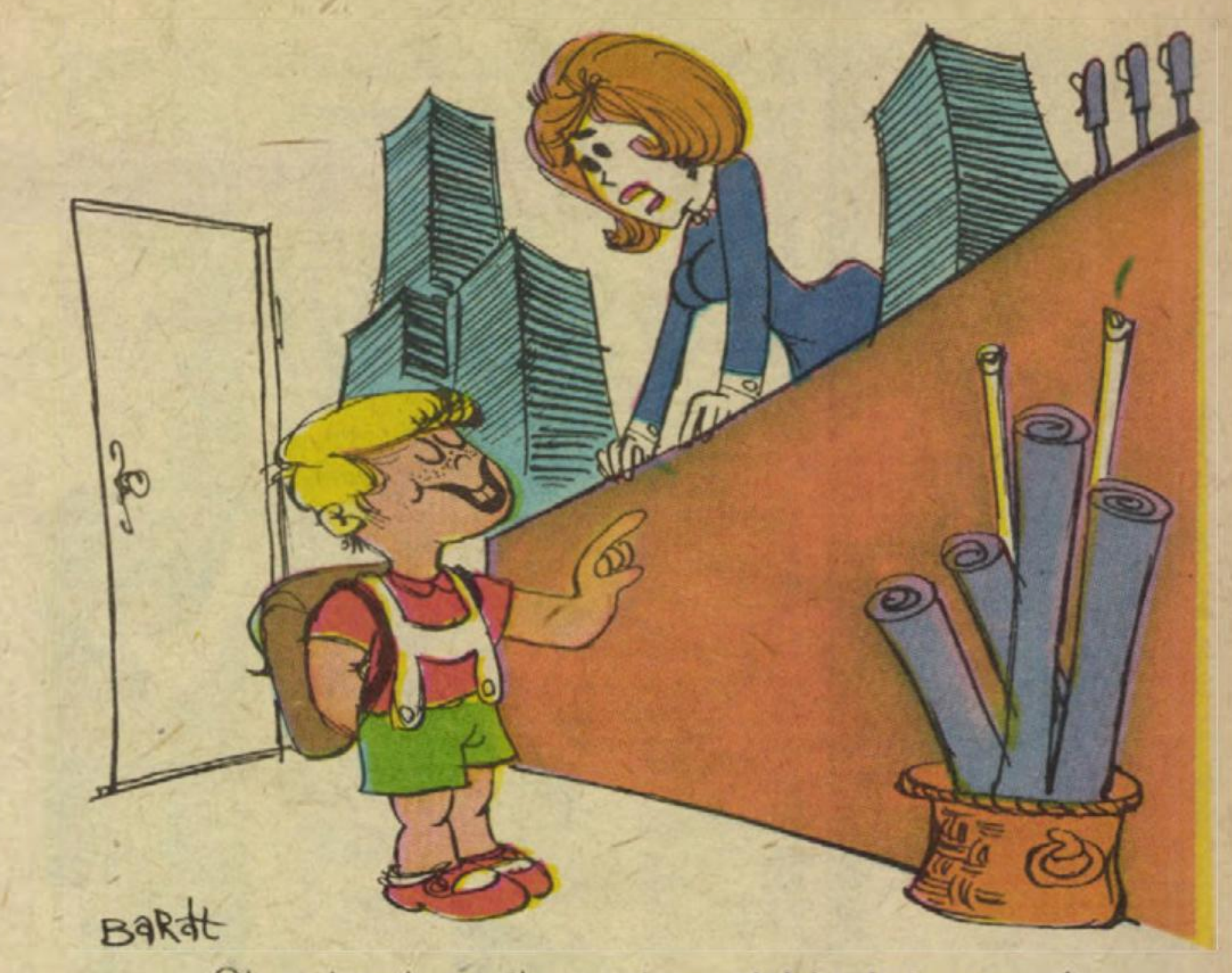

- Olyat kerek, amiben színes aktképek is vannak.

PRECIZ EMBER

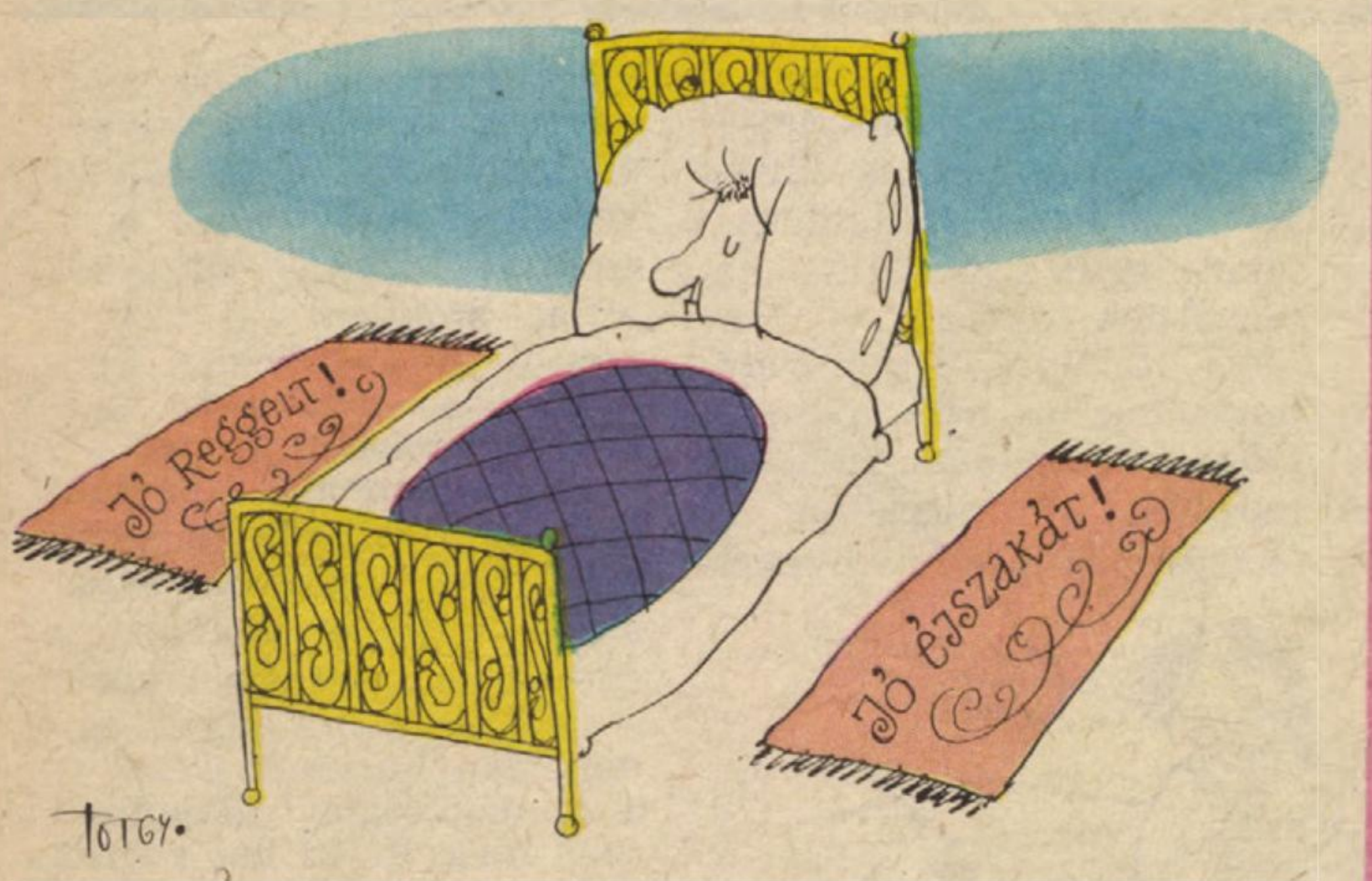
Jó Reggelt!
Jó éjszakát!
TOTGY.

ANTIALKOHOLIZMUS

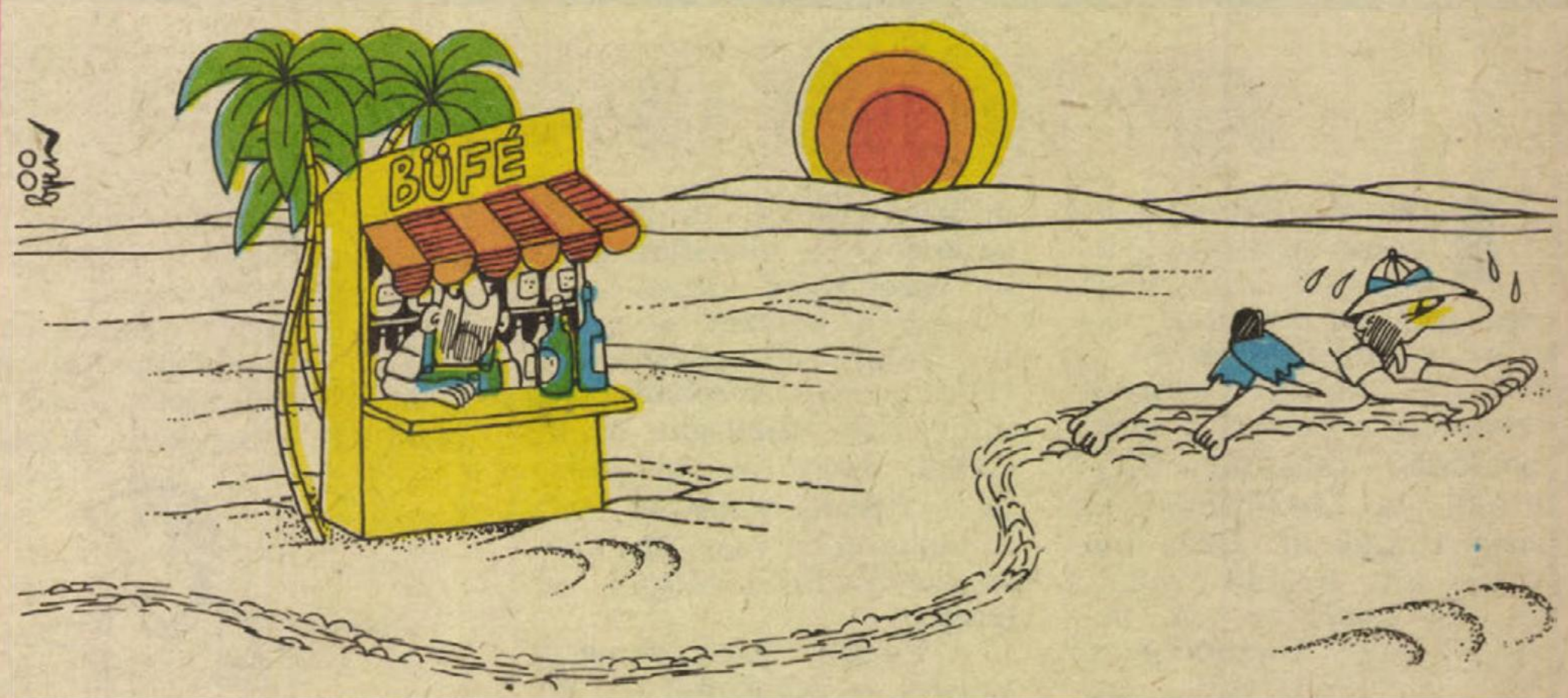

HALLÓ!

Az igazgatónak hatalmas erejű hangja van. Egyik nap az előszobájában várakozik egy ügyfél s hallja, hogy az igazgató torkaszakadtából üvölt odabent. — Vízszintes 1 — kérdi a titkárnőt. — Függőleges 8 — feleli az. Mire az ügyfél: — Függőleges 1. Megfejtésül az ügyfél és titkárnő párbeszédét kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 1-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. A Duna ókori neve
14. Folyékony elem
15. A gyümölcs a nap melegétől
16. Egyik minisztérium betűjele
17. Kalória tudományos rövidítése
18. Iván egynemű betűi
19. A legjelentősebb amerikai költők egyike
20. Csodálatos teljesítményt produkál
23. Magyarul: adag
25. Három részre osztott oltárkép
26. Arab nép
28. Legendásan hosszúéletű király a görög mitológiában
29. Ibsen drámája
31. . . . kett (illemtan)
32. Rosszindulatú ravaszkodás
36. . . reisz
38. Leningrádnál torkollik a Keleti-tengerbe
39. A kemény vitéz
40. Népe így nevezte Ho Si Minh-t
43. Edényt raknak rá
46. A görög ábécé „f” betűje
47. Rémület és undor vegyüléke
49. Nagy spanyol kikötőváros
51. Sok — németül
52. Postai tisztviselő sokszor teszi
54. Viselet az ókorban
56. Hajdani elődje
57. Középeurópai Kupa
58. Beosztottjai vannak (névelővel)
60. Síverseny kijelölt kapukon át
62. Néhány háziállat tápláléka
63. . . . meg jóemlékezetedben! (búcsú-forma)
65. Német tojás

FÜGGŐLEGES

2. A tudást gyarapítja
3. Vágy is, lap is van „ilyen”
4. Orvostól kapjuk
5. Motoros vontatógép
6. Világbajnokság
7. Kutya felszereléséhez tartozik
9. Holubár legyőzőjének monogramja
10. A Föld egyik pontja (Amundsen járt itt)
11. A szem szivárványhártyája
12. Folyó spanyolul
17/a. Szavakkal lefest
19. Közelre mutató szó
21. Magaslati pont Pécs mellett
22. L. C.
24. Híres országgyűlés színhelye volt
27. Walter Scott híres regényének címe
30. Görög „r” betű
32. Nyomdai műszó, vastag betűt jelent
33. . . . ció (éljenzés)
34. Ezt találni szerencsét jelent
35. Nem ott, de fordítva
37. Egészségügyi dolgozók
41. Országos Rendező Iroda
42. O. Z.
44. A Cecília név ma már nem használatos magyaros formája
45. Mint — németül
48. A színész, esetleg a szabó
50. A ló mozgását korlátozza
53. Beszédhibája van
55. Gárdonyi népieskedő hőse
59. Hallás-szerv
61. Kiszűri a selejtet
64. Z. T.
66. Az indium vegyjele

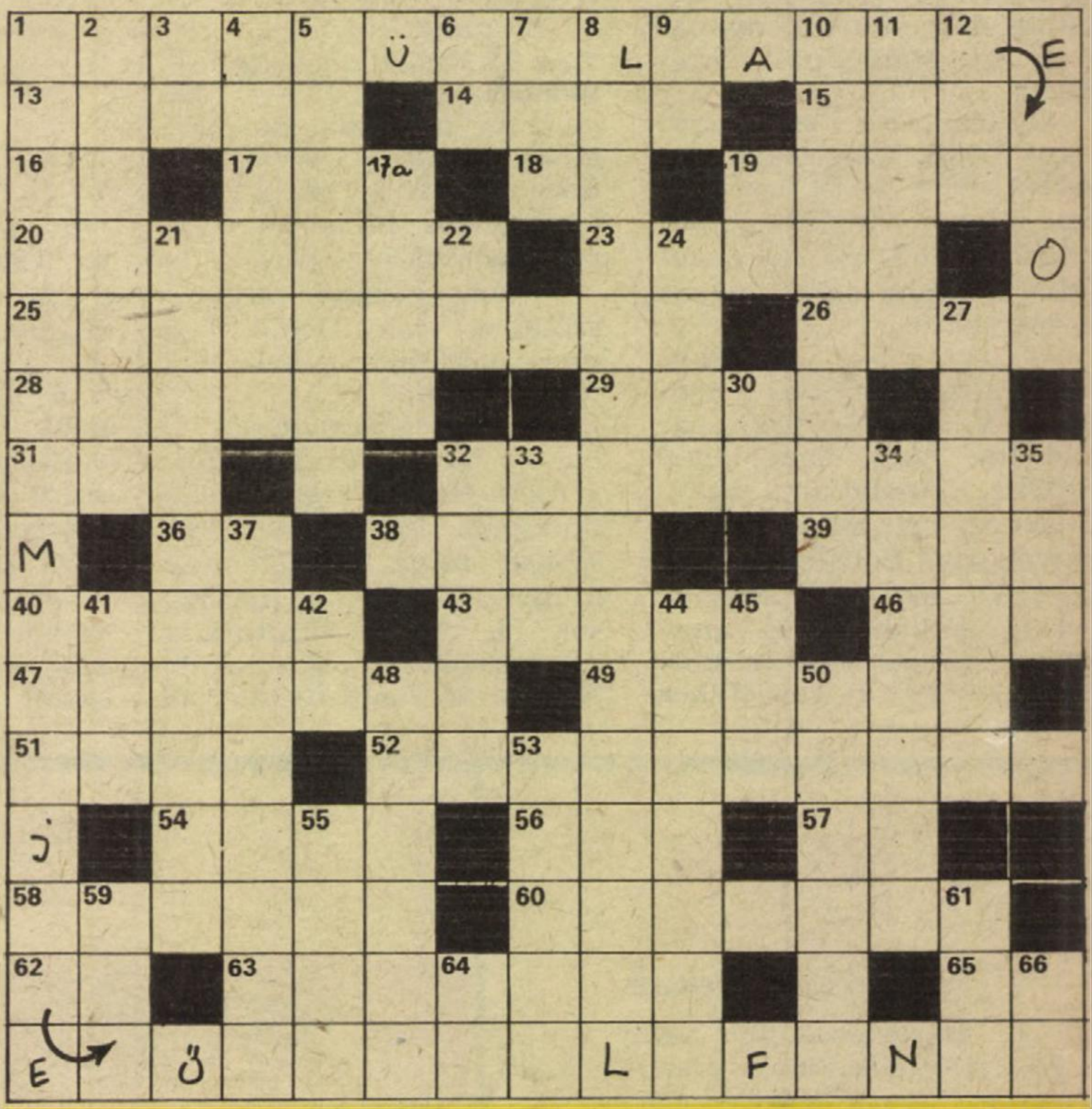

OKOS GYEREK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ne bolondozz, Misike, hiszen tél van! Nem baj, felveszem a kabátomat!”

100—100 forintot nyertek:

Nádudvari István, 3910 Tokaj, Münnich F. u. 5.

Kincses Józsefné, 7300 Komló, Kossuth u. 101.

Péma Nándorné, 1135 Bp., Mautner Sándor u. 57/b.

A díjakat postán küldjük el.

```
nebolondozzmisi
epirus eperajak
melanchton rá e
bringa rrg cseh
afc ermete oz i
jasz da odin ks
fgi vili elidöz
ey naját zk öze
lloyd taunus én
vadalma li zárt
elered lt kocz é
strasbourg csel
z an  krauss tv
eb tonik leirta
makabátomat rén
```